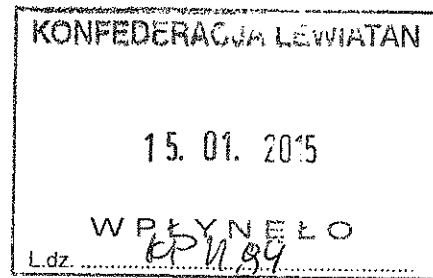

Warszawa, 8 stycznia 2015 r.

**MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**
Podsekretarz Stanu
Zofia Szalczyk

HORkor.0660/IOR 2016-2020/1/2015 (19)

Wg rozdzielnika

P. D. BIADUN
do: P. G. BACZEWSKI
DU

Stosownie do postanowień § 36 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, a także mając na uwadze przepisy art. 19 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych oraz art. 16 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców zwracam się z uprzejmą prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag do projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pn. „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”.

Przedmiotowy projekt uchwały wraz z oceną skutków regulacji oraz uzasadnieniem został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Otrzymują

1. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
ul. Wspólna 30, pok. 171
00-930 Warszawa
2. Krajowa Rada Izb Rolniczych
ul. Wspólna 30
00-930 Warszawa
3. Rada Gospodarki Żywnościowej
ul. Wspólna 30, pok. 171
00-930 Warszawa
4. **Business Centre Club – zał. 1.**
Plac Żelaznej Bramy 10
00-136 Warszawa
5. Federacja Konsumentów
Al. Jerozolimskie 47, lok. 8, 4 piętro
00-697 Warszawa
6. Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
ul. Hoża 66/68
00-682 Warszawa
7. **Forum Związków Zawodowych – zał. 1.**
ul. Plac Teatralny 4
85-069 Bydgoszcz
8. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz
ul. Grzybowska 2/49
00-131 Warszawa
9. **Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej – zał. 1.**
ul. Brukselska 7
03-973 Warszawa
10. **Konfederacja Lewiatan – zał. 1.**
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa
11. Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP
ul. Solec 38 lokal 15
00-394 Warszawa
12. **Krajowy Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność – zał. 1.**
ul. Jasna 7
00-019 Warszawa
13. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych - Izba Gospodarcza
Wspólna 30 lok. 31
00-930 Warszawa
14. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
ul. Krakowskie Przedmieście 6
00-325 Warszawa
15. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
ul. Solec 18/20
00-410 Warszawa
16. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
ul. Marszałkowska 84/92 lok. 119
00-514 Warszawa
17. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych
ul. Bp. Świrskiego 60 II p.
08-110 Siedlce
18. **Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych – zał. 1.**
ul. Kopernika 36/40
00-924 Warszawa
19. Polska Izba Nasienna
ul. Kochanowskiego 7/603
60-845 Poznań
20. Polski Związek Ogrodniczy
ul. Św. Teresy 56/58
91-348 Łódź
21. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin
ul. Trębacka 4
00-074 Warszawa
22. Polskie Stowarzyszenie Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji
ul. Powązkowska 13b
01-797 Warszawa
23. **Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” – zał. 1**
ul. Prochownia 25a
64-120 Leszno
24. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
ul. Chałubińskiego 8
00-613 Warszawa
25. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
ul. Gizów 6
01-249 Warszawa
26. Stowarzyszenie Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin
ul. Annopol 6/9
03-236 Warszawa
27. **Związek Rzemiosła Polskiego – zał. 1.**
00-952 Warszawa
skr. poczt. 54
28. Związek Sadowników Polskich
ul. Warecka 11 A
00-034 Warszawa,
29. Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej
ul. J. Piłsudskiego 59
05-600 Grójec
30. Związek Szkółkarzy Polskich
Al. Jana Pawła II 80 lok. 71
00-175 Warszawa

31. Związek Zawodowy Centrum Narodowe
Młodych Rolników
ul. Świętokrzyska 20/319
00-002 Warszawa
32. Związek Zawodowy Pracowników
Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Solec 38, III piętro, lok. 15
00-394 Warszawa
33. Związek Zawodowy Rolnictwa
„Samoobrona”
Al. Jerozolimskie 11/19 lok.14
00-508 Warszawa
34. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa
„Solidarność Wiejska”
ul. Okopowa 22/23a
20-022 Lublin
35. Związek Zawodowy Rolnictwa i
Obszarów Wiejskich „REGIONY”
ul. Lachmana 4m 10
02-786 Warszawa
36. Centrum Doradztwa Rolniczego,
ul. Pszczelińska 99
05-840 Brwinów
37. Polskie Towarzystwo Ochrony Roślin,
ul. Władysława Węgorka 20
60-318 Poznań
38. Komitet Ochrony Roślin PAN
ul. Władysława Węgorka 20
60-318 Poznań
39. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne
Inżynierów i Techników Rolnictwa
ul. Czackiego 3/5
00-043 Warszawa

UCHWAŁA Nr/20..
RADY MINISTRÓW
z dnia 20.. r.

w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”

Na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.¹⁾) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1.1. Ustanawia się program wieloletni pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, zwany dalej „Programem”, stanowiący załącznik nr 1 do uchwały.

2. Okres realizacji Programu ustala się na lata 2016 – 2020.

§ 2.1. Wykonawcą Programu ustanawia się Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy, zwany dalej „Instytutem”.

2. Nadzór nad realizacją Programu sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

§ 3.1. Łącznie wydatki z budżetu państwa na realizację Programu wyniosą 43 277 000 zł.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646 oraz z 2014 r. poz. 379, 911, 1146 i 1626.

2. Wydatki z budżetu państwa, o których mowa w ust. 1, zostaną ujęte w ustawach budżetowych na poszczególne lata w ramach limitu środków w części 32 - Rolnictwo.

3. Kosztorys realizacji Programu stanowi załącznik nr 2 do uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Program wieloletni pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, zwany dalej „Programem”, którego realizacja jest przewidziana na lata 2016 – 2020 jest kontynuacją programu wieloletniego realizowanego przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w latach 2011 – 2015 przyjętego uchwałą Nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, zwanego dalej „Programem na lata 2011 – 2015”. Program na lata 2011 – 2015 przyniósł szereg korzyści, w szczególności dla doradców i producentów rolnych, takich jak:

1) opracowanie i zaktualizowanie metodyk integrowanej ochrony roślin, w szczególności takich upraw jak: pszenica ozima, kukurydza, rzepak i burak cukrowy oraz upowszechnienie ich wśród osób bezpośrednio zainteresowanych, przede wszystkim producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin;

2) opracowanie kompleksowych programów ochrony wybranych rolniczych upraw małoobszarowych, dla których brakowało dotąd w Rzeczypospolitej Polskiej skutecznych metod ochrony;

3) monitoring uodparniania się agrofagów na chemiczne środki ochrony roślin i opracowanie strategii zapobiegania temu zjawisku;

4) dostarczenie rolnikom i doradcom rolnym funkcjonalnych systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin oraz metodyk do prowadzenia monitoringu i do prognozowania krótkoterminowego agrofagów;

5) zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów poprzez prowadzenie badań jakości środków ochrony roślin oraz pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych.

Wyniki realizowanych zadań programu wieloletniego były upowszechniane dla praktyki rolniczej podczas szkoleń, warsztatów, kursów i konferencji tematycznych, a także w postaci publikacji naukowych, popularno-naukowych, broszur i ulotek. Publikacje powstałe w ramach wykonania zadań programu wieloletniego zostały

udostępniane na stronie internetowej Instytutu Ochrony Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego (<http://www.ior.poznan.pl/728,program-wieloletni.html>) oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Jednocześnie Program na lata 2011 – 2015 wspomagał realizację zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w zakresie opracowania podstaw statystycznych dotyczących kontroli jakości, pozostałości i stosowania środków ochrony roślin, badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych, a także w zakresie kontroli jakości środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym i w zakresie monitorowania zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin, które jest istotnym elementem analizy ryzyka związanego z ich stosowaniem i wpływem na środowisko naturalne. W Programie na lata 2011 – 2015 opracowano i udoskonalono metody identyfikacji ważnych gospodarczo organizmów szkodliwych dla roślin, w szczególności organizmów, które podlegają obowiązkowi zwalczania, oraz metody zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tych organizmów. Realizacja tych zadań związana była z działaniami na rzecz zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów.

Wśród wyżej wymienionych istotnych zadań, na szczególną uwagę zasługują zadania realizowane na potrzeby oceny zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin w aspekcie bezpieczeństwa żywności.

Wyniki uzyskane w ramach realizacji Programu na lata 2011 – 2015 były wykorzystywane przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, z także organizacje społeczno-zawodowe rolników oraz izby rolnicze. Odbiorcami wyników byli również doradcy i producenci rolni.

Ponadto zadania Programu na lata 2011 – 2015 dotyczyły problemów, które wymagają stałej długookresowej analizy, z uwzględnieniem dokonujących się i przewidywanych zmian polityki rolnej Unii Europejskiej oraz zjawisk i tendencji w rozwoju rolnictwa w świecie, wyznaczanych przez procesy globalizacji. Wyniki Programu na lata 2011 – 2015 były użyteczne w szczególności w zakresie podejmowania wielu rozstrzygnięć związanych z udziałem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w procesach decyzyjnych na poziomie Unii Europejskiej i krajowym. Ta specyficzna cecha Programu na lata 2011 – 2015 odnosi się również do niniejszego Programu, stąd potrzeba, aby większość działań realizowanych w ramach niniejszego Programu była kontynuacją działań realizowanych w latach 2011 – 2015.

Celem Programu jest realizacja zadań na rzecz administracji publicznej, w szczególności Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wspierających wykonywanie obowiązków z zakresu ochrony upraw oraz zapewnienia bezpieczeństwa żywności. Zadania te będą wypełniały w szczególności zobowiązania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

Mając na uwadze powyższe, a w szczególności zobowiązania wynikające z przepisów Unii Europejskiej, przewidziano do realizacji w Programie następujące obszary tematyczne:

- 1) integrowana ochrona roślin oraz ograniczanie zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska;
- 2) ochrona terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia.

W pierwszym bloku tematycznym realizowanych będzie 11 zadań, których celem będzie promowanie integrowanej metody ochrony upraw i dążenie do zapewnienia stosowania przez rolników zasad zwykłej dobrej praktyki rolniczej. Zadania w tym bloku tematycznym będą uwzględniały również wymagania stawiane rolnictwu w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2014 – 2020 (PROW 2014 – 2020).

Zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin decyzje o wykonaniu zabiegów ochrony roślin powinny być podejmowane z uwzględnieniem rzeczywistych zagrożeń upraw przez organizmy szkodliwe, określone na podstawie monitorowania ich występowania, z uwzględnieniem progów ich ekonomicznej szkodliwości. Jednocześnie, w celu redukcji strat powodowanych przez organizmy szkodliwe dla roślin, w pierwszej kolejności powinny być stosowane niechemiczne metody ograniczania występowania tych organizmów, takie jak np.: odpowiedni płodozmian, uprawa odmian odpornych, właściwe nawadnianie i nawożenie. Pełne wdrożenie metod integrowanej ochrony roślin do powszechnego stosowania wymaga znacznego nakładu pracy edukacyjno – upowszechnieniowej, a także dostarczenia rolnikom odpowiednich narzędzi, takich jak metodyki i programy ochrony poszczególnych roślin uprawnych, poradniki sygnalizatora oraz zasady monitorowania występowania organizmów szkodliwych, w celu podjęcia optymalnych decyzji o terminie i zabiegach ochrony roślin.

Rolnictwo w Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie po przystąpieniu do Unii Europejskiej, rozwija się dynamicznie. Widać to również w ochronie roślin.

Zwiększanie się powierzchni wielu upraw rolniczych, pojawienie się nowych agrofagów, nowych technologii uprawy, wpływ zmian klimatycznych spowodowało, że istniejące programy ochrony są nieaktualne i wymagają nowego podejścia, które powinno uwzględnić integrowane metody ochrony, zmierzające do ograniczania stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Muszą one uwzględniać przede wszystkim:

- 1) bezpieczeństwo żywności;
- 2) przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych i adaptację rolnictwa do nowych warunków;
- 3) ochronę, pielęgnowanie i wykorzystanie zasobów przyrodniczych i krajobrazowych obszarów wiejskich.

Pierwsza grupa zadań w tym bloku tematycznym będzie uwzględniała wszystkie powyższe wymagania. W ramach Programu, na potrzeby oceny zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, prowadzone będą badania pozostałości środków ochrony roślin, ich jakości, a także działania na rzecz monitorowania sprzedaży i zużycia.

Druga grupa zadań będzie dotyczyła działań służących realizacji zobowiązań w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin. Wymagają one prowadzenia laboratoryjnych analiz jakości tych preparatów oraz ich pozostałości w płodach rolnych i w wodzie. Dla oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i planowaniem działań mających na celu jego ograniczenie, konieczne jest dysponowanie szczegółowymi danymi w tym zakresie. W związku z powyższym, w ramach Programu, w tej grupie będą realizowane zadania na rzecz przeprowadzenia monitorowania:

- 1) zużycia środków ochrony roślin;
- 2) pozostałości środków ochrony roślin;
- 3) jakości środków ochrony roślin;
- 4) sprzedaży środków ochrony roślin.

Drugi obszar tematyczny zawiera trzy zadania dotyczące ochrony terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych stanowiących szczególne zagrożenia.

Międzynarodowy obrót materiałem roślinnym, a także obserwowane zmiany klimatyczne, stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych dla roślin, w tym organizmów szczególnie groźnych, tzw. „organizmów

kwarantannowych”, których zwalczanie jest regulowane prawem międzynarodowym. Zharmonizowany na poziomie Unii Europejskiej wykaz organizmów kwarantannowych, a także obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie ich zwalczania oraz ograniczania ich rozprzestrzeniania się określa dyrektywa 2000/29/WE. Dyrektywa ta została wdrożona w Rzeczypospolitej Polskiej przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy.

Realizacja zobowiązań wynikających z ww. dyrektywy, a także ochrona krajowych upraw i obszarów leśnych przed organizmami szkodliwymi dla roślin, stwarza konieczność opracowywania planów działania mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej najgroźniejszych organizmów szkodliwych lub w przypadku organizmów kwarantannowych obecnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ich eradykację lub utrzymywanie ich populacji na kontrolowanym poziomie.

Zadania Programu obejmą wykonanie szybkiej oceny zagrożenia (express PRA) dla gatunków agrofagów będących w warunkach naszego kraju potencjalnie największym zagrożeniem, ich diagnostykę opartą na nowoczesnych metodach identyfikacji, określenie obszarów potencjalnego występowania, zmienność populacyjną i określenie sposobów ograniczania występowania organizmów szkodliwych, w tym organizmów kwarantannowych. Badania nad organizmami kwarantannowymi będą prowadzone w Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych, które spełnia wymogi niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

Badania prowadzone w ramach niniejszego Programu pozwolą wywiązać się nauce i praktyce ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego.

W porównaniu do Programu na lata 2011 – 2015, w niniejszym Programie przewidziano wprowadzenie dodatkowego zadania pt. „Opracowanie i aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych”, którego celem będzie pomoc i ułatwienie producentom rolnym w dokonywaniu wyboru środków ochrony roślin i wskazanie odpowiedniego programu przy stosowaniu metody chemicznej w integrowanej ochronie roślin rolniczych do walki z agrofagami występującymi w uprawach o znaczeniu gospodarczym. Dokonano także agregacji dwóch zadań

dotyczących upowszechniania systemów wspomagających decyzje w ochronie roślin oraz modernizacji i aktualizacji metodyk do monitorowania agrofagów dla potrzeb krótko i długoterminowego ich prognozowania w jedno zadanie pt. „Opracowanie platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych oraz monitorowanie ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych”, którego celem jest opracowanie platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych oraz monitorowanie ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych. W ramach realizacji zadania będą między innymi upowszechniane zaadaptowane do polskich warunków (w ramach Programu na lata 2011 – 2015) systemy wspomagające podejmowanie decyzji o ochronie pszenicy ozimej i jęczmienia ozimego przed wybranymi chorobami grzybowymi oraz opracowywane na podstawie literatury i badań własnych. W niniejszym Programie będzie także kontynuowane zadanie pt. „Analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin oraz doskonalenie wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem tych środków”, realizowane w dwóch zadaniach pt. „Opracowanie i analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin” oraz „Analiza ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin”.

W niniejszym Programie dokonano również ograniczenia zadań dotyczących ochrony terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia. W Programie na lata 2011 – 2015 ta tematyka była zawarta w siedmiu zadaniach: „Określenie obszarów potencjalnego występowania kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*) oraz opracowanie optymalnej strategii zwalczania”, „Określenie zagrożenia występowania i opracowanie programów ograniczania zachodniej kukurydzianej stonki korzeniowej (*Diabrotica virgifera* Le Conte)”, „Określanie zakresu zmienności morfologicznej i molekularnej nicieni-pasożytów roślin w celu identyfikacji gatunków objętych regulacjami prawnymi”, „Określenie zakresu występowania, diagnostyka oraz zmienność populacyjna wirusów kwarantannowych lub gospodarczo ważnych oraz ocena ryzyka porażenia przez nowe wirusy”, „Nowe metody utylizacji bulw ziemniaka porażonych przez bakterię *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*”, „Prowadzenie kolekcji mikroorganizmów patogenicznych dla roślin”, „Charakterystyka genetyczna oraz identyfikacja wciornastków *Thrips palmi* Karny i *Frankliniella occidentalis* Pergande przy

wykorzystaniu technik biologii molekularnej”. W niniejszym Programie będą realizowane z tego zakresu trzy zadania pt.: „Analiza zagrożenia fitosanitarnego ze strony organizmów szkodliwych dla roślin”, „Aktualizacja i adaptacja dla warunków Polski optymalnych metod monitorowania i zwalczania kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*) oraz jego wektora, żerdzianki sosnówki (*Monochanus galloprovincialis*)” i „Ochrona zasobów genowych mikroorganizmów patogenicznych dla roślin”. W Programie na lata 2011 – 2015 będą zakończone niektóre zadania w tym bloku tematycznym, między innymi zadanie dotyczące zachodniej stonki kukurydzianej, w stosunku do którego określone zostaną zagrożenia występowania szkodnika i opracowane programy jego ograniczania. Zakończona będzie również zadanie dotyczące określenia zakresu zmienności morfologicznej i molekularnej nicieni-pasożytów roślin w celu identyfikacji gatunków objętych regulacjami prawnymi, w stosunku do którego opracowane zostaną stosowane klucze diagnostyczne. W niniejszym Programie nie będą realizowane zadania dotyczące występowania i diagnostyki wirusów kwarantannowych oraz chorób bakteryjnych roślin ze szczególnym uwzględnieniem *Clavibacter michiganensis*, w stosunku do których opracowane zostaną metody diagnostyczne oraz nowe metody utylizacji bulw ziemniaka porażonych przez tę bakterię. Ponadto nie będzie także kontynuowane zadanie dotyczące zagadnień związanych z charakterystyką genetyczną i identyfikacją wciornastków, w stosunku do którego opracowane będą optymalne metody diagnostyczne i klucz do identyfikacji.

Powyższe zmiany związane są z tym, że w niniejszym Programie uwzględniono w szczególności wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej.

Obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin wynika z postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71). Uwzględniając postanowienia tej dyrektywy, od dnia 1 stycznia 2014 r. zasady integrowanej ochrony roślin powinny być bezwzględnie stosowane przez wszystkich profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin. Obowiązki dotyczące stosowania zasad integrowanej ochrony roślin będą, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1107/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1,

z późn. zm.) elementami systemu wzajemnej zgodności – „cross compliance”, warunkującego uzyskanie przez rolników płatności bezpośrednich od spełnienia określonych wymagań wynikających z przepisów Unii Europejskiej.

W dyrektywie tej integrowana ochrona roślin została zdefiniowana jako staranne rozważenie wszystkich dostępnych metod ochrony roślin, a następnie przedsięwzięcie właściwych środków mających na celu zahamowanie rozwoju populacji organizmów szkodliwych oraz utrzymanie stosowania środków ochrony roślin i innych form interwencji na ekonomicznie i ekologicznie uzasadnionym poziomie, a także zmniejszenie lub zminimalizowanie zagrożenia wynikającego ze stosowania pestycydów dla zdrowia ludzi i dla środowiska.

Wdrożenie metod integrowanej ochrony roślin do powszechnego stosowania będzie wymagało istotnego nakładu pracy edukacyjno-upowszechnieniowej, a także dostarczenia rolnikom odpowiednich narzędzi, takich jak metodyki monitorowania organizmów szkodliwych oraz progów ich ekonomicznej szkodliwości, a także programów wspomagania decyzji w ochronie roślin.

Zgodnie z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009/WE państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobligowane do przeprowadzania urzędowej kontroli zgodności wprowadzanych do obrotu środków ochrony roślin i ich stosowania z wymaganiami tego rozporządzenia. Wyniki kontroli państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobowiązane przekazywać Komisji Europejskiej.

W związku z powyższym pierwszy obszar tematyczny zawiera jedenaście zadań pozwalających służbom państwowym oraz rolnikom wprowadzić zasady integrowanej ochrony roślin.

Międzynarodowy obrót materiałem roślinnym, a także obserwowane zmiany klimatyczne, stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych dla roślin, w tym organizmów szczególnie groźnych, których zwalczanie jest regulowane prawem międzynarodowym – tzw. „organizmów kwarantannowych”. Skutki zmian klimatycznych wpłyną na pojawienie się nowych, dotąd nieobserwowanych, szkodników i chorób roślin, a także na wydłużenie się okresu wegetacyjnego u roślin. Zmiany te będą wymagały opracowania nowych metod ochrony, które również zostały uwzględnione w niniejszym Programie.

Obowiązki nałożone na państwa członkowskie Unii Europejskiej, związane z ograniczaniem rozprzestrzeniania się oraz zwalczaniem organizmów kwarantannowych mają na celu:

- 1) uniknięcie bądź ograniczenie bezpośrednich strat w plonach lub ekosystemach, powodowanych przez te organizmy;
- 2) ograniczenie lub uniknięcie konieczności ponoszenia kosztów zwalczania tych organizmów przez producentów rolnych, a tym samym wzrostu kosztów produkcji płodów rolnych i spadku ich konkurencyjności;
- 3) zapewnienie swobodnego dostępu polskich płodów rolnych do rynków innych państw – wystąpienie na terytorium danego państwa organizmu kwarantannowego wiąże się najczęściej z całkowitą utratą dostępu do rynku innych państw lub z ograniczeniami handlowymi, które mogą wymagać spełnienia dodatkowych warunków dotyczących samego produktu lub miejsca jego produkcji, takich jak dodatkowe kontrole lub przeprowadzenie zabiegów fitosanitarnych, co podnosi koszty wytworzenia tych produktów.

Zasady międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym, w tym obowiązki państwowych organizacji ochrony roślin, dotyczące zwalczania organizmów kwarantannowych są regulowane prawem międzynarodowym.

Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 29, str. 258) oraz przepisy wydane na podstawie tej dyrektywy, określają wykaz organizmów szkodliwych, których zwalczanie i zapobieganie rozprzestrzenianiu się jest obowiązkowe na terytorium Unii Europejskiej. Z postanowień tych przepisów wynikają obowiązki dla administracji, których realizacja wymaga wsparcia naukowego, w szczególności w zakresie przygotowywania programów działań zapobiegających introdukcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowych organizmów szkodliwych, doskonalenia metod diagnostycznych tych organizmów, opracowywania optymalnych zasad ich zwalczania. Wsparcie w tym zakresie powinno być ukierunkowane na praktyczne działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz prace legislacyjne prowadzone przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

W związku z tym zadania z drugiego obszaru tematycznego dotyczą ochrony terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych, podlegających obowiązkowi zwalczania, jednakże zakres tych badań został istotnie zmieniony. Będą one wykonywane w

Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych, które jest jedynym tego typu w Polsce obiektem spełniającym szczególne wymagania fitosanitarne.

Odbiorcą wyników zadań realizowanych w ramach niniejszego Programu będzie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz inne urzędy administracji państwowej i samorządowej na szczeblach centralnych i regionalnych, a także jednostki doradztwa rolniczego oraz producenci rolni. Wszystkie opracowania wynikające z Programu będą miały charakter praktyczny i będą wdrażane dla praktyki rolniczej przez publikacje popularno – naukowe, broszury i ulotki informacyjne, publikacje recenzowane oraz podczas szkoleń, warsztatów, kursów i konferencji tematycznych.

Realizacja niniejszego Programu nie będzie miała bezpośredniego oddziaływania na środowisko. Program ma charakter naukowy i nie jest związany z żadną formą inwestycji technicznych, które mogłyby wiązać się z pogorszeniem stanu środowiska, lub które można zakwalifikować do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Realizacja zadań przewidzianych w niniejszym Programie nie wiąże się także z przedsięwzięciami infrastrukturalnymi.

Wykonawcą Programu jest Instytut Ochrony Roślin. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie nadania Instytutowi Ochrony Roślin w Poznaniu statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. Nr 66, poz. 403), Instytutowi został nadany status państwowego instytutu badawczego.

Instytut ten jest przygotowany i ma odpowiednie doświadczenie do podjęcia realizacji wymienionych w Programie zadań. Na podstawie uchwały Nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, Instytut w latach 2011 – 2015 realizował poprzedni program wieloletni, którego kontynuację stanowić będzie niniejszy Program. Podstawowym obowiązkiem Instytutu, wynikającym ze statutu, jest tworzenie naukowych i praktycznych podstaw rozwoju ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej. Instytut realizuje to zadanie przez badania naukowe oraz opracowywanie i stałą modernizację programów ochrony roślin zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm.).

Instytut dysponuje bogatą bazą badawczą w postaci aparatury do badań z zakresu biologii molekularnej, badań pozostałości środków ochrony roślin, a ponadto ma między innymi nowoczesny mikroskop skaningowy i elektronowy. Instytut posiada także wysoko wykwalifikowaną kadrę naukową, 27 profesorów, 46 adiunktów oraz 23 asystentów. Na terenie Instytutu znajdują się szklarnie wraz z fitotronami dające możliwość prowadzenia badań w kontrolowanych warunkach. W Polowej Stacji Doświadczalnej i Terenowych Stacjach Doświadczalnych Instytutu znajdują się polećka doświadczalne pozwalające na prowadzenie obserwacji w różnych warunkach klimatyczno – glebowych. Laboratoria Instytutu uzyskały akredytację Polskiego Centrum Akredytacji dla systemu zarządzania laboratorium badawczym zgodnego z normą ISO/IEC 17025. Certyfikaty akredytacji posiadają: Zakład Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin w Poznaniu, Zakład Badania Skuteczności Środków Ochrony Roślin – Oddział Sońnicowice oraz Laboratoria Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin w Terenowej Stacji Doświadczalnej w Białymstoku i Rzeszowie, a także Laboratorium Analiz Środowiskowych w Poznaniu. Ponadto Zakład Analizy Środków Ochrony Roślin – Oddział w Sońnicowicach posiada Certyfikat Zgodności z Zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Systematyczne badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych w sieci laboratoriów Instytutu rozpoczęto już w 1971 r. Są one prowadzone w koordynującym je Zakładzie Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin Instytutu i terenowych laboratoriach Instytutu w Białymstoku, Rzeszowie i Sońnicowicach. Laboratoria te są wyposażane w jednolitą aparaturę pomiarową i stosują akredytowane metody i procedury analityczne (Certyfikat Akredytacyjny PCA nr AB440, AB 839, AB 851, Certyfikat Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nr 7/2008/DPL, nr 3/20010DPI). Dla zapewnienia odpowiedniej jakości wyników badań uczestniczą one regularnie z wynikiem pozytywnym w międzynarodowych testach biegłości, sprawdzających biegłość analityczną – w corocznych badaniach biegłości organizowanych przez Komisję Europejską dla laboratoriów urzędowych w Laboratorium Referencyjnym Komisji Europejskiej dla pozostałości środków ochrony roślin.

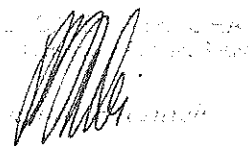
We wrześniu 2009 r. Instytut otworzył Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych. Centrum jest nowoczesną i unikalną w skali Rzeczypospolitej Polskiej jednostką spełniającą najwyższe standardy bezpieczeństwa fitosanitarnego. W jednostce tej będą

prorowadzone zadania Programu dotyczące organizmów kwarantannowych. Od 1 stycznia 2010 r. w Instytucie funkcjonuje jedyna w Rzeczypospolitej Polskiej Klinika Chorób Roślin, sfinansowana w ramach programu Innowacyjna Gospodarka. W Klinice stosowane są innowacyjne metody diagnostyczne pozwalające wykryć niebezpieczne agrofagi upraw rolniczych.

Instytut ma doświadczenie w upowszechnianiu swoich badań. Od ponad 50 lat organizuje Sesje Naukowe Ochrony Roślin, szkolenia, studia podyplomowe oraz konferencje krajowe i międzynarodowe. Obszerna jest działalność publikacyjna, corocznie wydawanych jest około 600 pozycji różnych publikacji naukowych i popularno-naukowych, broszur, ulotek i monografii. Oceniając możliwości realizacji zadań Programu należy stwierdzić, że Instytut posiada wysoko wykwalifikowanych pracowników naukowych i technicznych, nowoczesną aparaturę badawczą i bazę doświadczalno-wdrożeniową, wdrożone metody i procedury badawcze, struktury organizacyjne zdolne do koordynowania i organizacji badań oraz administrowania środkami finansowymi. Instytut daje gwarancję realizacji tych zadań, które zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi, tj. ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych oraz ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mają charakter wspierający realizację zadań służb publicznych.

Opracowano:

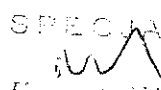
w Departamencie Hodowli i Ochrony Roślin:

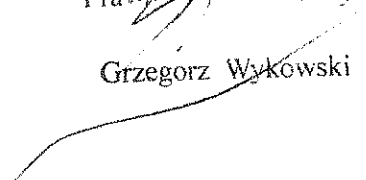
DYREKTOR DEPARTAMENTU
Hodowli i Ochrony Roślin

Malgorzata Surawska

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym:

SPECJALISTA

Krzysztof Narzyński

Dyrektor Departamentu
Praw i Administracji

Grzegorz Wykowski

Akceptował:

PODSEKRETA SZOSTANU

Zuzia Szostan

Spis treści

I. WPROWADZENIE I CEL PROGRAMU.....	3
1. ZAŁOŻENIA OGÓLNE I CELE PROGRAMU	3
2. DIAGNOZA SYTUACJI SPOŁECZNO-GOSPODARCZEJ.....	5
3. PODSTAWOWE AKTY PRAWNE, Z KTÓRYCH WYNIKA REALIZACJA PROGRAMU.....	10
4. ZGODNOŚĆ PROGRAMU ZE STRATEGIĄ ROZWOJU KRAJU I CELAMI STRATEGICZNYMI PAŃSTWA.....	11
5. WPŁYW REALIZACJI PROGRAMU NA GOSPODARKE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ ORAZ KORZYŚCI WYNIKAJĄCE Z JEGO REALIZACJI.....	15
6. PRIORYTETY ORAZ KIERUNKI INTERWENCJI W ZAKRESIE TERYTORIALNYM, W TYM W UJĘCIU WOJEWÓDZKIM	17
7. SPOSÓB MONITOROWANIA I OCENY STOPNIA OSIĄGANIA CELU GŁÓWNEGO I CELÓW SZCZEGÓLOWYCH.....	17
8. PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA SYSTEMU REALIZACJI PROGRAMU	17
9. MECHANIZM KOORDYNACJI PROGRAMU.....	21
10. PLAN FINANSOWY PROGRAMU I ŹRÓDŁA JEGO FINANSOWANIA	22
OBSZAR TEMATYCZNY 1. INTEGROWANA OCHRONA ROŚLIN ORAZ OGRANICZANIE ZAGROŻEŃ ZWIĄZANYCH ZE STOSOWANIEM ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN DLA LUDZI, ZWIERZĄT I ŚRODOWISKA	64
OBSZAR TEMATYCZNY 2. OCHRONA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ PRZED PRZEDOSTAWIANIEM I ROZPRZESTRZENIANIEM SIĘ ORGANIZMÓW KWARANTANNOYCH I INNYCH ORGANIZMÓW STANOWIĄCYCH SZCZEGÓLNE ZAGROŻENIA	104

I. WPROWADZENIE I CEL PROGRAMU

1. Założenia ogólne i cele Programu

Podstawę prawną do opracowania Programu, którego realizacja jest przewidziana na lata 2016 – 2020, stanowi art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.).

Program jest kontynuacją Programu „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska” przyjętego na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska” i realizowanego przez Instytut w latach 2011 – 2015, zwanego dalej „Programem na lata 2011 – 2015”. W ramach Programu na lata 2011 – 2015 opracowano i zaktualizowano metodyki integrowanej ochrony roślin, w szczególności takich upraw jak: pszenica ozima, kukurydza, rzepak i burak cukrowy oraz upowszechniono je wśród osób bezpośrednio zainteresowanych, przede wszystkim producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin. Opracowano także kompleksowe programy ochrony wybranych rolniczych upraw małoobszarowych, dla których brakowało dotąd w Rzeczypospolitej Polskiej skutecznych metod ochrony. Prowadzono monitoring uodparniania się agrofagów na chemiczne środki ochrony roślin i opracowano strategię zapobiegania temu zjawisku. Dostarczono rolnikom i doradcom rolnym funkcjonalne systemy wspomaganie decyzji w ochronie roślin oraz metodyki do prowadzenia monitoringu i do prognozowania krótkoterminowego występowania agrofagów. Informacje w powyższym zakresie udostępniono na stronie internetowej Instytutu. Przez czas trwania Programu na lata 2011 – 2015 upowszechniano i wdrażano wiedzę o integrowanej ochronie roślin. Jednocześnie Program na lata 2011 – 2015 wspomagał realizację zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „PIORiN”, w zakresie opracowania podstaw statystycznych dotyczących kontroli jakości, pozostałości i stosowania środków ochrony roślin, badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych, a także w zakresie kontroli jakości środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym i w zakresie monitorowania zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin, które jest istotnym elementem analizy ryzyka związanego z ich stosowaniem i wpływem na środowisko naturalne. W Programie na lata 2011 – 2015 opracowano i udoskonalono metody identyfikacji ważnych gospodarczo organizmów

szkodliwych dla roślin, w szczególności organizmów, które zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają obowiązkowi zwalczania, oraz metody zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tych organizmów. Realizacja tych zadań miała na celu zapewnienie bezpieczeństwa konsumentów.

Celem głównym Programu jest realizacja zadań na rzecz administracji publicznej, w szczególności Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zwanego dalej „MRiRW”, oraz PIORiN, wspierających wykonywanie ich zadań z zakresu ochrony upraw oraz zapewnienia bezpieczeństwa żywności.

Cele szczegółowe Programu to:

- 1) opracowanie metodyk i programów integrowanej ochrony roślin uprawnych oraz poradników sygnalizatora (prognozowanie i sygnalizacja terminów zabiegów ochrony roślin);
- 2) wykonywanie analiz na rzecz urzędowej kontroli pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych i w wodach oraz kontroli jakości środków ochrony roślin;
- 3) analizowanie wyników badania statystycznego dotyczącego sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) opracowanie analiz ryzyka dla organizmów szkodliwych dla roślin oraz opracowanie sposobów ich ograniczania;
- 5) udoskonalanie systemu transferu wiedzy, który zwiększy świadomość i podniesie poziom oraz kompetencje producentów rolnych, doradców rolnych oraz inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa w zakresie ochrony roślin.

Powyższe zadania będą wypełniały w szczególności zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej określonych w:

- 1) dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71), zwanej dalej „dyrektywą 2009/128/WE”;
- 2) rozporządzeniu (WE) nr 1107/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1107/2009/WE”;
- 3) dyrektywie Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub

produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 258), zwanej dalej „dyrektywą 2000/29/WE”.

Program będzie praktycznym wsparciem polskiego rolnictwa w zakresie ochrony roślin.

2. Diagnoza sytuacji społeczno-gospodarczej

Rolnictwo jest sektorem gospodarczym o istotnym znaczeniu i ma decydujący wpływ nie tylko na sytuację społeczno-ekonomiczną mieszkańców obszarów wiejskich, ale także na stan środowiska przyrodniczego, strukturę krajobrazu oraz różnorodność biologiczną Polski.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny zapewnić, aby środki ochrony roślin były stosowane na ich terytorium w sposób prawidłowy. Prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin zostało przy tym zdefiniowane jako stosowanie tych preparatów zgodnie z warunkami określonymi w etykiecie stosowania, zasadami dobrej praktyki ochrony roślin oraz zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin.

Zwiększanie się powierzchni upraw rolniczych, pojawienie się nowych agrofagów oraz introdukcja i zadomowienie się organizmów inwazyjnych, nowe technologie uprawy, wpływ zmian klimatycznych, spowodowało, że istniejące programy ochrony roślin stają się nieaktualne i wymagają nowego podejścia, które powinno uwzględnić integrowane metody ochrony zmierzające do ograniczania stosowania chemicznych środków ochrony roślin.

Obowiązek stosowania zasad integrowanej ochrony roślin wynika również z postanowień dyrektywy 2009/128/WE, która zastępuje dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 332), zwaną dalej „dyrektywą 91/414/EWG”. Uwzględniając postanowienia art. 14 dyrektywy 2009/128/WE, od dnia 1 stycznia 2014 r. zasady integrowanej ochrony roślin obowiązują wszystkich profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 3 pkt 6 tej dyrektywy integrowana ochrona roślin została zdefiniowana jako staranne rozważenie wszystkich dostępnych metod ochrony roślin, a następnie przedsięwzięcie właściwych środków mających na celu zahamowanie rozwoju populacji organizmów szkodliwych oraz utrzymanie stosowania środków ochrony roślin i innych form interwencji na ekonomicznie i ekologicznie uzasadnionym poziomie, a także zmniejszenie lub zminimalizowanie zagrożenia wynikającego ze stosowania pestycydów dla zdrowia ludzi i dla środowiska.

Z zasad integrowanej ochrony roślin wynika, że:

- 1) nad chemiczne metody zwalczania organizmów szkodliwych należy przedkładać metody biologiczne, fizyczne i inne metody niechemiczne, jeżeli zapewniają one ochronę przed organizmami szkodliwymi;
- 2) występowaniu organizmów szkodliwych należy zapobiegać między innymi przez:
 - a) stosowanie płodozmianu,
 - b) stosowanie właściwej agrotechniki,
 - c) stosowanie odmian odpornych lub tolerancyjnych na organizmy szkodliwe,
 - d) stosowanie zrównoważonego nawożenia, wapnowania i nawadniania,
 - e) stosowanie środków zapobiegających introdukcji organizmów szkodliwych,
 - f) ochronę i stwarzanie warunków sprzyjających występowaniu organizmów pożytecznych.

Decyzje o wykonaniu zabiegów ochrony roślin powinny być podejmowane na podstawie wyników z monitorowania występowania organizmów szkodliwych, z uwzględnieniem progów szkodliwości. Dokonując wyboru środków ochrony roślin należy brać pod uwagę ich selektywność. Ponadto stosowanie środków ochrony roślin powinno być ograniczone do niezbędnego minimum, w szczególności przez zredukowanie dawek lub ograniczenie ilości wykonywanych zabiegów. Stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin w praktyce wymaga znacznego nakładu pracy edukacyjno-upowszechnieniowej, a także odpowiednich narzędzi, takich jak metodyki monitorowania organizmów szkodliwych, progi ich ekonomicznej szkodliwości oraz w szczególności programy wspomaganie decyzji. Realizacja tych zadań stanowić będzie istotny element realizacji w latach 2013 – 2017 działań ujętych w Krajowym planie działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin przyjętego obwieszczeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2013 r. w sprawie krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin (M. P. poz. 536), zwanym dalej „Krajowym planem działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin”. Ponadto, zgodnie z dyrektywą 2009/128/WE państwa członkowskie Unii Europejskiej ustanawiają lub wspierają ustanowienie wszelkich warunków niezbędnych do wdrożenia integrowanej ochrony roślin. W związku z tym, wśród zadań przewidzianych w Programie ujęto między innymi działania z zakresu projektowania, upowszechniania i bieżącej aktualizacji systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin oraz upowszechniania wiedzy o integrowanej ochronie roślin i zrównoważonym stosowaniu środków ochrony roślin oraz o uodparnianiu się agrofagów na środki ochrony roślin. Niektóre zadania, które będą służyły

realizacji celów Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin zostały ujęte w Programie.

Obowiązki dotyczące właściwego stosowania środków ochrony roślin, zgodnego z przepisami rozporządzenia nr 1107/2009/WE, są także elementami systemu wzajemnej zgodności „cross compliance”, warunkującego uzyskanie przez rolników płatności bezpośrednich od spełnienia określonych wymagań wynikających z przepisów Unii Europejskiej.

Zgodnie z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009/WE państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobligowane do przeprowadzania urzędowej kontroli zgodności wprowadzanych do obrotu środków ochrony roślin i ich stosowania z wymaganiami tego rozporządzenia. Obowiązek sprawowania kontroli nad stosowaniem środków ochrony roślin w produkcji roślinnej, w tym prowadzenia badań pod kątem pozostałości substancji czynnych środków ochrony roślin, wynika zarówno z prawa krajowego, w szczególności z art. 80 pkt 9 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 621, z późn. zm.) i z art. 46 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. poz. 455, z późn. zm.), jak i przepisów Unii Europejskiej, w szczególności z art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009 oraz rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniającego dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 396/2005”.

Konieczność przeciwdziałania skażeniu żywności przez mikotoksyny wynika między innymi z zalecenia Komisji z dnia 17 sierpnia 2006 r. w sprawie zapobiegania występowaniu i ograniczania występowania toksyn *Fusarium* spp. w zbożach i produktach zbożowych (Dz. Urz. UE L 234 z 29.08.2006, str. 35, rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalającego najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz. Urz. L 364 z 20.12.2006, str. 5, z późn. zm.) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 1126/2007 z dnia 28 września 2007 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1881/2006 ustalającego najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych w odniesieniu do toksyn *Fusarium* spp. w kukurydzy i produktach z kukurydzy (Dz. Urz. UE L 255 z 29.09.2007, str. 14, z późn. zm.).

Analiza wód związana będzie z przestrzeganiem art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009, art. 11 i 14 dyrektywy 2009/128/WE, jak również rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Głównym celem kontroli jest zapewnienie nadzoru nad prawidłowością przestrzegania regulacji prawnych w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Międzynarodowy obrót materiałem roślinnym, a także obserwowane zmiany klimatyczne, stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych dla roślin, w tym organizmów szczególnie groźnych, których zwalczanie jest regulowane prawem międzynarodowym – tzw. organizmów kwarantannowych. Skutki zmian klimatycznych wpłyną na pojawienie się nowych szkodników i chorób roślin, a także na wydłużenie się okresu wegetacyjnego u roślin. Zmiany te będą wymagały opracowania nowych metod ochrony, które również uwzględnia Program.

Przynależność Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej od 1 maja 2004 r. i do strefy Schengen od 2007 r., import towarów na terytorium RP, a także przemieszczanie towarów może przyczynić się do podwyższonego ryzyka przenikania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej organizmów inwazyjnych i kwarantannowych. Zawleczone organizmy szkodliwe mogą stanowić poważne zagrożenie dla roślin uprawnych na zasiedlanych obszarach, co z kolei może prowadzić do znacznych strat ekonomicznych. Taka sytuacja wymaga szerokiej analizy istniejącej listy gatunków kwarantannowych (załączniki do dyrektywy 2000/29/WE), a także wytypowania gatunków agrofagów będących w warunkach Polski potencjalnie największym zagrożeniem i wykonania dla nich szybkiej oceny zagrożenia (express PRA). Analiza taka ma na celu możliwie szybkie wykrywanie, rozpoznawanie i reagowanie na zagrożenia dla upraw oraz lokalnej flory i fauny.

Obowiązki nałożone na państwa członkowskie Unii Europejskiej, związane z ograniczaniem rozprzestrzeniania się oraz zwalczaniem organizmów kwarantannowych mają na celu:

- 1) uniknięcie bądź ograniczenie bezpośrednich strat powodowanych przez te organizmy w plonach lub ekosystemach;
- 2) ograniczenie lub uniknięcie konieczności ponoszenia przez producentów rolnych kosztów zwalczania tych organizmów, a tym samym wzrostu kosztów produkcji płodów rolnych i spadku ich konkurencyjności;
- 3) zapewnienie swobodnego dostępu polskich płodów rolnych do rynków innych państw.

Wystąpienie na terytorium danego państwa organizmu kwarantannowego wiąże się często z całkowitą utratą dostępu do rynku innych państw lub z ograniczeniami handlowymi, które mogą wymagać spełnienia dodatkowych warunków dotyczących samego produktu lub miejsca jego produkcji, np. dodatkowe kontrole lub przeprowadzenie zabiegów fitosanitarnych, co podnosi koszty ich wytworzenia.

Zasady międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym, w tym obowiązki państwowych organizacji ochrony roślin, dotyczące zwalczania organizmów kwarantannowych są regulowane prawem międzynarodowym, w szczególności postanowieniami:

- 1) Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin z dnia 6 grudnia 1951 r. sporządzonej w Rzymie (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151 oraz z 2007 r. Nr 73, poz. 485) i wydawanych na podstawie art. X tej Konwencji standardów (International Standards for Phytosanitary Measures (ISPM) – Międzynarodowe Standardy w zakresie Środków Fitosanitarnych);
- 2) dyrektywy 2000/29/WE oraz wydawanych na podstawie tej dyrektywy innych aktów prawa Unii Europejskiej.

Dyrektywa 2000/29/WE oraz przepisy wydane na podstawie tej dyrektywy określają wykaz organizmów szkodliwych, których zwalczanie i zapobieganie rozprzestrzenianiu się jest obowiązkowe na terytorium Unii Europejskiej. Z przepisów tych wynikają obowiązki dla administracji państwowej, których realizacja wymaga wsparcia naukowego, w szczególności w zakresie przygotowywania programów działań zapobiegających introdukcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowych organizmów szkodliwych, doskonalenia metod diagnostycznych tych organizmów, opracowywania optymalnych zasad ich zwalczania. Wsparcie w tym zakresie powinno być ukierunkowane na praktyczne działania PIORiN oraz prace legislacyjne prowadzone przez MRiRW.

Wszystkie przedstawione powyżej potrzeby będą realizowane w sposób kompleksowy na podstawie Programu. W ramach Programu zostaną opracowane i udostępnienie rolnikom i doradcom on line na stronie internetowej Instytutu metodyki i programy integrowanej ochrony wybranych upraw rolniczych. Będą one cyklicznie aktualizowane w oparciu o autorskie zalecenia Instytutu, w celu przekazania optymalnego doboru preparatów i możliwości ich łącznego stosowania.

W ramach Programu, na potrzeby oceny zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, będą prowadzone badania pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pochodzących z produkcji pierwotnej oraz w wodach podziemnych i powierzchniowych w pobliżu miejsc produkcji, a także jakości środków ochrony roślin oraz będzie prowadzony monitoring ich sprzedaży i zużycia.

W zakresie realizacji zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa fitosanitarnego Rzeczypospolitej Polskiej, będą doskonalone nowoczesne metody diagnostyczne najważniejszych organizmów szkodliwych, a także zostaną opracowane programy ich zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się.

Odbiorcą wyników zadań realizowanych w ramach Programu będzie MRiRW, PIORiN oraz inne urzędy administracji państwowej i samorządowej na szczeblach centralnych i regionalnych, a także jednostki doradztwa rolniczego oraz producenci rolni. Wszystkie opracowania wynikające z Programu będą miały charakter praktyczny i będą upowszechniane dla praktyki rolniczej on line na stronie internetowej Instytutu, przez publikacje popularno – naukowe, broszury i ulotki, publikacje recenzowane oraz podczas szkoleń, warsztatów, kursów i konferencji tematycznych.

3. Podstawowe akty prawne, z których wynika realizacja Programu

Realizacja zadań Programu wynika w szczególności z następujących aktów prawnych:

Akty prawa krajowego

- 1) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.);
- 2) ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 3) ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin
- 4) ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.);
- 5) ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Akty prawa międzynarodowego i Unii Europejskiej

- 1) Międzynarodowa Konwencja Ochrony Roślin z dnia 6 grudnia 1951 r. sporządzona w Rzymie;
- 2) rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w sprawie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463), zwane dalej „rozporządzeniem nr 178/2002”;
- 3) rozporządzenie (WE) nr 2004/882/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. WE L 191 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200);

- 4) rozporządzenie nr 396/2005;
- 5) dyrektywa 2000/29/WE;
- 6) rozporządzenie nr 1107/2009/WE;
- 7) dyrektywa 2009/128/WE;
- 8) rozporządzenie (WE) nr 1185/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie statystyk dotyczących pestycydów (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 1).

4. Zgodność Programu ze Strategią Rozwoju Kraju i celami strategicznymi państwa

Różnorodność biologiczna Rzeczypospolitej Polskiej należy do jednej z najbogatszych w Europie, a konsekwentnie realizowane postanowienia polityki ekologicznej, jak również procesy restrukturyzacji i unowocześniania gospodarki przyczyniły się do obniżenia poziomu presji na środowisko. Program wychodzi naprzeciw polityce ekologicznej w obszarze upraw rolniczych. Jednym z ważniejszych postulatów integrowanej ochrony roślin jest stosowanie w pierwszej kolejności środków ochrony roślin bezpiecznych dla środowiska oraz ochrona fauny pożytecznej. Przetwarzanie informacji, jej jakość i szybkość przekazywania są w społeczeństwie informacyjnym kluczowymi czynnikami wzrostu i konkurencyjności przemysłu oraz usług. Dlatego też, utworzenie informatycznej platformy internetowej poświęconej tematyce integrowanej ochrony roślin oraz udostępnienie drogą elektroniczną opracowań naukowych dotyczących tego zagadnienia pozwoli na realizację upowszechniania umiejętności posługiwania się i korzystania z teleinformatyki w ramach rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

Program będzie zgodny ze Strategią zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020 przyjętą uchwałą Nr 163 Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie przyjęcia „Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa” na lata 2012 – 2020 (M. P. poz. 839), zwanej dalej „Strategią zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa” na lata 2012 – 2020”, oraz z zasadami Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2014 – 2020. Zgodnie z Priorytetem 1 Wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa” na lata 2012 – 2020 należy dążyć do wzrostu eksportu i eliminowania barier jego rozwoju. Jedną z podstawowych barier pozataryfowych, która może ograniczać eksport produktów pochodzenia roślinnego, są wymagania państwa docelowego w zakresie zdrowia roślin oraz bezpieczeństwa żywności. Bariery w tym zakresie pojawiają się w relacjach handlowych Rzeczypospolitej Polskiej z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i państwami trzecimi. Kwestie bezpieczeństwa

żywności i pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych są z kolei podnoszone w relacjach handlowych przez Federację Rosyjską. Program, mający na celu wsparcie działań administracji publicznej podejmowanych w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin oraz zapewnienia bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin, przyczyni się do ograniczenia ryzyka powstawania barier pozataryfowych, ograniczających eksport towarów pochodzenia roślinnego.

W realizację celów Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020 wpisują się jednak przede wszystkim zadania Programu związane z ograniczaniem ryzyka stwarzanego przez środki ochrony roślin oraz wspierające wdrażanie przez użytkowników tych preparatów zasad integrowanej ochrony roślin.

Zgodnie z Priorytetem 3.2. Wytwarzanie wysokiej jakości, bezpiecznych dla konsumentów produktów rolno-spożywczych Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020 wytwarzaniu wysokiej jakości, bezpiecznych dla konsumentów produktów rolno-spożywczych będzie służyło (podobnie jak to ma miejsce obecnie) rozbudowane prawodawstwo unijne i krajowe, wprowadzające zasady i ograniczenia w odniesieniu do procesu produkcji, przetwórstwa oraz handlu surowcami i produktami rolnymi i żywnościowymi. Istotne w tym zakresie jest m.in. wdrażanie i przestrzeganie m.in. zasad zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin, w szczególności przestrzeganie zasad zintegrowanej ochrony roślin i integrowanej produkcji.

Upowszechnianie wiedzy w zakresie zasad żywienia i podnoszenie świadomości producentów artykułów rolno-spożywczych o wytwarzaniu produktów rolnych metodami integrowanymi oraz o niebezpieczeństwach związanych z ewentualnymi pozostałościami środków ochrony roślin w żywności, zostało wskazane także jako cel Priorytetu 3.4. Podnoszenie świadomości i wiedzy producentów oraz konsumentów w zakresie produkcji rolno-spożywczej i zasad żywienia Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020.

Proces wdrażania zasad integrowanej ochrony roślin przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, jest wreszcie jednym z celów Priorytetu 5.1. Ochrona środowiska naturalnego w sektorze rolniczym i różnorodności biologicznej na obszarach wiejskich Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020.

Wskazane wyżej cele Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020 znajdują swoje odzwierciedlenie w zadaniach przewidzianych do zrealizowania w ramach Programu.

Ponadto zgodnie z Priorytetem 1 Wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020 zrównoważony rozwój wymaga eko-innowacji. Substancje uznane za toksyczne i niebezpieczne, powinny być zastępowane substancjami o znacznie mniejszej toksyczności i negatywnych skutkach ubocznych. Należy również dążyć do zwiększenia bioróżnorodności biologicznej. Działania w tym zakresie Program będzie wspierał przez tworzenie narzędzi umożliwiających wdrożenie do praktyki zasad integrowanej ochrony roślin, która postuluje niski poziom stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Jednym z ważniejszych postulatów integrowanej ochrony jest też stosowanie w pierwszej kolejności środków ochrony roślin bezpiecznych dla środowiska oraz ochrona fauny pożytecznej.

Wsparcie przez Program rozwoju integrowanej ochrony roślin wpisuje się także w realizację zadań na rzecz wzrostu konkurencyjności gospodarstw rolnych, o których mowa w Priorytecie 5 Strategii „Rozwój obszarów wiejskich”. Wdrożenie integrowanej ochrony roślin podniesie poziom efektywności rolnictwa. Ponadto będzie ono warunkiem zachowania konkurencyjności polskiego rolnictwa na rynku Unii Europejskiej.

Określając zakres zadań przewidzianych do realizacji w Programie, sprzyjających rozwojowi i stymulujących inwencje oraz innowacje w działalności gospodarczej, jak również podejmowanych na rzecz czystego środowiska naturalnego, przyjęto że cele gospodarcze, społeczne i ochrony środowiska mogą mieć wzajemnie stymulujący wpływ i powinny być realizowane łącznie.

Program wpisuje się również w główne cele strategii „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” Bruksela, 3.3.2010 [COM(2010) 2020 wersja ostateczna – niepublikowany w Dzienniku Urzędowym, zwanej dalej „Europa 2020”, jakimi są innowacje, przeciwdziałanie zmianom klimatycznym i edukacja.

Zadania pierwszego obszaru tematycznego Programu pod nazwą „Integrowana ochrona roślin oraz ograniczenie zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska” mają na celu opracowanie innowacyjnych programów integrowanej ochrony roślin, opartych na nowoczesnym podejściu do ochrony roślin, które proponują wykorzystanie metod bezpiecznych dla środowiska i ograniczających stosowanie chemicznych środków ochrony roślin.

Z kolei drugi obszar tematyczny pod nazwą „Ochrona terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia” pozwoli między innymi na

wykonanie szybkich ocen zagrożenia (express PRA), umożliwiając szybkie wykrywanie, rozpoznawanie i reagowanie na zagrożenia dla upraw oraz lokalnej flory i fauny. Dzięki temu nauka i praktyka ochrony roślin będą mogły wywiązać się z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Wyniki wszystkich zadań Programu będą upowszechniane w praktyce rolniczej w postaci publikacji popularno-naukowych, broszur, ulotek oraz podczas szkoleń. Ponadto Program wpisuje się w trzy wzajemnie powiązane priorytety strategii Europa 2020:

- 1) rozwój inteligentny - rozwój gospodarki opartej na wiedzy i innowacji;
- 2) rozwój zrównoważony - wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej;
- 3) rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu - wspieranie gospodarki o wysokim poziomie zatrudnienia, zapewniającej spójność społeczną i terytorialną.

Opracowanie podstaw integrowanej ochrony roślin rolniczych na bazie systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin, progów szkodliwości i biologicznych metod ochrony roślin, a także ocena jakości środków ochrony roślin i badania ich pozostałości w płodach rolnych, gwarantuje zrównoważony rozwój rolnictwa, a także produkcję bezpiecznej żywności, wolnej od pozostałości chemicznych środków ochrony roślin i ochronę środowiska.

Naczelnym celem Odnowionej Strategii Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej jest określenie i rozwój działań, dzięki którym Unia Europejska będzie mogła zapewnić pokoleniom obecnym i przyszłym stały wzrost jakości życia przez tworzenie społeczności opartych na zasadach trwałego rozwoju – społeczności wydajnie gospodarujących zasobami i z nich korzystających, czerpiących z potencjału gospodarki w zakresie innowacji ekologicznych oraz społecznych i przez to zapewniających dobrobyt, ochronę środowiska naturalnego i spójność społeczną. Program będzie powiązany z głównymi celami tej strategii przez realizację zadań na rzecz ochrony środowiska naturalnego. Zadania Programu będą dotyczyły między innymi przeciwdziałania zanieczyszczeniom środowiska chemicznymi środkami ochrony roślin i propagowania zrównoważonej konsumpcji, bezpiecznej żywności, wolnej od pozostałości chemicznych środków ochrony roślin.

Realizacja zadań Programu będzie miała wpływ na wzrost standardu jakości życia obywateli Rzeczypospolitej Polskiej poprzez innowacje, oparte na bogatej wiedzy i racjonalnie wykorzystujące zasoby środowiska naturalnego.

Program będzie służył także realizacji celów Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Głównymi celami

Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin jest ograniczenie ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, który to cel będzie realizowany poprzez opisane w Krajowym planie działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin szczegółowe działania i zadania. Program będzie wspierać w sposób bezpośredni następujące działania i zadania Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin:

- 1) w Działaniu 1. Upowszechnianie zasad integrowanej ochrony roślin:
 - a) Zadanie 1. Upowszechnianie wiedzy z zakresu integrowanej ochrony roślin,
 - b) Zadanie 2. Opracowanie, aktualizacja i udostępnienie metodyk integrowanej ochrony poszczególnych upraw,
 - c) Zadanie 3. Modyfikacja systemu sygnalizacji agrofagów,
 - d) Zadanie 4. Udostępnienie systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin,
 - e) Zadanie 5. Utworzenie i utrzymanie platformy internetowej poświęconej integrowanej ochronie roślin,
 - f) Zadanie 7. Upowszechnianie systemu integrowanej produkcji roślin,
 - g) Zadanie 8. Rozwój profesjonalnego doradztwa w ochronie roślin;
- 2) Działanie 4. Podnoszenie świadomości społeczeństwa odnośnie środków ochrony roślin;
- 3) Działanie 5. Zapewnienie ochrony uprawom małoobszarowym;
- 4) Działanie 6. Zapewnienie efektywnego nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin;
- 5) w Działaniu 7. Analiza ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin:
 - a) Zadanie 1. Zbieranie i analiza danych uzyskanych w trakcie działań kontrolnych, badań statystycznych dotyczących obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz systemów monitorowania zjawisk związanych ze środkami ochrony roślin,
 - b) Zadanie 2. Opracowanie wskaźników oraz analiza ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin,
 - c) Zadanie 5. Nadzór nad środkami ochrony roślin zawierającymi substancje czynne, które powinny być objęte szczególnym monitoringiem,
- 6) Zadanie 8. Promowanie dobrych praktyk stosowania środków ochrony roślin.

5. Wpływ realizacji Programu na gospodarkę Rzeczypospolitej Polskiej oraz korzyści wynikające z jego realizacji

Realizacja Programu wpłynie pozytywnie na konkurencyjność polskiego rolnictwa, zarówno na rynku Unii Europejskiej, jak i w relacjach z państwami trzecimi. Realizacja zadań z zakresu ograniczania występowania i rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych, także z zakresu stosowania środków ochrony roślin, ograniczy ryzyko powstawania pozataryfowych barier w eksporcie polskich towarów pochodzenia roślinnego. Stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin będzie miało istotne znaczenie dla poprawy konkurencyjności polskiego rolnictwa na rynku Unii Europejskiej i przyczyni się do zwiększenia opłacalności produkcji. Ponadto stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin, racjonalizująca stosowanie środków ochrony roślin, oraz opracowanie programów przeciwdziałania powstawaniu odporności na te preparaty wśród agrofagów pozwoli zwiększyć efektywność produkcji roślinnej. Realizacja Programu przyniesie wymierne korzyści polskiej gospodarce w postaci ograniczenia strat powodowanych przez agrofagi.

W Rzeczypospolitej Polskiej produkcja zbóż wynosi około 29 mln ton ziarna. Średnia wielkość produkcji, która mogłaby być utracona w wyniku braku ochrony roślin wynosi około 6 mln ton, co stanowi wartość powyżej 2 mld złotych w skali całej gospodarki. Produkuje się ponad 2,5 mln ton nasion rzepaku. Średnie straty plonu, które wynikają z braku ochrony, mogą wynosić około 20%, co stanowi wartość ponad 0,5 mld złotych. Powierzchnia uprawy kukurydzy w Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 0,7 mln ha. Straty spowodowane brakiem ochrony roślin mogą wynosić około 15%, co w skali ogólnej daje wartość powyżej 0,2 mld zł.

Mocne strony Programu to:

- 1) nawiązanie do przyjętych w świecie priorytetów rozwoju społecznego i gospodarczego oraz zasad Wspólnej Polityki Rolnej;
- 2) kompleksowość i wieloaspektowość;
- 3) zgodność z dokumentami strategicznymi;
- 4) możliwość wykorzystania zgromadzonych i stale wzbogacanych zbiorów informacji o środowisku rolniczym oraz wyników badań Instytutu;
- 5) uwzględnianie dynamiki i regionalnego zróżnicowania zmian w produkcji rolniczej;
- 6) wykorzystanie technik informatycznych do sporządzania ocen i przekazywania wyników do praktyki;
- 7) szeroki zakres popularyzacji efektów Programu przez publikacje, konferencje, warsztaty, seminaria i szkolenia;
- 8) możliwość szybkiego sporządzania ocen i opinii na potrzeby administracji rządowej.

Powyższe atuty stwarzają szanse zapewnienia stałego wsparcia działań na rzecz właściwej ochrony roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia

strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska, a także zrównoważonego rozwoju produkcji rolniczej w Rzeczypospolitej Polskiej. Stanowią też gwarancję obiektywnych, opartych na wynikach badań ocen. Dają również możliwość przewidywania (prognozowania) skutków podejmowanych działań. Ponadto w sposób znaczący przyczyniają się do poprawy efektywności w przekazywaniu wyników badań i analiz naukowych do praktyki. Sprzyjają podniesieniu poziomu wiedzy fachowej specjalistów pracujących na różnych szczeblach zarządzania rozwojem, doradców i rolników praktyków.

Pewne zagrożenia mogą się wiązać z dużą pracochłonnością działań, koniecznością organizacji szeregu spotkań z udziałem dużej liczby osób, potrzebą przetwarzania i interpretacji dużej liczby różnorodnych danych w różnych układach porównawczych.

Dotychczasowe doświadczenie zespołu realizacyjnego i stała współpraca ze specjalistami z MRiRW, a także przyjęty system oceny i mechanizm koordynacji dają gwarancję prawidłowej realizacji Programu.

6. Priorytety oraz kierunki interwencji w zakresie terytorialnym, w tym w ujęciu wojewódzkim

W ramach Programu nie przewiduje się działań interwencyjnych w zakresie terytorialnym, stąd Program nie określa priorytetów i kierunków w tym zakresie.

7. Sposób monitorowania i oceny stopnia osiągnięcia celu głównego i celów szczegółowych

Efekty realizacji Programu będą oceniane za pomocą mierników w postaci liczby publikacji (cel główny). Przy obliczaniu wartości miernika stosowany będzie roczny system sprawozdawczy. Oczekiwana wartość miernika (liczba publikacji – cel główny) w latach 2016 – 2020 wyniesie 92.

Ponadto monitorowanie wykonania i osiągnięcia celu głównego oraz celów szczegółowych Programu będzie prowadzone etapowo na podstawie corocznych sprawozdań z wykonania zadań Programu, składanych ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

8. Podstawowe założenia systemu realizacji Programu

Wykonawcą Programu jest Instytut. Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2008 r. w sprawie nadania Instytutowi Ochrony Roślin w Poznaniu statusu państwowego instytutu badawczego (Dz. U. Nr 66, poz. 403), Instytutowi został nadany status państwowego instytutu badawczego.

Instytut jest w pełni przygotowany i ma odpowiednie doświadczenie do podjęcia realizacji wymienionych w Programie zadań. Na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. w sprawie ustanowienia programu wieloletniego pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska” Instytut ten realizował Program na lata 2011 – 2015, którego kontynuację będzie stanowił niniejszy Program. Podstawowym zadaniem Instytutu jest tworzenie naukowych i praktycznych podstaw rozwoju ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej. Instytut realizuje to zadanie przez badania naukowe oraz opracowywanie i stałą modernizację programów ochrony zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm.).

Instytut dysponuje bogatą bazą badawczą w postaci aparatury do badań z zakresu biologii molekularnej, badań pozostałości środków ochrony roślin, a ponadto ma między innymi nowoczesny mikroskop skaningowy i elektronowy. Instytut posiada także wysoko wykwalifikowaną kadrę naukową: 27 profesorów, 46 adiunktów oraz 23 asystentów. Na terenie Instytutu znajdują się szklarnie wraz z fitotronami dające możliwość prowadzenia badań w kontrolowanych warunkach. W polowej stacji doświadczalnej i terenowych stacjach doświadczalnych Instytutu znajdują się poletka doświadczalne pozwalające na prowadzenie obserwacji w różnych warunkach klimatyczno – glebowych. Laboratoria Instytutu uzyskały akredytację Polskiego Centrum Akredytacji dla systemu zarządzania laboratorium badawczym zgodnego z normą ISO/IEC 17025. Certyfikaty akredytacji posiadają: Zakład Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin w Poznaniu, Zakład Badania Skuteczności Środków Ochrony Roślin – Oddział Sośnicowice oraz Laboratoria Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin w Terenowej Stacji Doświadczalnej w Białymstoku i Rzeszowie, a także Laboratorium Analiz Środowiskowych w Poznaniu. Ponadto Zakład Analizy Środków Ochrony Roślin – Oddział w Sośnicowicach posiada Certyfikat Zgodności z Zasadami Dobrej Praktyki Laboratoryjnej.

Systematyczne badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych w sieci laboratoriów Instytutu rozpoczęto już w 1971 r. Są one prowadzone w koordynującym je Zakładzie Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin Instytutu i terenowych laboratoriach Instytutu w Białymstoku, Rzeszowie i Sośnicowicach. Laboratoria te są wyposażane w jednolitą aparaturę pomiarową i stosują akredytowane metody i procedury analityczne (Certyfikat Akredytacyjny PCA nr AB440, AB 839, AB 851, Certyfikat Dobrej Praktyki Laboratoryjnej nr 7/2008/DPL, nr 3/20010DPI). Dla zapewnienia odpowiedniej jakości wyników badań uczestniczą one regularnie z wynikiem pozytywnym w

międzynarodowych testach biegłości, sprawdzających biegłość analityczną – w corocznych badaniach biegłości organizowanych przez Komisję Europejską dla laboratoriów urzędowych w Laboratorium Referencyjnym Komisji Europejskiej dla pozostałości środków ochrony roślin.

We wrześniu 2009 r. Instytut utworzył Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych. Centrum jest nowoczesną i unikalną w skali Rzeczypospolitej Polskiej jednostką spełniającą najwyższe standardy bezpieczeństwa fitosanitarnego. W jednostce tej będą prowadzone zadania Programu dotyczące organizmów kwarantannowych. Od 1 stycznia 2010 r. w Instytucie funkcjonuje jedyna w Rzeczypospolitej Polskiej Klinika Chorób Roślin, sfinansowana w ramach programu Innowacyjna Gospodarka. W Klinice są stosowane innowacyjne metody diagnostyczne pozwalające wykryć niebezpieczne agrofagi upraw rolniczych.

Instytut ma doświadczenie w upowszechnianiu swoich badań. Od ponad 50 lat organizuje Sesje Naukowe Ochrony Roślin, szkolenia, studia podyplomowe, konferencje krajowe i międzynarodowe. Obszerna jest działalność publikacyjna, corocznie wydawanych jest około 600 pozycji różnych publikacji naukowych i popularno-naukowych, broszur, ulotek i monografii. Oceniając możliwości realizacji zadań Programu należy stwierdzić, że Instytut posiada wysoko wykwalifikowanych pracowników naukowych i technicznych, nowoczesną aparaturę badawczą i bazę doświadczalno-wdrożeniową, wdrożone metody i procedury badawcze, struktury organizacyjne zdolne do koordynowania i organizacji badań oraz administrowania środkami finansowymi. Instytut daje gwarancję realizacji tych zadań, które zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi, tj. ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych oraz ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mają charakter wspierający realizację zadań służb publicznych.

Mierniki realizacji Programu w latach 2016 – 2020 z uwzględnieniem celów

Cel główny	Nazwa miernika	Wartość B – bazowa i D – docelowa mierników w poszczególnych latach *									
		2016		2017		2018		2019		2020	
		B	D	B	D	B	D	B	D	B	D
Ochrona roślin uprawnych, z uwzględnieniem	Liczba publikacji	0	18	18	37	37	56	56	74	74	92

bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska											
Cele szczegółowe											
Opracowanie metodyk i programów integrowanej ochrony roślin uprawnych oraz poradników sygnalizatora (prognozowanie i sygnalizacja terminów zabiegów ochrony roślin)	Liczba zaktualizowanych i opracowanych metodyk oraz poradników sygnalizatora	0	9	9	17	17	25	25	33	33	42
	Liczba strategii przeciwdziałania odporności agrofagów na środki ochrony roślin	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
	Liczba systemów informacji/programów komputerowych	0	1	1	2	2	3	3	4	4	5
	Liczba opracowanych DRR (Draft Registration Report)	0	3	3	6	6	10	10	14	14	18
Wykonywanie analiz na rzecz urzędowej kontroli pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych i w wodach oraz kontroli jakości środków ochrony roślin	Liczba raportów	0	6	6	10	10	14	14	18	18	22
Analizowanie wyników badania statystycznego dotyczącego sprzedaży i zużycia środków ochrony	Liczba raportów	0	4	4	7	7	10	10	13	13	16

roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej											
Opracowanie analiz ryzyka dla organizmów szkodliwych dla roślin oraz opracowanie sposobów ich ograniczania	Liczba wykonanych analiz	0	25	25	50	50	75	75	100	100	125
Udoskonalanie systemu transferu wiedzy, który zwiększy świadomość i podniesie poziom oraz kompetencje producentów rolnych, doradców rolnych oraz inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa w zakresie ochrony roślin	Liczba konferencji i szkoleń	0	4	4	8	8	12	12	16	16	21
	Liczba uczestników konferencji, warsztatów, seminariów	0	300	300	600	600	900	900	1200	1200	1500

* w ujęciu narastającym

9. Mechanizm koordynacji Programu

Koordinacja Programu będzie prowadzona w następujący sposób:

- 1) za realizację Programu będzie odpowiadał Instytut;
- 2) za wykonanie poszczególnych zadań będą odpowiedzialni kierownicy jednostek organizacyjnych Instytutu;
- 3) nadzór merytoryczny nad realizacją Programu będzie sprawował zastępca dyrektora ds. naukowo-badawczych Instytutu, natomiast nadzór nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych pochodzących z budżetu będzie pełnił zastępca dyrektora ds. finansowych Instytutu;
- 4) kierownicy jednostek organizacyjnych Instytutu realizujących poszczególne zadania będą składali sprawozdania merytoryczne: półroczne i roczne, które będą oceniane przez zastępcę dyrektora ds. naukowo – badawczych;
- 5) z-ca dyrektora ds. finansowych Instytutu będzie przekazywał jednostkom organizacyjnym Instytutu, realizującym poszczególne zadania, informacje kwartalne o wykorzystaniu środków (kosztów w ujęciu rodzajowym) w relacji do kwot planowanych na dany rok – monitoring kosztów;

- 6) wyniki realizacji poszczególnych zadań będą przedstawiane w formie publikacji oraz będą prezentowane podczas szkoleń naukowych, odbywających się w terminach ustalonych przez kierowników zadań;
- 7) sprawozdania zbiorcze zarówno merytoryczne, jak i finansowe dla całego Programu będą przekazywane ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;
- 8) po zakończeniu każdego roku będą organizowane konferencje podsumowujące wykonanie kolejnych etapów każdego z zadań realizowanych w ramach Programu, z udziałem przedstawicieli MRiRW, poświęcone ocenie wykonania zadań (celów) rocznych;
- 9) uzyskane efekty Programu będą prezentowane na konferencji podsumowującej cały okres jego realizacji;
- 10) podstawową zasadą realizacji Programu będzie stała współpraca zespołu realizującego z ministrem właściwym do spraw rolnictwa sprawującym nadzór nad Programem;
- 11) informacja o stanie realizacji Programu oraz o wynikach uzyskanych podczas jego realizacji, sporządzona na podstawie przyjętego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa sprawozdania rocznego z realizacji Programu, będzie corocznie przedkładana Radzie Ministrów.

10. Plan finansowy Programu i źródła jego finansowania

Program będzie obejmował 14 zadań ujętych w 2 obszarach tematycznych. Czas trwania Programu został przewidziany na lata 2016 – 2020. Organem odpowiedzialnym za nadzór nad realizacją Programu będzie minister właściwy do spraw rolnictwa. Na realizację Programu zaplanowano ogółem wydatki budżetowe w kwocie nieprzekraczającej 43 277 000 zł. Wydatki te będą pokrywane w ramach limitów na poszczególne lata, określonych corocznie w ustawie budżetowej w części 32 – Rolnictwo, której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

KOSZT REALIZACJI OBSZARÓW TEMATYCZNYCH ORAZ ZADAŃ PROGRAMU WIELOLETNIEGO W POSZCZEGÓLNYCH LATACH

Nr zadania	Nazwa zadania	Koszt realizacji
---------------	---------------	------------------

Nr zadania	Nazwa zadania	Koszt realizacji
	OBSZAR TEMATYCZNY 1 INTEGROWANA OCHRONA ROŚLIN ORAZ OGRANICZANIE ZAGROŻEŃ ZWIĄZANYCH ZE STOSOWANIEM ŚRODKÓW OCHRONY ROŚLIN DLA LUDZI, ZWIERZĄT I ŚRODOWISKA	35 630 000 zł, w tym: 2016 r. – 9 533 000 zł 2017 r. – 6 485 000 zł 2018 r. – 6 505 000 zł 2019 r. – 6 531 000 zł 2020 r. – 6 576 000 zł
1.1	Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin rolniczych oraz poradników sygnalizatora	1 757 000 zł, w tym: 2016 r. – 349 000 zł 2017 r. – 349 000 zł 2018 r. – 350 000 zł 2019 r. – 355 000 zł 2020 r. – 354 000 zł
1.2	Opracowanie i aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych	1 208 000 zł, w tym: 2016 r. – 230 000 zł 2017 r. – 238 000 zł 2018 r. – 245 000 zł 2019 r. – 248 000 zł 2020 r. – 247 000 zł
1.3	Analiza możliwości ochrony przed agrofagami wybranych rolniczych upraw małoobszarowych	3 193 000 zł, w tym: 2016 r. – 638 000 zł 2017 r. – 638 000 zł 2018 r. – 639 000 zł 2019 r. – 639 000 zł 2020 r. – 639 000 zł
1.4	Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki	2 652 000 zł,

Nr zadania	Nazwa zadania	Koszt realizacji
	ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka z uwzględnieniem bezpieczeństwa pszczół	w tym: 2016 r. – 518 000 zł 2017 r. – 533 000 zł 2018 r. – 533 000 zł 2019 r. – 534 000 zł 2020 r. – 534 000 zł
1.5	Opracowanie platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych oraz monitorowanie ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych	2 212 000 zł, w tym: 2016 r. – 448 000 zł 2017 r. – 432 000 zł 2018 r. – 435 000 zł 2019 r. – 444 000 zł 2020 r. – 453 000 zł
1.6	Doskonalenie systemów działań kontrolnych PIORiN wraz z opracowywaniem wytycznych prowadzenia kontroli	815 000 zł, w tym: 2016 r. – 173 000 zł 2017 r. – 173 000 zł 2018 r. – 163 000 zł 2019 r. – 153 000 zł 2020 r. – 153 000 zł
1.7	Analiza pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pochodzących z produkcji pierwotnej oraz w wodach podziemnych i powierzchniowych w pobliżu miejsc produkcji	11 309 000 zł, w tym: 2016 r. – 2 213 000 zł 2017 r. – 2 237 000 zł 2018 r. – 2 263 000 zł 2019 r. – 2 285 000 zł 2020 r. – 2 311 000 zł
1.8	Wykonywanie analiz jakości substancji aktywnych i środków ochrony roślin na rzecz kontroli obrotu środkami ochrony roślin	7 797 000 zł, w tym: 2016 r. – 4 025 000 zł

Nr zadania	Nazwa zadania	Koszt realizacji
		2017 r. – 926 000 zł 2018 r. – 929 000 zł 2019 r. – 951 000 zł 2020 r. – 966 000 zł
1.9	Opracowanie i analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin	1 117 000 zł, w tym: 2016 r. – 217 000 zł 2017 r. – 235 000 zł 2018 r. – 237 000 zł 2019 r. – 214 000 zł 2020 r. – 214 000 zł
1.10	Analiza ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin	1 335 000 zł, w tym: 2016 r. – 289 000 zł 2017 r. – 284 000 zł 2018 r. – 264 000 zł 2019 r. – 254 000 zł 2020 r. – 244 000 zł
1.11	Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy z zakresu integrowanej ochrony roślin	2 210 000 zł, w tym: 2016 r. – 428 000 zł 2017 r. – 435 000 zł 2018 r. – 442 000 zł 2019 r. – 449 000 zł 2020 r. – 456 000 zł
OBSZAR TEMATYCZNY 2 OCHRONA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ PRZED PRZEDOSTAWANIEM I ROZPRZESTRZENIANIEM SIĘ ORGANIZMÓW KWARANTANNOwych I INNYCH ORGANIZMÓW STANOWIĄCYCH SZCZEGÓLNE ZAGROŻENIA		7 647 000 zł, w tym: 2016 r. – 1 520 000 zł 2017 r. – 1 524 000 zł 2018 r. – 1 531 000 zł

Nr zadania	Nazwa zadania	Koszt realizacji
		2019 r. – 1 528 000 zł 2020 r. – 1 544 000 zł
2.1	Analiza zagrożenia fitosanitarnego ze strony organizmów szkodliwych dla roślin	4 482 000 zł, w tym: 2016 r. – 886 000 zł 2017 r. – 893 000 zł 2018 r. – 897 000 zł 2019 r. – 901 000 zł 2020 r. – 905 000 zł
2.2	Aktualizacja i adaptacja dla warunków Polski optymalnych metod monitorowania i zwalczania kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (<i>Bursaphelenchus xylophilus</i>) oraz jego wektora, żerdzianki sosnowki (<i>Monochamus galloprovincialis</i>)	1 082 000 zł, w tym: 2016 r. – 213 000 zł 2017 r. – 219 000 zł 2018 r. – 214 000 zł 2019 r. – 216 000 zł 2020 r. – 220 000 zł
2.3	Ochrona zasobów genowych mikroorganizmów patogenicznych dla roślin	2 083 000 zł, w tym: 2016 r. – 421 000 zł 2017 r. – 412 000 zł 2018 r. – 420 000 zł 2019 r. – 411 000 zł 2020 r. – 419 000 zł

11. Analiza wyników Programu na lata 2011 – 2015

Główne i nadrzędne cele:

- 1) produkcja bezpiecznej żywności niezawierającej pozostałości środków ochrony roślin w ilości mogącej stanowić zagrożenie dla konsumentów;
- 2) ochrona użytkowników środków ochrony roślin;
- 3) ochrona środowiska i zwierząt gospodarskich;
- 4) zabezpieczenie bioróżnorodności oraz środowiska rolniczego i naturalnego przed przedostawaniem się i rozprzestrzenianiem się nowych gatunków;
- 5) ograniczenie strat w plonach roślin uprawnych powodowanych przez choroby, szkodniki i chwasty.

Program na lata 2011 – 2015 spełnił równolegle kilka funkcji:

- 1) zabezpieczył wywiązanie się przez Rzeczypospolitą Polską ze zobowiązań wynikających z członkostwa w organizacjach międzynarodowych;
- 2) wspierał obecność polskich produktów spożywczych na rynkach światowych;
- 3) wspierał poprawę konkurencyjności polskich produktów spożywczych;
- 4) był podstawą produkcji bezpiecznej żywności;
- 5) zabezpieczył ochronę polskiego środowiska naturalnego i przyczynił się do realizacji zrównoważonego rozwoju.

Zadania Programu na lata 2011 – 2015 wynikały z wymagań stawianym polskiemu rolnictwu w zakresie racjonalnego stosowania środków ochrony roślin w rolnictwie i przepisów dotyczących zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się kwarantannowych, a jednocześnie wychodziły naprzeciw potrzebom produkcji bezpiecznej żywności i ochrony środowiska naturalnego w Polsce. Realizacja tych zadań wspierała działania służb państwowych. O przyjęciu takiego rozwiązania decydowała konieczność wywiązania się przez Polskę ze zobowiązań międzynarodowych, realizacji strategii bezpieczeństwa żywności, uwiarygodnienia polskich produktów rolniczych na rynkach światowych oraz ochrony środowiska i zachowania bioróżnorodności.

Na Program na lata 2011 – 2015 składało się 17 zadań szczegółowych realizowanych w dwóch omówionych poniżej grupach tematycznych. Każde zadanie podzielone było na etapy roczne, z podanym harmonogramem prac oraz przewidywanymi nakładami rocznymi i całkowitymi.

Odbiorcą wyników realizowanych zadań były przede wszystkim: MRiRW, PIORiN oraz inne urzędy administracji państwowej i samorządowej na szczeblach centralnych i regionalnych, a także doradztwo rolnicze oraz producenci rolni.

Program na lata 2011 – 2015 miał znaczący wpływ na realizację Strategii Rozwoju Kraju 2007 – 2015. Program ten wspierał przede wszystkim:

- 1) rozwój i poprawę poziomu i jakości życia mieszkańców Polski;
- 2) umocnienie pozycji polskiej gospodarki w Unii Europejskiej i na świecie;
- 3) podniesienie konkurencyjności i innowacyjności gospodarki rolnej Polski;
- 4) zmniejszenie presji na środowisko oraz systematycznie poprawił jakość jego elementów.

Program na lata 2011 – 2015 pomógł zrealizować główny cel strategii – podniesienie poziomu i jakości życia mieszkańców Polski w zakresie życia w czystym, zdrowym i sprzyjającym środowisku przyrodniczym.

W Strategii Rozwoju Kraju 2007 – 2015 w części III Wizja Polski do roku 2015 stanowi się, że Polska musi rozwijać gospodarkę opartą na wiedzy i szybkim wykorzystaniu różnych technologii we wszystkich dziedzinach. Realizacja zadań Programu na lata 2011 – 2015 pozwoliła wykorzystać przez PIORiN wyniki oparte na wiedzy (badania molekularne) do identyfikacji taksonomicznej kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*), wielu nicieni kwarantannowych – pasożytów roślin, wielu wirusów roślin gospodarczo ważnych, jak wirus czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (*Tomato Black ring virus*, TBRV), żółtej mozaiki cukinii – ZYMV, pierścieniowej plamistości papai (PRSV) i wielu innych. Program na lata 2011 – 2015, mający na celu wsparcie działań administracji państwowej podejmowanych w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych dla roślin oraz zapewnienia bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin, przyczynił się do ograniczenia ryzyka powstawania barier pozataryfowych, ograniczających polski eksport towarów pochodzenia roślinnego.

Jednocześnie uzyskane wyniki poszerzyły krajową bazę danych dotyczących skażeń krajowych płodów rolnych. Były również wykorzystywane dla celów prowadzonej od lat współpracy międzynarodowej w zakresie opiniowania dla Kodeksu Żywnościowego najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin ustalanych w skali międzynarodowej.

Raporty z prowadzonych krajowych badań pozostałości środków ochrony roślin koordynowane Programem Strategii Bezpieczeństwa Żywności były przekazywane do Głównego Inspektora Sanitarnego. Dane zawarte w raportach były wykorzystywane do oceny

jakości polskich produktów rolnych i roślinnych produktów spożywczych, przez co stanowiły jeden z ważnych warunków eksportu do państw członkowskich Unii Europejskiej i innych państw. Raporty, oprócz informacji o występujących skażeniach zawierały również oceny prawidłowości stosowania środków ochrony roślin w różnych technologiach: konwencjonalnych, integrowanych i ekologicznych. W incydentalnych przypadkach raporty stanowiły podstawę do egzekwowania przepisów od producentów przez wojewódzkie inspektoraty PIORiN, Inspekcji Sanitarnej i inne służby kontrolne oraz uruchamiania procedury powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.

Obszar tematyczny Programu na lata 2011 – 2015 dotyczący integrowanej ochrony roślin oraz ograniczenia zagrożeń związanych ze stosowaniem chemicznych środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska umocnił i zwiększył pozycję konkurencyjną sektora rolnego przez opracowanie innowacyjnego podejścia do ochrony roślin opartego na integracji metod pod kątem ograniczenia stosowania chemicznych środków ochrony roślin.

Od 1 stycznia 2014 r. stosowanie zasad integrowanej ochrony jest obligatoryjne. Zadania realizowane w ramach Programu na lata 2011 – 2015 pt.: „Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin”, „Analiza możliwości kompleksowej ochrony wybranych upraw małoobszarowych”, „Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka”, „Adaptacja do polskich warunków i upowszechnianie systemów wspomagających decyzje o ochronie roślin” oraz „Modernizacja i aktualizacja metodyk do monitorowania agrofagów dla potrzeb krótko i długoterminowego ich prognozowania”, przyczyniły się do podniesienia efektywności rolnictwa i dostosowania produkcji do wymogów konsumenta oraz utrzymania dobrej pozycji polskich produktów rolno-spożywczych na rynku unijnym i światowym. Opracowane w ramach Programu na lata 2011 – 2015 metodyki integrowanej ochrony dla większości upraw rolniczych stanowią podstawę gospodarowania, polegającego na wykorzystaniu zrównoważonego postępu technicznego i biologicznego.

Zadanie pt. „Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy o integrowanej ochronie roślin” wpłynęło na realizację Priorytetu 2 „Poprawa stanu infrastruktury technicznej i społecznej” – infrastruktury edukacji dzięki prowadzeniu szkoleń. Tematyka programów szkoleń oraz wydrukowane materiały upowszechnieniowe obejmowały informacje praktyczne dotyczące integrowanej ochrony roślin, zgodnie z najważniejszymi aktami prawa krajowego i międzynarodowego. Efektem praktycznym szkoleń było wyposażenie doradców,

producentów rolnych i inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa w odpowiednią wiedzę praktyczną oraz materiały pomocnicze mające pomóc w podejmowaniu decyzji o celowości, terminie i rodzaju prowadzonej ochrony roślin. Uczestnicy szkoleń otrzymali certyfikaty o ich ukończeniu.

Zadania Programu na lata 2011 – 2015 prowadzone nad organizmami kwarantannowymi pozwoliły wywiązać się nauce i praktyce ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego.

W ramach realizacji Programu na lata 2011 – 2015, do roku 2013 opracowano znaczną ilość publikacji (545), które ukazały się w czasopiśmie naukowych z Impact Factor (28), recenzowanych (100), popularno-naukowych (89), a także instrukcje wdrożeniowe i upowszechnieniowe (59) oraz monografie (87).

Program na lata 2011 – 2015 przyniósł wymierne korzyści gospodarce Polski w postaci ograniczenia strat powodowanych przez agrofagi, które mogłyby osiągnąć wartość nawet kilku mld złotych. Efekty zadań realizowanych w Programie na lata 2011 – 2015 nie dają się jednak ściśle określić w wymiarze pieniężnym, ale mają podstawowe znaczenie dla obecnego i przyszłego rozwoju Polski.

W dalszej części przedstawiono osiągnięcia i wyniki realizacji Programu na lata 2011-2015 na podstawie poszczególnych zadań.

1. Zadania z zakresu integrowanej ochrony roślin oraz ograniczania zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska

W tej grupie tematycznej prowadzono 10 zadań. Efektem ich realizacji jest opracowanie nowych i zaktualizowanie już istniejących metodyk integrowanej ochrony roślin upraw rolniczych, w szczególności takich jak: pszenica ozima, jęczmień ozimy, pszenżyto, kukurydza, rzepak i burak cukrowy oraz upowszechnienie ich wśród osób bezpośrednio zainteresowanych, przede wszystkim producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin. Dzięki zadaniom realizowanym w tym bloku tematycznym opracowano kompleksowe programy ochrony wybranych rolniczych upraw małoobszarowych, dla których brakowało dotąd w Rzeczypospolitej Polskiej skutecznych metod ochrony. Prowadzono również monitoring uodparniania się agrofagów nad chemiczne środki ochrony roślin i opracowano strategię zapobiegania temu zjawisku. Dostarczono rolnikom i doradcom rolnym funkcjonalne systemy wspomaganie decyzji oraz metodyki do prowadzenia monitoringu i do prognozowania krótkoterminowego agrofagów. Wszystko to udostępniono na stronie internetowej Instytutu. Przez cały czas trwania Programu na lata 2011 – 2015

upowszechniano i wdrażano wiedzę o integrowanej ochronie roślin wśród producentów rolnych, doradców i inspektorów PIORiN w całej Polsce. Jednocześnie Program na lata 2011 – 2015 wspomagał realizację zadań PIORiN w zakresie opracowania podstaw statystycznych dotyczących kontroli jakości, pozostałości i stosowania środków ochrony roślin, badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych, a także w zakresie kontroli jakości środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym i w zakresie monitorowania zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin, które jest istotnym elementem analizy ryzyka związanego z ich stosowaniem i wpływem na środowisko naturalne.

Zadanie 1.1. Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin

Cel zadania

Celem zadania była aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin, na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, dla ważnych gospodarczo upraw rolniczych. Głównym celem wprowadzanych metodyk integrowanej ochrony roślin, uwzględniających założenia rolnictwa zrównoważonego jest połączenie dobrej praktyki rolniczej z ochroną środowiska i sukcesem ekonomicznym prowadzonych upraw.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

Opracowano, zaktualizowano i zamieszczono na stronach internetowych 19 metodyk integrowanej ochrony roślin dla producentów i doradców. Są to następujące metodyki: pszenżyto ozime i jare, jęczmień ozimy i jary, wyka siewna i kosmata, burak cukrowy i pastewny, łubin biały, wąskolistny i żółty, lucerna siewna, soja, słonecznik, gorczyca biała, czarna i sarepska, kukurydza, pszenica ozima i jara, rzepak ozimy i jary, wierzby energetyczne, ziemniaki oraz żyto ozime i jare. Metodyki te są bardzo aktualne, uwzględniają unijne i polskie prawodawstwo, a także nowe wiadomości na temat agrofagów, odmian roślin uprawnych oraz wprowadzanych na rynek środków ochrony roślin. Środki stosowane do opryskiwania powinny być możliwie bezpieczne dla osób przeprowadzających zabiegi, środowiska naturalnego oraz konsumentów płodów rolnych.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Opracowane metodyki przyczyniają się do zwiększenia opłacalności produkcji roślinnej oraz poprawienia jakości produktów rolnych. Są one rozpowszechniane wśród osób

bezpośrednio związanych z produkcją, czyli przede wszystkim producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) metodyki integrowanej ochrony roślin: 19;
- 2) książki i atlasy: 2;
- 3) monografie/rozdziały w monografii: 16;
- 4) publikacje naukowe: 8;
- 5) publikacje popularno-naukowe: 15;
- 6) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 15;
- 7) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 30;
- 8) inne (podać jakie): materiały szkoleniowe 30, ekspertyzy: 2.

Zadanie 1.2. Analiza możliwości kompleksowej ochrony wybranych upraw małoobszarowych

Cel zadania

Celem zadania było stworzenie kompleksowych programów ochrony wybranych rolniczych uprawach małoobszarowych, w tym roślin energetycznych, dla których brak jest obecnie w Rzeczypospolitej Polskiej skutecznych metod ochrony.

W uprawie wybranych roślin małoobszarowych należy uwzględnić najbardziej szkodliwe agrofagi, które w największym stopniu przyczyniają się do ograniczenia produkcji i jakości produktów roślinnych. Ważnym zadaniem jest ustalenie poziomu szkodliwości agrofagów w warunkach kompleksowej ochrony, przy użyciu ochrony chemicznej, metod niechemicznych i w zależności od zastosowanej agrotechniki.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

W celu stworzenia kompleksowych programów ochrony wybranych rolniczych upraw małoobszarowych wykonano następujące zadania:

- 1) dokonano przeglądu potencjalnych agrofagów i stopnia ich szkodliwości dla wybranych małoobszarowych upraw rolniczych tj. gryki (*Fagopyrum esculentum*), sorgo (*Sorghum vulgare*), łubinu wąskolistnego (*Lupinus angustifolius*), łubinu żółtego (*Lupinus luteus*), gorczycy białej (*Synapis alba*), wierzby na cele energetyczne

- (wierzba wiciowa – *Salix viminalis* z rodziny *Salix* spp.), bobiku (*Vicia faba*) i słonecznika (*Helianthus annuus*);
- 2) dokonano aktualizacji i przeglądu dostępnych metod ochrony dla wybranych upraw przed agrofagami (szkodniki, choroby, chwasty);
 - 3) opracowano aktualną listę substancji czynnych chemicznych i niechemicznych środków ochrony roślin, dopuszczonych do stosowania w państwach członkowskich Unii Europejskiej, w uprawach małoobszarowych takich jak: gryka, sorgo, gorczyca biała, łubin wąskolistny i żółty, wierzba wiciowa, bobik i słonecznik;
 - 4) opracowano optymalne metodyki oznaczania pozostałości wybranych środków ochrony roślin przeznaczonych do ochrony wytypowanych roślin małoobszarowych;
 - 5) oznaczono dynamikę zanikania substancji czynnych w materiale roślinnym (łubiny, gorczyca biała, bobik, słonecznik) dla wytypowanych upraw w warunkach doświadczeń polowych i szklarniowych;
 - 6) wykazano możliwość wykorzystania dopuszczonych do obrotu w Polsce środków ochrony roślin, do ochrony wybranych upraw małoobszarowych (łubin żółty, bobik i słonecznik).

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Zebrane informacje i pozyskany materiał może być wykorzystywany do oceny skali zagrożeń upraw małoobszarowych przed patogenami, a także do opracowywania programów ochrony i zwalczania najważniejszych agrofagów w wybranych rolniczych uprawach małoobszarowych, z wykorzystaniem różnych strategii i metod ochrony roślin.

Wyniki z realizacji tego zadania są udostępniane podmiotom zainteresowanym uzyskaniem zezwolenia na tzw. „pozaetykietowe” stosowanie środków ochrony roślin w uprawach małoobszarowych, tj. instytucjom państwowym lub naukowym z dziedziny rolnictwa, społeczno-zawodowym organizacjom rolników oraz izbom rolniczym. Odbiorcami wyników jest również MRiRW.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) metodyki integrowanej ochrony roślin: 7;
- 2) monografie/rozdziały w monografii: 1;
- 3) publikacje naukowe: 17;
- 4) publikacje popularno-naukowe: 4;
- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych 11;

- 6) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 3.

Zadanie 1.3. Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie instrukcji i strategii użytkowania poszczególnych grup chemicznych środków ochrony roślin, w szczególności dla fungicydów, insektycydów, akarycydów i herbicydów, w stosunku do najważniejszych gatunków odpornych agrofagów. Bardzo istotne było wczesne wykrycie zmian, które mogą prowadzić do wystąpienia odporności, jak również wprowadzenie odpowiednich programów ochrony przeciwdziałających temu zjawisku.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) określono ryzyko wystąpienia odporności dla różnych gatunków agrofagów z grupy szkodników, patogenów grzybowych i chwastów, na podstawie danych literaturowych (polskich oraz zagranicznych), a także dotychczas przeprowadzonych badań i obserwacji własnych oraz napływających od rolników i służb państwowych zgłoszeń nieskuteczności działania środków ochrony roślin;
- 2) w ramach prowadzanego monitoringu poziomu odporności różnych grup agrofagów na środki ochrony roślin:
 - a) wykazano, w niektórych przypadkach, błędną interpretację istnienia lub braku zjawiska odporności, np. w odniesieniu do słodyszka rzepakowego i chloropiryfosu,
 - b) udowodniono pojawienie się nowych przypadków odporności wśród agrofagów, dotyczących substancji, odnośnie których do tej pory nie obserwowano tego zjawiska, np. odporność stonki ziemniaczanej na metaflumizon,
 - c) udowodniono bardzo silny wzrost poziomu odporności niektórych agrofagów na niektóre substancje czynne, np. słodyszka rzepakowego na pyretroidy,
 - d) udowodniono zdecydowany spadek poziomu odporności niektórych populacji agrofagów na skutek stosowania strategii antyodpornościowych, np. stonki ziemniaczanej na pyretroidy;
- 3) przetestowano substancje czynne niezarejestrowane do zwalczania określonych agrofagów, w celu zwiększenia liczby możliwych rotacji substancji czynnych, co jest podstawowym elementem strategii zapobiegania odporności;

- 4) określono wpływ wielu substancji czynnych insektycydów na pszczołę miodną. Badania takie są niezbędnym elementem do opracowywania strategii antyodpornościowych, które powinny uwzględniać bezpieczeństwo pszczół;
- 5) określono mechanizmy odporności niektórych gatunków agrofagów w celu opracowywania strategii antyodpornościowych;
- 6) przekazano do praktyki rolniczej przez publikacje naukowe i popularno-naukowe, a także konferencje, szkolenia dla rolników i aktualizowaną obecnie stronę internetową, wszystkie wyniki otrzymane na podstawie obserwacji, lustracji terenowych, ankiet i prowadzonych doświadczeń. Przekazywane dla praktyki rolniczej informacje zawierały zalecenia i strategie stosowania środków ochrony roślin, mające na celu minimalizację negatywnych skutków zjawiska odporności;
- 7) dzięki edukowaniu i wdrażaniu strategii antyodpornościowych osiągnięto zdecydowany spadek odporności, a w przypadku niektórych populacji powrót do poziomu wrażliwości, np. stonki ziemniaczanej na pyretroidy, co ma ogromne znaczenie ekonomiczne dla praktyki rolniczej w Polsce, a ponadto stanowi dowód na to, iż prowadzone badania przynoszą wymierne korzyści;
- 8) w roku 2013 opublikowano i rozpowszechniono ulotkę „Dobra praktyka rolnicza przeciwdziałająca odporności agrofagów na środki ochrony roślin”, która zawiera podstawy strategii przeciwdziałających narastaniu zjawiska odporności.

Należy podkreślić, iż opisane, osiągnięte cele nie są i nigdy nie będą całkowicie zrealizowane. Dynamika zjawiska powoduje bowiem, iż uzyskiwane w tej dziedzinie wiedzy wyniki są aktualne w czasie rzeczywistym i konkretnym miejscu, mogą się zmieniać i dlatego wymagają ciągłej kontynuacji.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Eliminacji skutków odporności nie można raz na zawsze osiągnąć, a jedynym właściwym rozwiązaniem jest stały monitoring tego zjawiska i opracowywanie, na jego podstawie, zaleceń mających na celu minimalizację skutków omawianego zjawiska. Odporność jest zjawiskiem dynamicznym, stale ulegającym zmianom, zanikającym bądź nasilającym się w różnych okresach czasu, w odniesieniu do różnych gatunków agrofagów i dotyczącym różnych substancji aktywnych. Dlatego ciągły monitoring zjawiska, będący podstawą opracowywania strategii antyodpornościowych, jest elementem niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa polskiego rolnictwa i właściwej realizacji programów integrowanej ochrony roślin. Odbiorcami wyników są producenci i doradcy rolni oraz służby państwowe. Przekaz

wiedzy na temat odporności do praktyki rolniczej pozwala na stosowanie środków, na które odporność nie została jeszcze wykształcona oraz na podejmowanie działań mających na celu zapobieganie wystąpieniu tego zjawiska. Uzyskiwany dzięki tym działaniom wzrost świadomości służb doradczych oraz rolników, w sposób znaczący wpływa na poprawę jakości i ilości produkcji roślinnej w Polsce.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) książki i atlasy: 1;
- 2) monografie/rozdziały w monografii: 4;
- 3) publikacje naukowe: 16;
- 4) publikacje popularno-naukowe: 29;
- 5) broszury i ulotki: 1;
- 6) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 8;
- 7) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 48.

Zadanie 1.4. Adaptacja do polskich warunków i upowszechnianie systemów wspomagających decyzje o ochronie roślin

Cel zadania

Celem zadania było wdrażanie i upowszechnianie systemów wspomagania decyzji w prognozowaniu krótkoterminowym zabiegów ochrony roślin, w realizowaniu zasad dobrej praktyki ochrony roślin i integrowanej ochrony roślin, która zakłada stosowanie środka ochrony roślin w optymalnym terminie.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

Zaraza ziemniaka – wdrażanie systemu NegFry:

- 1) zainstalowano automatyczne polowe stacje meteorologiczne w TSD: Toruń, Rzeszów i Białystok;
- 2) przeszkolono pracowników odpowiedzialnych za obsługę stacji meteorologicznej i programu NegFry w TSD: Toruń, Rzeszów i Białystok, służącego do sygnalizowania zabiegów przeciwko zarazie ziemniaka na ziemniakach;
- 3) w ramach rozbudowy internetowego systemu wspomagającego podejmowanie decyzji w ochronie ziemniaka przed *Phytophthora infestans* przeszkolono ogółem 280 osób

obsługujących polowe stacje meteorologiczne zakupione przez: Zakłady Przemysłu Ziemniaczanego w Pile „ZETPEZET” Spółka z o.o. w 10 miejscowościach, Wielkopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Poznaniu w 37 miejscowościach oraz przez Zrzeszenie Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu - w jednej miejscowości;

- 4) uruchomiono przesyłanie i pobieranie danych meteorologicznych na i z serwera ftp Instytutu oraz podłączono do systemu internetowego obliczającego prognozę negatywną z polowych stacji meteorologicznych.

Choroby zbóż pochodzenia grzybowego:

Pszenica ozima i jara – PC-Plant Protection

- 1) przeprowadzono doświadczenia w celu weryfikacji systemu PC-Plant Protection i wdrożenia do praktyki zmodyfikowanego systemu do ochrony pszenicy w Polsce;
- 2) zmodyfikowano i wdrożono do praktyki, we współpracy z informatykiem, program PC-Plant Protection w Baborówku z uwzględnieniem, spośród innych chorób, mączniaka prawdziwego zbóż. Nadal trwają prace w zakresie doskonalenia programu do ochrony pszenicy ozimej i jarej w Polsce i poszerzenia w zakresie innych ważnych patogenów.

Jęczmień ozimy – wybór systemu spośród: Epipre, MetPole i Kentucky Decision Guide.

Przeprowadzono badania pod kątem oceny skuteczności systemów: Epipre, MetPole lub Kentucky Decision Guide, wspomagających podejmowanie decyzji o zwalczaniu mączniaka prawdziwego zbóż na jęczmieniu ozimym, w celu wyboru najlepszego i wdrożenia go do praktyki w dalszych latach.

Szkodniki owadzie roślin rolniczych:

- 1) przeprowadzono badania polegające na monitorowaniu rolnic, we współpracy z firmą Pfeifer & Langen Polska S.A., na 13 wybranych plantacjach buraka cukrowego w województwie wielkopolskim i dolnośląskim, w celu weryfikacji prognozowanego terminu chemicznego zwalczania rolnic;
- 2) opracowano program komputerowy do prognozowania krótkoterminowego rolnic z wykorzystaniem opracowanej wcześniej sumy ciepła i sumy temperatur efektywnych, który został udostępniony w roku 2012 na stronie internetowej Instytutu w serwisie informacyjnym „Sygnalizacja Agrofagów”;
- 3) przygotowano i przekazano niezbędne materiały (opracowane równanie regresji z dokładnym opisem i przykładami zastosowania), w celu opracowania programu komputerowego do prognozowania krótkoterminowego skrzypionek;

- 4) opracowano program komputerowy do prognozowania krótkoterminowego skrzyplonek, który został wdrożony w Baborówku i udostępniony na stronie internetowej Instytutu w serwisie informacyjnym „Sygnalizacja Agrofagów”. W następnych latach ten program będzie weryfikowany i upowszechniany.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Efektom realizacji zadania jest dostarczenie rolnikom i doradcom rolnym możliwości korzystania z funkcjonalnych systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin. Systemy wspomaganie decyzji w ochronie roślin oraz programy komputerowe do prognozowania agrofagów są udostępniane na stronie internetowej Instytutu, a także upowszechniane przez artykuły w czasopiśmie popularno-naukowych i prezentowane na konferencjach naukowych. Systemy te są użytkowane przez doradców oraz producentów rolnych. Stanowią one niezbędne narzędzie w realizowaniu zasad dobrej praktyki ochrony roślin i integrowanej ochrony roślin, która zakłada stosowanie środka ochrony roślin w optymalnym terminie. Odbiorcami wyników jest również PIORiN oraz MRiRW.

Dostępny w serwisie model prognostyczny NegFry dostarcza rolnikom informacji o spodziewanym terminie wystąpienia takich warunków meteorologicznych, które sprzyjają rozwojowi zarazy ziemniaka. Tym samym pozwala na podjęcie w odpowiednim czasie decyzji o potrzebie zastosowania środka ochrony roślin. Prawidłowe funkcjonowanie modelu prognostycznego wymaga codziennego pobrania danych meteorologicznych.

Opracowany internetowy model wspomaganie decyzji w ochronie buraka cukrowego przed rolnicami zamieszczony w serwisie „Sygnalizacja Agrofagów”, umożliwia przekazywanie bieżących informacji o występowaniu i szkodliwości rolnic na monitorowanych plantacjach buraka cukrowego oraz prezentację wyników działania modelu wyznaczającego optymalny termin zwalczania rolnic na podstawie określonej sumy ciepła i sumy temperatur efektywnych. W niektórych miejscowościach witryna spełnia również rolę edukacyjną, dostarczając użytkownikom licznych informacji o występowaniu rolnic, początku wylotów motyli, składaniu jaj i pojawianiu się stadium szkodliwego owadów.

Opracowany internetowy model wspomaganie decyzji w ochronie zbóż przed skrzyplonekami zamieszczony w serwisie „Sygnalizacja Agrofagów” umożliwia wyznaczenie optymalnego terminu zabiegu. Ważną datą jest zaobserwowanie w danym roku masowego składania jaj przez skrzyploneki (w praktyce jednocześnie obserwuje się w tym czasie wyląg pierwszych pojedynczych larw z jaj składanych najwcześniej, które mają wielkość około 1

mm) i od tego momentu należy wpisywać do programu komputerowego średnią dobową temperaturę powietrza i wilgotność.

Systemy wspomagające podejmowanie decyzji w ochronie roślin umożliwiają ograniczenie liczby zabiegów, przy jednoczesnym zabezpieczeniu skutecznej ochrony roślin uprawnych. Założenia te zapewniają ochronę konsumentów i środowiska naturalnego oraz podnoszą poziom ochrony roślin. Uwzględniają również założenia Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, który zakłada budowę informatycznej platformy internetowej poświęconej tematyce integrowanej ochrony roślin, na której zostaną udostępnione systemy wspomagania decyzji oraz wszelkie dostępne opracowania naukowe dotyczące ochrony roślin.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) metodyki integrowanej ochrony roślin: 2;
- 2) monografie/rozdziały w monografii: 1;
- 3) publikacje naukowe: 17;
- 4) publikacje popularno-naukowe: 12;
- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 16;
- 6) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 14.

Zadanie 1.5. Modernizacja i aktualizacja metodyk do monitorowania agrofagów dla potrzeb krótko i długoterminowego ich prognozowania

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie i doskonalenie metodyk obserwacji polowych dla prawidłowego prognozowania agrofagów w oparciu o literaturę i najnowsze wyniki badań. Aktualizowane metodyki umożliwiają doradcom i producentom praktyczne wykorzystanie najnowszych wyników badań ułatwiających diagnostykę agrofagów, wyznaczenie optymalnego terminu zabiegu chemicznego i racjonalne stosowanie środków ochrony roślin.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) przeprowadzono badania uzupełniające w warunkach polowych i opracowano metodyki w formie aneksów do instrukcji oraz dwie ulotki dla agrofagów będących

zagrożeniem dla roślin zbożowych, które zostały także zamieszczone na stronie internetowej Instytutu:

- a) niezmiarki paskowanej (*Chlorops pumilionis*),
 - b) skoczka sześciorka (*Macrosteles laevis*),
 - c) paciornicy pszenicznej (*Contarinia tritici* Kirby),
 - d) pryszczarka pszenicznego (*Sitodiplosis mosellana* Gerh.);
- 2) udoskonalono metodykę mszycy burakowej i udostępniono w publikacji pt. „Poradnik sygnalizatora ochrony buraka”;
 - 3) opracowano i wydrukowano broszurę upowszechnieniową pt.: „Metodyki ochrony ziemniaka i buraka przed mszycami (Aphididae)”, która została także zamieszczona na stronie internetowej Instytutu;
 - 4) opracowano ulotki dla rolników:
 - a) paciornicy pszenicznej (*Contarinia tritici* Kirby),
 - b) pryszczarka pszenicznego (*Sitodiplosis mosellana* Gerh.).

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Opracowywane i doskonalone metodyki są niezbędnym elementem przy realizowaniu integrowanej ochrony roślin, a pośrednio integrowanej produkcji roślinnej.

Uzyskane wyniki służą producentom i doradcom rolnym do przeprowadzania obserwacji polowych, dla potrzeb prognozowania krótkoterminowego agrofagów. Aktualizowane metodyki umożliwiają praktyczne wykorzystanie najnowszych wyników badań, które mają ułatwić diagnostykę agrofagów, wyznaczanie optymalnego terminu zabiegu chemicznego i racjonalne stosowanie środków ochrony roślin. Odbiorcami wyników jest też PIORiN oraz MRiRW.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) monografie/rozdziały w monografii: 5;
- 2) publikacje naukowe: 3;
- 3) publikacje popularno-naukowe: 2;
- 4) broszury i ulotki: 3;
- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 1;
- 6) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 1;
- 7) inne: 4 Aneksy do „Instrukcji dla Służby Ochrony Roślin z Zakresu Prognoz, Sygnalizacji i Rejestracji”.

Zadanie 1.6. Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy o integrowanej ochronie roślin

Cel zadania

Celem zadania było upowszechnianie wiedzy o integrowanej ochronie roślin, zgodnie z najważniejszymi aktami prawa krajowego i międzynarodowego oraz wdrożenie jej do praktyki rolniczej przez producentów rolnych, doradców i inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) nawiązano dwustronną współpracę Instytutu z kadrami doradców wybranych wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego;
- 2) systematycznie upowszechniano szczegółową wiedzę na temat integrowanej ochrony roślin uprawnych, z uwzględnieniem przepisów prawa krajowego i międzynarodowego, osobom bezpośrednio zaangażowanym w jej wdrażanie do praktyki rolniczej;
- 3) opracowano i upowszechniano literaturę fachową na temat integrowanej ochrony roślin;
- 4) integrowano pracowników ośrodków doradztwa rolniczego, doradców prywatnych, inspektorów wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, producentów rolnych, kadrami nauczycielską oraz specjalistów reprezentujących różne jednostki naukowe;
- 5) zorganizowano 12 szkoleń, w których wzięło udział około 1200 osób z całej Polski. Największą grupę przeszkolonych osób stanowili doradcy rolni, producenci oraz inspektorzy PIORiN. Wszyscy uczestnicy szkoleń otrzymali materiały upowszechnieniowe dotyczące integrowanej ochrony różnych gatunków upraw rolniczych oraz zaświadczenia o uczestnictwie w szkoleniu.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

W procesie rozwoju obszarów wiejskich bardzo istotną rolę odgrywa odpowiednio wysoki poziom wiedzy doradców i producentów rolnych. Jak dotychczas najlepszym narzędziem edukacji są bezpośrednie spotkania ze specjalistami na szkoleniach, w trakcie których jest okazja do dyskusji na wszystkie nurtujące to środowisko problemy. Realizowane zadanie pozwoliło na ich ustawiczne, wielopoziomowe szkolenie w zakresie wdrażanych do praktyki rolniczej zasad integrowanej ochrony roślin.

Efektem praktycznym szkoleń przeprowadzonych w ramach realizowanego zadania było wyposażenie doradców, producentów rolnych i inspektorów PIORiN w odpowiednią wiedzę praktyczną oraz materiały pomocnicze mające im pomóc w podejmowaniu decyzji o celowości, terminie i rodzaju wykonywanych zabiegów ochrony roślin, zgodnie z najnowszymi przepisami prawa.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

Przeprowadzono 12 szkoleń i wydano 12 publikacji w formie materiałów szkoleniowych oraz jedną publikację popularno-naukową.

Zadanie 1.7. Opracowanie podstaw statystycznych działań kontrolnych PIORiN

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie podstaw statystycznych koniecznych do ustalenia optymalnej liczby przeprowadzanych kontroli jakości, pozostałości oraz stosowania środków ochrony roślin przez PIORiN. Zakres kontroli, lustracji i innych działań PIORiN prowadzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powinien umożliwić uzyskanie wiarygodnych wyników i zapewnić założoną wysoką wykrywalność nieprawidłowości w przypadku działań kontrolnych, oraz dobrą podstawę do wnioskowania o stanie fitosanitarnym Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku analizy występowania organizmów szkodliwych podlegających regulacjom prawnym.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) opracowano zasady i podstawy statystyczne prowadzenia trzech obszarów kontroli (jakości, pozostałości oraz stosowania środków ochrony roślin) oraz wykonano trzy bazy danych służące do obliczeń i analiz statystycznych, które zawierają tzw. dane wyjściowe;
- 2) wykonano trzy oprogramowania pozwalające modyfikować liczby planowanych do pobrania próbek, bądź gospodarstw przewidzianych do kontroli, z uwzględnieniem wyników z lat poprzednich.

Podstawowe osiągnięcia realizacji zadania w powyższym zakresie to:

- a) wytyczne do pobierania próbek przez PIORiN do celu kontroli jakości środków ochrony roślin na lata: 2012, 2013 i 2014,
- b) wytyczne do pobierania próbek w celu kontroli pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych na lata: 2013 i 2014,

c) wytyczne do systemu kontroli stosowania środków ochrony roślin na rok 2014.

Powyższe wytyczne zawierają wyniki obliczeń liczby i rozdziału kontroli, wykonanych w oparciu o zupełnie nowe założenia i zasady ich realizacji, pozwalające na ukierunkowanie kontroli na obszary szczególnie zagrożone nieprawidłowościami.

3) corocznie uzupełniano i modyfikowano utworzone bazy danych, umożliwiając wykonywanie obliczeń do poszczególnych systemów w kolejnym roku.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wyniki zadania są wykorzystywane przez PIORiN i mają zapewnić realizację podstawowych funkcji monitoringowych oraz kontrolnych tej Inspekcji. Zostały one przyjęte i zaakceptowane przez wydanie przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa stosownych wytycznych do kontroli.

Opracowane systemy dotyczące kontroli jakości i pozostałości środków ochrony roślin zostały przedstawione i pozytywnie ocenione podczas audytu przeprowadzonego w Polsce przez Komisję Europejską w maju i czerwcu 2013 r. w celu oceny kontroli pestycydów.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

Zadanie jest wykonywane wyłącznie na potrzeby PIORiN, w oparciu o materiały uzyskane między innymi z PIORiN, GUS i instytutów branżowych. Kontrole prowadzone przez PIORiN mają między innymi charakter prewencyjny, stąd też promocja rezultatów zadania jest inna od pozostałych.

Promocja zadania polegała na:

- 1) opracowaniu sześciu wytycznych przekazanych do Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „GIORiN”, dotyczących realizacji poszczególnych rodzajów kontroli w latach 2012 – 2014;
- 2) przeprowadzeniu w siedzibie GIORiN szkolenia inspektorów wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, związanego z kontrolą stosowania środków ochrony roślin;
- 3) prezentacji wyników prac na corocznych konferencjach Programu na lata 2011 – 2015;
- 4) przeprowadzeniu ośmiu prezentacji dla przedstawicieli GIORiN i MRiRW podczas spotkań konsultacyjnych dotyczących nowych systemów kontroli (w GIORiN i MRiRW);
- 5) wykonaniu trzech pełnych sprawozdań rocznych dla MRiRW z realizacji zadania za lata: 2011, 2012 i 2013.

Tak rozumiana promocja osiągnęła swój cel, gdyż wszystkie systemy kontroli opracowane w ramach zadania zostały przyjęte przez GIORiN do stosowania wytycznych wydawanych przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Zadanie 1.8. Badania pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych

Cel zadania

Celem zadania było sprawdzenie poziomu pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych. Zadanie wykonywane jest na potrzeby urzędowych kontroli przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych w zakresie stosowania środków ochrony roślin prowadzonych przez PIORiN.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

Z odpowiednich wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa otrzymano 3583 próbki do badań pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych pochodzących z produkcji pierwotnej:

- 1) w których oceniano przestrzeganie przez producentów płodów rolnych postanowień art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009 oraz rozporządzenia nr 396/2005. Mają one być podstawą stosowania sankcji wobec naruszających te przepisy.

Spośród 3583 badanych próbek, w 856 próbkach (23,9%) wykryto pozostałości środków ochrony roślin. Wykryto 78 spośród 273 oznaczanych związków (41 fungicydy, 31 insektycydy i 6 herbicydy). Pozostałości wykrywano w próbkach owoców (43,1%), nasion i owoców oleistych (26,7%) oraz warzyw (21,7%). Pozostałości środków ochrony roślin najczęściej wykrywano w brukselce (100%), owocach agrestu (72%), owocach jabłka (53%), korzeniu marchwi (49%), pomidorach (47%), truskawkach i porzeczkach (po 46%), gruszkach (44%) oraz w korzeniu selera (40%). Najczęściej wykrywano chloropiryfos w brukselce (100%), bupirymat w agrestie (55,6%), difenokonazol w agrestie (38,6%), ditiokarbaminiany w porzeczce (35,2%), chloropiryfos w marchwi (34,3%), ditiokarbaminiany w ziemniakach (33,9%) oraz kaptan w gruszcze (31,3%).

Przekroczenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości stwierdzono w 38 próbkach (1,1%), a stosowanie związków niedopuszczonych do stosowania stwierdzono w 143 próbkach (4,0%). W 17 próbkach (0,5%) stwierdzono zarówno

przekroczenia najwyższych dopuszczalnych pozostałości środków ochrony roślin, jak i znaleziono pozostałości środków ochrony roślin niedopuszczonych do ochrony uprawy;

- 2) na podstawie których uzyskano informacje o wykryciu przekroczeń najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości lub wykryciu substancji aktywnych niedopuszczonych do ochrony uprawy, były wysyłane do odpowiednich wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Były to powiadomienia w ramach systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności (RASFF), zgodnie z wymaganiami unijnymi - rozporządzeniem nr 178/2002 oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 16/2011 z dnia 10 stycznia 2011 r. ustanawiającym środki wykonawcze dla systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (Dz. Urz. UE L 6 z 11.01.2011, str. 7), a w Polsce – z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Łącznie przekazano 158 powiadomień.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Raporty z prowadzonych krajowych badań pozostałości środków ochrony roślin w ilości 3583 przekazano do wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Dane zawarte w raportach zostały wykorzystane do oceny jakości polskich płodów rolnych, przez co stanowiły wsparcie polskiego eksportu do państw członkowskich Unii Europejskiej i innych państw. Raporty, oprócz informacji o występujących skażeniach, zawierają również oceny prawidłowości stosowania środków ochrony roślin w badanych uprawach. W incydentalnych przypadkach raporty stanowiły podstawę do egzekwowania przepisów od producentów przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa oraz uruchamiania procedury powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt (RASFF). Łącznie przekazano 158 powiadomień informacyjnych.

Uzyskane rezultaty pozwalają w porę identyfikować pojawiające się problemy i usprawnić nadzór nad prawidłowym stosowaniem pestycydów w ochronie roślin.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) monografie/rozdziały w monografii: 3;
- 2) publikacje naukowe: 45;
- 3) publikacje popularno-naukowe: 5;
- 4) broszury i ulotki: 2;

- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 32;
- 6) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 4;
- 7) inne: 3 pełne sprawozdania dla PIORiN.

Zadanie 1.9. Wykonywanie analiz jakości substancji aktywnych i środków ochrony roślin

Cel zadania

Celem zadania było sprawdzenie, czy środki ochrony roślin znajdujące się w obrocie handlowym są odpowiedniej jakości oraz, czy spełniają wymagania techniczne ustalone w procesie ich rejestracji. Zadanie wykonywane jest na potrzeby urzędowych kontroli prowadzonych przez PIORiN. PIORiN na podstawie otrzymanego atestu wraz z opinią laboratorium podejmuje odpowiednie kroki w tym zakresie.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) przeanalizowano 973 próbki środków ochrony roślin pobranych przez wojewódzkie inspektoraty PIORiN, kończąc badania sporządzeniem atestów analitycznych, na podstawie których inspektorzy podejmują dalszą decyzję odnośnie towaru reprezentowanego przez analizowane próbki. W tej liczbie 973, analizowano 164 próbki interwencyjne. Ogółem poważne nieprawidłowości stwierdzono w 108 próbkach, co stanowi około 11% ogółu analizowanych próbek. Największy odsetek nieprawidłowości był w grupie analiz interwencyjnych. Główne nieprawidłowości to niespełnianie wymagań jakościowych oraz fałszerstwa i inne przypadki nielegalnego obrotu. Specjalną kontrolą objęto środki pochodzące z handlu równoległego;
- 2) przebadano 228 próbek środków ochrony roślin z handlu równoległego. Próbki pochodziły z kontroli podstawowej oraz interwencyjnej. Nieprawidłowości wykazano w 49 przypadkach, co stanowi 21,5% ogółu przebadanych próbek. Wydana ilość negatywnych atestów analitycznych wskazuje, że w tej grupie środków występuje szczególnie duży odsetek nieprawidłowości;
- 3) opracowywano i doskonalono metody analityczne. Ze względu na stosunkowo dużą skalę zjawiska występowania na rynku sfalszowanych środków ochrony roślin, pojawiła się konieczność opracowania szybkiej i taniej metody weryfikacji pochodzenia próbek. W Laboratorium Badania Jakości Środków Ochrony Roślin

zaczęto stosować w tym celu metody porównawcze. Metody te wykorzystują wyniki analiz tzw. preparatów referencyjnych (dostarczonych za pośrednictwem GIORiN od producenta oryginalnych środków, wraz z certyfikatami potwierdzającymi ich pochodzenie i jakość). W Laboratorium Badania Jakości Środków Ochrony Roślin opracowano kryterium pozwalające na porównywanie obrazów chromatograficznych preparatu oryginalnego i badanej próby środka ochrony roślin. Uzyskane wyniki badań świadczą, że opracowane w Laboratorium Badania Jakości Środków Ochrony Roślin metody porównawcze są skutecznym narzędziem do weryfikacji oryginalnego pochodzenia badanych prób środków;

- 4) w latach 2011 – 2013 w badaniach jakości środków ochrony roślin zaczęto stosować technikę chromatografii gazowej ze spektrometrią mas sprzężoną z techniką headspace. Technika ta umożliwia analizę lekkich frakcji formulacji i jest stosowana zarówno w badaniach porównawczych jak i badaniach mających na celu identyfikację składników form użytkowych środków ochrony roślin.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Badania jakości środków ochrony roślin w ramach urzędowej kontroli mają charakter niezależnych ekspertyz niezbędnych dla prawidłowej realizacji kontroli przez PIORiN. Atesty analityczne przekazywane do tej Inspekcji są ekspertyzami i stanowią wdrożenie i upowszechnianie wyników realizacji zadania.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 6;
- 2) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 5;
- 3) inne: 1 wykład na studiach podyplomowych.

Oprócz wymienionych powyżej form prezentacji, upowszechnianie osiągnięć zadania ma miejsce przez kontakty z pracownikami PIORiN, policji, prokuratury, przedstawicielami producentów oraz sprzedawców środków ochrony roślin mające na celu interpretowanie i wydawanie opinii związanych z wynikami analiz jakości środków ochrony roślin.

Badania jakościowe środków ochrony roślin w ramach urzędowej kontroli mają charakter niezależnych ekspertyz, niezbędnych dla prawidłowej realizacji kontroli przez PIORiN. Atesty analityczne przekazywane do tej Inspekcji są ekspertyzami i stanowią wdrożenie i upowszechnianie wyników realizacji zadania.

Zadanie 1.10. Analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin oraz opracowanie wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem tych środków

Cel zadania

Celem zadania było prowadzenie systemu analizowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej. Metodyka i jakość dla agregacji danych oraz obliczeń musi być zgodna z obowiązującymi przepisami prawa z tego zakresu. Całość zadania realizowana jest w ścisłej współpracy z Głównym Urzędem Statystycznym, zwanym dalej „GUS”.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) zgromadzono w postaci baz danych informacje dotyczące sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin od roku 2007 oraz stworzono bazę danych dla potrzeb raportowania w pierwszym cyklu badania zużycia środków ochrony roślin (lata 2010 – 2014);
- 2) wykonywano agregację danych dotyczących sprzedaży środków ochrony roślin wraz z opracowaniem 8 tabel wynikowych publikowanych na stronach MRiRW. W monitoringu zużycia środków ochrony roślin utrzymywano internetowy system wprowadzania ankiet przez inspektorów PIORiN do centralnej bazy danych znajdującej się w Instytucie;
- 3) obliczano zużycie środków ochrony roślin wraz z przygotowaniem sprawozdania RRW-1 dla GUS. Opis wykonywanych prac wraz z analizą wyników umieszczano każdego roku w raporcie z badania zużycia środków ochrony roślin;
- 4) opracowano program do automatyzacji obliczeń dotyczących sprzedaży środków ochrony roślin oraz zużycia środków ochrony. Program ten umożliwia import niezbędnych danych z rejestru środków ochrony roślin, automatyzuje skomplikowany proces obliczeń oraz generuje niezbędne tablice wynikowe;
- 5) przeprowadzono analizę możliwości wykorzystania wskaźników nowej wersji projektu Harmonised Environmental Indicators for Pesticide Risk (HAIR) z 2011 r. Przedstawiono postacie wskaźników i sposoby ich wyznaczania dla ryzyka dla środowiska wodnego (wody gruntowe i wody powierzchniowe) i ryzyka zawodowego (operatorzy);

- 6) wykonano adaptację i opracowano niezbędne narzędzia informatyczne oraz dokonano obliczeń wybranych wskaźników z systemu HAIR;
- 7) nawiązano współpracę międzynarodową w dziedzinie wskaźników ryzyka pestycydowego ze specjalistami z Alterra – Holandia, Julius Kühn-Institut – Niemcy oraz członkami grupy roboczej OECD EGPRI;
- 8) przeanalizowano krajowe dane dotyczące pozostałości środków ochrony roślin oraz stworzono bazę danych zawierającą szczegółowe dane dotyczące znalezionych pozostałości środków ochrony roślin w danych pochodzących z monitoringu PIORiN. Efektem tej analizy jest opracowany dla MRiRW wskaźnik ryzyka ponadnormatywnych pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wyniki badania sprzedaży są corocznie publikowane na stronie internetowej MRiRW. Wyniki badania zużycia i sprzedaży są publikowane również corocznie w wydawnictwie GUS „Środki produkcji w rolnictwie”. Utworzone w ramach realizacji zadania bazy danych, służące do obliczeń wskaźników ryzyka są wykorzystywane w testowych obliczeniach w ramach działania grupy ekspertów OECD, do której należą dwaj wykonawcy zadania.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

Zadanie było wykonywane w oparciu o nieudostępniane publicznie dane źródłowe (pochodzące z badań statystycznych), dotyczące jednostkowej sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin. Odbiorcą zadania było MRiRW. W zakresie statystyki sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin MRiRW przekazuje wyniki do GUS.

MRiRW udostępnia „Sprzedaż i zapasy środków ochrony roślin” (za lata 2005 – 2012; każdy rok w podziale na 8 tabel wynikowych) na swojej stronie internetowej w Biuletynie Informacji Publicznej MRiRW w dziale Informacje Branżowe – Produkcja Roślinna – Ochrona Roślin.

GUS opublikował dane dotyczące sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin w następujących swoich wydawnictwach:

- 1) Studia i Analizy Statystyczne „Rolnictwo w 2011 r.” – zbiorcza publikacja z zakresu statystyki rolnictwa – Sprzedaż środków ochrony roślin, Zużycie środków ochrony roślin w roku 2011 – wydawnictwo w języku polskim i angielskim;

- 2) Studia i Analizy Statystyczne „Rolnictwo w 2012 r.” – zbiorcza publikacja z zakresu statystyki rolnictwa – Sprzedaż środków ochrony roślin, Zużycie środków ochrony roślin w roku 2012 – wydawnictwo w języku polskim i angielskim;
- 3) Rocznik Statystyczny Rolnictwa 2012 – (wydawnictwo w języku polskim i angielskim) – Sprzedaż środków ochrony roślin, Zużycie środków ochrony roślin lata 2010–2011 – wydawnictwo w języku polskim i angielskim;
- 4) Rocznik Statystyczny Rolnictwa 2013 – (wydawnictwo w języku polskim i angielskim) – Sprzedaż środków ochrony roślin, Sprzedaż środków ochrony roślin wg Zharmonizowanej Klasyfikacji Substancji w 2012 r., Zużycie środków ochrony roślin wg Zharmonizowanej Klasyfikacji Substancji w 2012 r. – wydawnictwo w języku polskim i angielskim.

Promocją zadania były także:

- 1) coroczne opracowanie pt. „Raportu z badania sprzedaży środków ochrony roślin”;
- 2) coroczne opracowanie pt. „Raport z badania zużycia środków ochrony roślin”;
- 3) opracowanie raportu pt. „Wskaźnik ryzyka ponadnormatywnych pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego”;
- 4) wykonanie opracowania pt. „Analiza danych dotyczących zużycia środków ochrony roślin w latach 2007 – 2012”;
- 5) wykonanie opracowania pt. „Analiza danych dotyczących pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych w latach 2004 – 2011”;
- 6) wykonanie opracowania pt. „Analiza danych dotyczących jakości środków ochrony roślin w latach 2004 – 2012”;
- 7) przeprowadzenie prezentacji dla przedstawicieli MRiRW i GIORiN podczas spotkania konsultacyjnego w siedzibie MRiRW pt. „Wskaźniki ryzyka pestycydowego – realizacja, stan aktualny, plany”;
- 8) wykonanie trzech sprawozdań rocznych dla MRiRW z realizacji zadania za lata 2011, 2012 i 2013;
- 9) prezentacja wyników prac na corocznych konferencjach Programu na lata 2011 – 2015

2. Zadania z zakresu ochrony terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia

Międzynarodowy obrót materiałem roślinnym, a także obserwowane zmiany klimatyczne, stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych dla roślin, w tym organizmów szczególnie groźnych, tzw. organizmów kwarantannowych, których zwalczanie jest regulowane prawem międzynarodowym. Zharmonizowany na poziomie Unii Europejskiej wykaz organizmów kwarantannowych, a także obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie ich zwalczania oraz ograniczania ich rozprzestrzeniania się określa dyrektywa 2000/29/WE. Dyrektywa ta została wdrożona w Rzeczypospolitej Polskiej przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy.

Realizacja zobowiązań wynikających z dyrektywy 2000/29/WE, a także ochrona krajowych upraw i obszarów leśnych przed organizmami szkodliwymi dla roślin, stwarza konieczność opracowywania planów działania mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej najgroźniejszych organizmów szkodliwych lub w przypadku organizmów kwarantannowych obecnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ich eradykację lub utrzymywanie ich populacji na kontrolowanym poziomie.

W tej grupie tematycznej prowadzono 7 zadań. Zadania tego bloku obejmowały diagnostykę, określenie obszarów potencjalnego występowania, zmienność populacyjną i określenie sposobów ograniczania występowania organizmów szkodliwych, w tym organizmów kwarantannowych, takich jak: węgorek sosnowiec, zachodnia kukurydziana stonka korzeniowa oraz niektóre nicienie – pasożyty roślin, wirusy, bakterie i wciornastki. Badania nad organizmami kwarantannowymi były prowadzone w Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych, które spełnia wymogi stawiane tego typu obiektom, zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych, niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych (Dz. U. Nr 46, poz. 272, z późn. zm.). Badania prowadzone w ramach Programu na lata 2011 – 2015 pozwoliły wywiązać się nauce i praktyce ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Efektem zadań prowadzonych w tym bloku tematycznym jest opracowanie i udoskonalenie metod identyfikacji ważnych gospodarczo organizmów szkodliwych dla roślin, w szczególności organizmów, które zgodnie podlegają obowiązkowi zwalczania, oraz metod zwalczania i ograniczania rozprzestrzeniania się tych organizmów.

Zadanie 2.1. Określenie obszarów potencjalnego występowania kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*) oraz opracowanie optymalnej strategii zwalczania

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie programu działań, jakie należy podjąć w celu niedopuszczenia do introdukcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgorka sosnowca, a w przypadku stwierdzenia jego obecności – w celu jego zwalczania oraz ograniczenia strat wyrządzanych przez ten organizm. Cele te zostaną osiągnięte przez określenie czynników modyfikujących prawdopodobieństwo zadomowienia się, aktywność biologiczną i możliwość masowego rozmnożenia, patogeniczność oraz zdolność dalszego rozprzestrzeniania się kwarantannowego nicienia *Bursaphelenchus xylophilus* w warunkach środowiskowych drzewostanów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które powinny pomóc w skuteczniejszym zapobieganiu ewentualnym szkodom związanym z jego pojawieniem się.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) potwierdzono brak obecności węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*) w drzewostanach w Polsce (467 prób drewna iglastego z różnych rejonów Polski);
- 2) wykryto cztery nowe dla nauki gatunki nicieni z rodzaju *Bursaphelenchus*: (*Bursaphelenchus masseyi* i *Bursaphelenchus fagi* - opisane oraz *Bursaphelenchus tiliae* i *Bursaphelenchus piceae* - w trakcie opisu);
- 3) wykryto dwa nowe dla Polski gatunki z rodzaju *Bursaphelenchus* (*Bursaphelenchus leoni* i *Bursaphelenchus nuesslini*);
- 4) powiększono kolekcje trwałych preparatów mikroskopowych i mikrofotografii dokumentujących zmienność morfologiczną najważniejszych gatunków *Bursaphelenchus* występujących w drewnie;
- 5) opracowano i umieszczono w międzynarodowej bazie danych GeneBank sekwencje nowo wykrytych gatunków nicieni z rodzaju *Bursaphelenchus*;
- 6) opracowano prostą metodę oceny występowania larw infekcyjnych *Bursaphelenchus mucronatus* w ciele żywych żerdzianek, bez konieczności przeprowadzania czasochłonnej dysekcji chrząszczy;
- 7) pozytywnie przetestowano metodę Real-Time PCR dla celów wykrywania kwarantannowego nicienia *Bursaphelenchus xylophilus* w drewnie przy różnych wielkościach dostępnych prób DNA;

- 8) potwierdzono przydatność techniki PCR - High Resolution Melting (PCR-HRM) do identyfikacji *Bursaphelenchus xylophilus* na tle innych gatunków z rodzaju *Bursaphelenchus*;
- 9) wśród najczęściej występujących w Polsce gatunków drzew iglastych, wykazano wysoką wrażliwość sosny zwyczajnej, istotnie niższą wrażliwość sosny czarnej i modrzewia oraz całkowitą odporność świerka, daglezi i jodły na infekcje *Bursaphelenchus xylophilus* (2-letnie badania szklarniowe przeprowadzone z wykorzystaniem 2-letnich siewek drzew iglastych);
- 10) wykazano bardzo wysoką śmiertelność siewek sosny inokulowanej portugalskimi izolatami *Bursaphelenchus xylophilus* w temperaturach 24 i 20°C, oraz nieco niższą lecz nadal wysoką (70%) w temperaturze 16°C, co sugeruje potencjalne zagrożenie dla drzewostanów w naszej strefie klimatycznej;
- 11) eksperymentalnie wykazano konkurencyjność środowiskową i reprodukcyjną niektórych, polskich izolatów niepatogenicznego gatunku *Bursaphelenchus mucronatus* w bezpośrednim kontakcie z kwarantannowym szkodnikiem *Bursaphelenchus xylophilus* w drewnie sosny.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wyniki uzyskane w trakcie realizacji zadania, powinny pomóc PIORiN oraz Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu „Lasy Państwowe” w identyfikacji potencjalnego zagrożenia drzewostanów ze strony kwarantannowego szkodnika *Bursaphelenchus xylophilus*, oraz wykrywania potencjalnej obecności tego gatunku na tle innych, licznych nicieni występujących w próbach drewna pobieranych z drzewostanów oraz z transportów surowca drzewnego.

Wyniki uzyskane w badaniach Instytutu w ciągu ostatnich lat stały się również ważną częścią ogólnej, światowej wiedzy dotyczącej nicieni z rodzaju *Bursaphelenchus* i ich potencjalnego/rzeczywistego znaczenia jako szkodników roślin:

- 1) włączono dwa opisane przez wykonawców zadania gatunki *Bursaphelenchus* z grupy „xylophilus” (*Bursaphelenchus populi* i *Bursaphelenchus tryphloei*) do zaktualizowanego Standardu EPPO, dotyczącego diagnostyki *Bursaphelenchus xylophilus* (EPPO Standards Diagnostics PM 7/4 (3), 2013),
- 2) włączono 3 opisane przez wykonawców zadania gatunki *Bursaphelenchus* z grupy „xylophilus” (tj. *Bursaphelenchus populi*, *Bursaphelenchus tryphloei* i *Bursaphelenchus masseyi*) do zaktualizowanego klucza do oznaczania nicieni z tej grupy

(Braasch, 2013), który prawdopodobnie, tak jak wcześniejszy (Braasch, 2008) będzie obowiązywał na świecie przez następnych kilka lat.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) publikacje naukowe: 5;
- 2) doniesienia (referaty/postery) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 5;
- 3) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 3.

Zadanie 2.2. Określenie zagrożenia występowania i opracowanie programów ograniczania zachodniej kukurydzianej stonki korzeniowej (*Diabrotica virgifera* Le Conte)

Cel zadania

Celem zadania była aktualizacja istniejącego oraz poszerzenie o nowe zagadnienia programu ograniczania występowania i szkodliwości zachodniej kukurydzianej stonki korzeniowej (*Diabrotica virgifera* Le Conte) na kukurydzy z wykorzystaniem metod chemicznych i niechemicznych.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) rozpoznano pełną biologię gatunku *Diabrotica virgifera* w warunkach południowej Polski;
- 2) wyznaczono optymalne terminy dla potrzeb chemicznego zwalczania szkodnika;
- 3) wykazano wysoką skuteczność płodozmianu w ograniczaniu liczebności i szkodliwości gatunku;
- 4) stwierdzono, że opóźnianie siewu kukurydzy do drugiej połowy maja częściowo ogranicza zagrożenie ze strony larw;
- 5) wykazano, że optymalne terminy zwalczania omacnicy prosowianki i chrząszczy stonki kukurydzianej, nie pokrywają się ze sobą;
- 6) potwierdzono wysoką żywotność oraz płodność chrząszczy *Diabrotica virgifera*;
- 7) wykazano wysoką przydatność pułapek feromonowych typu PAL do odławiania chrząszczy stonki kukurydzianej w porównaniu do pułapek pokarmowych typu PALs;
- 8) stwierdzono wpływ wczesności odmian kukurydzy na liczebność chrząszczy stonki kukurydzianej;

- 9) stwierdzono przydatność grzyba *Metarhizium anisopliae* oraz grzyba *Beauveria bassiana* do ograniczania liczebności chrząszczy stonki kukurydzianej;
- 10) wykazano przydatność entomofagów *Hypoaspis miles* i *Orius laevigatus* do zwalczania jaj stonki kukurydzianej;
- 11) wykazano pośredni wpływ insektycydowych zapraw nasiennych zawierających imidachlopyrd do ograniczania liczebności oraz szkodliwości larw stonki kukurydzianej;
- 12) wytypowano kilku substancji czynnych zawartych w różnych insektycydach do skutecznego zwalczania chrząszczy stonki kukurydzianej;
- 13) dla poprawności identyfikowania gatunku *Diabrotica virgifera* metodą morfologiczno-metryczną, przeprowadzono porównanie międzylaboratoryjne (PIORiN oraz Centrum Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych Instytutu).

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Realizacja zadania pozwoliła opracować program integrowanej ochrony kukurydzy przed zachodnią kukurydzianą stonką korzeniową, z wykorzystaniem metod niechemicznych i chemicznych, co ma znaczenie zarówno dla samych producentów kukurydzy, jak również służb państwowych. Badania z zakresu monitoringu szkodnika z wykorzystaniem różnych pułapek prowadzone na odmianach kukurydzy o różnej wczesności, są pomocą dla PIORiN, która prowadzi ogólnokrajowy monitoring tego szkodnika. Odbiorcami wyników są także producenci kukurydzy i doradcy.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) metodyki integrowanej ochrony roślin: 1;
- 2) monografie/rozdziały w monografii: 2;
- 3) publikacje naukowe: 3;
- 4) publikacje popularno-naukowe: 13;
- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 4;
- 6) wykłady na szkoleniach dla producentów i doradców: 17.

Zadanie 2.3. Określanie zakresu zmienności morfologicznej i molekularnej nicieni-pasożytów roślin w celu identyfikacji gatunków objętych regulacjami prawnymi

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie procedur identyfikacji gatunków nicieni - pasożytów roślin objętych regulacjami prawnymi, na podstawie określenia ich zmienności morfologicznej i molekularnej.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) opracowano metody real-time PCR do identyfikacji i różnicowania *Globodera pallida* i *Globodera artemisiae*;
- 2) wydano instrukcje do rozpoznawania gatunków z rodzaju *Globodera* występujących w glebach Polski;
- 3) opracowano metody odróżnienia guzaka arachidowego (*M. arenaria*), guzaka południowego (*M. incognita*) oraz guzaka hawajskiego (*M. javanica*) od guzaka amerykańskiego (*M. chitwoodi*), guzaka holenderskiego (*M. fallax*) i guzaka północnego (*M. hapla*);
- 4) poznano zmienności populacji *Ditylenchus dipsaci*, *D. destructor* oraz *D. gigas*.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Realizacja zadania pozwoliła opracować odpowiednie narzędzia dla potrzeb PIORiN, służące identyfikacji gatunków nicieni pasożytów roślin podlegających regulacjom prawnym.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) publikacje naukowe: 2;
- 2) publikacje popularno-naukowe: 1;
- 3) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 3;
- 4) broszury i ulotki: Instrukcja rozpoznawania gatunków z rodzaju *Globodera*: 1.

Zadanie 2.4. Określenie zakresu występowania, diagnostyka oraz zmienność populacyjna wirusów kwarantannowych lub gospodarczo ważnych oraz ocena ryzyka porażenia przez nowe wirusy

Cel zadania

Celem zadania było określenie zakresu występowania, diagnostyka oraz zmienność populacyjna wirusów kwarantannowych lub gospodarczo ważnych występujących w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opracowanie ryzyka porażenia przez nowe wirusy.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) zidentyfikowano dwa różne izolaty wirusa czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (TBRV) z ogórka i cukinii, którego występowanie na cukinii w warunkach Polski jest zjawiskiem nowym i potencjalnie groźnym, ze względu na częste następstwo tej rośliny po sobie (ze względu na kosztowną infrastrukturę polową);
- 2) po raz pierwszy w Polsce wyizolowano i zidentyfikowano wirus pierścieniowej plamistości papai (PRSV), przypuszczalnie zawleczony z nasionami cukinii;
- 3) wyindukowano w polskich izolatach wirusa czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (TBRV), dodatkowe, defektywne RNAs modyfikujące objawy chorobowe przez nie powodowane, a tym samym ich patogeniczność;
- 4) po raz pierwszy wykazano możliwość przenoszenia się wirusa czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (*Tomato black ring virus*, TBRV) z nasionami. Ma to duże znaczenie w ekologii wirusa (szczególnie wpływa na jego rozprzestrzenianie, nawet między kontynentami) i dla jego diagnostyki w nasionach pomidora;
- 5) mając na uwadze zróżnicowanie genetyczne izolatów TBRV, dokonano modyfikacji warunków zastosowania RT-PCR dla wiarygodnego ich wykrywania, przez zastąpienie dotąd stosowanych starterów amplifikujących nowym starterem. Nowy starter jest mniej specyficzny dla gatunku, przez co wykrywa wszystkie dotąd dostępne izolaty TBRV oraz skraca czas wykonywania testów;
- 6) na potrzeby wykrywania TBRV przenoszonego przez nasiona pomidora, opracowano technikę IC/Real-time RT-PCR, będącą połączeniem serologicznego wyłapywania i zagęszczania cząstek wirusowych z soku roślinnego i TR-PCR w czasie rzeczywistym. Zaprojektowano specyficzne startery i opracowano warunki do optymalnej ich aktywności. Technika ta jest bardzo czuła, specyficzna, stosunkowo szybka i przydatna przy masowym wykrywaniu TBRV;
- 7) po raz pierwszy przeprowadzono pełną charakterystykę polskiej populacji izolatów wirusa czarnej pierścieniowej plamistości pomidora (TBRV) (najliczniejszej w Europie), pochodzącej z różnych gatunków roślin, wykazując jej znaczne zróżnicowanie biologiczne i genetyczne;

- 8) po raz pierwszy wykazano zdolność wirusa nekrozy pomidora (*Tomato torrado virus*, ToTV) do przenoszenia się z nasionami miechunki (*Physalis floridana*), co sugeruje, że to zjawisko może wystąpić w relacji pomidor - ToTV i może mieć ważne znaczenie w epidemiologii, a szczególnie w wymianie nasion;
- 9) we współpracy z wojewódzkimi inspektoratami ochrony roślin i nasiennictwa przeprowadzono mapowanie występowania wirusa mop-top ziemniaka w Polsce, potencjalnie bardzo groźnego patogena tej rośliny. Mając na uwadze wcześniej przeprowadzone badania (w ramach programu „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, przyjętego na podstawie uchwały Nr 260/2005 Rady Ministrów z dnia 5 października 2005 r.), można wnioskować, że wirus ten w Polsce występuje w zasadzie incydentalnie.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wyniki uzyskiwane w ramach realizacji zadania są przekazywane do PIORiN, dla potrzeb rejestracji występowania wirusów. Są one podstawą w podejmowaniu decyzji o monitorowaniu występowania patogenów i o sposobach ograniczania ich rozprzestrzeniania.

Bieżące śledzenie stanu fitosanitarnego pozwala na identyfikację nowych, potencjalnych zagrożeń w obszarze ustawowej działalności służb fitosanitarnych. Zostały wskazane nie tylko zagrożenia ze strony nowych patogenów, ale także nowych właściwości wirusów, takich jak np. przenoszenie przez nasiona, co jest bardzo istotne w epidemiologii wirusów i wymianie nasion. Wychodząc naprzeciw wskazanym potencjalnym zagrożeniom, zaproponowano rozwiązania ograniczające je poprzez opracowanie metod diagnostycznych np. do wykrywania wirusów w nasionach. Dla potrzeb szeroko pojętej praktyki rolniczej, szczególnie w obszarach gdzie polscy producenci zajmują znaczącą pozycję np. w produkcji pieczarki, pomidorów, ziemniaka, a nawet cukinii, są to ważne problemy, ponieważ wirusy istotnie zagrażają tym produkcjom. Przykładowo, wykazanie obecności wirusów w zakupionych grzybnich, pozwoliło na szybkie wyeliminowanie zagrożenia ze strony tego patogena, co potwierdził w latach kolejnych prowadzony monitoring.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) monografie/rozdziały w monografii: 1;
- 2) publikacje naukowe: 5;
- 3) publikacje popularno-naukowe: 6;
- 4) broszury i ulotki: 2;

- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 9.

Zadanie 2.5. Nowe metody utylizacji bulw ziemniaka porażonych przez bakterię *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*

Cel zadania

Celem zadania było określenie bezpiecznych zasad utylizacji ziemniaków porażonych przez bakterię *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, sprawcę bakteriozy pierścieniowej ziemniaka.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

W celu określenia bezpiecznych zasad utylizacji ziemniaków porażonych przez bakterię *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* wykonano następujące zadania:

- 1) przeprowadzono badania nad przeżywalnością bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* w różnych warunkach pH, temperatury i wilgotności. Ich celem było sprawdzenie wpływu warunków otoczenia zbliżonych do tych, które panują w trakcie procesu utylizacji (np. kompostowania) na czas przeżycia bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Określono, że największe znaczenie dla przeżycia *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* ma temperatura otoczenia - im wyższa, tym krótszy jest czas przeżycia bakterii, natomiast wzrost wilgotności podłoża jest czynnikiem skracającym przeżywalność bakterii w odniesieniu do bakterii hodowanych w tej samej temperaturze. pH jest czynnikiem drugorzędym dla przeżywalności bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
- 2) opracowano metody wykrywania bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* w utylizowanym materiale roślinnym. Wytypowano metody molekularne: PCR i Real Time PCR, a także FISH (Fluorescent In Situ Hybridization). Stwierdzono, że metoda FISH jest wystarczająco czułą i specyficzną, aby stosować ją w dalszych badaniach nad przeżywalnością bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* w odpadach pozostałych z utylizacji bulw ziemniaka porażonych bakteriozą pierścieniową. Wytypowane metody mają znaczenie w pracach PIORiN, która jest zobowiązana do prowadzenia urzędowej kontroli w zakresie sposobów utylizacji bulw porażonych oraz prawdopodobnie porażonych *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*;
- 3) opracowano warunki dalszych doświadczeń nad nowymi metodami utylizacji bulw ziemniaka porażonych *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Kluczowe

znaczenie przy produkcji biogazu mają procesy zachodzące w temperaturze nieprzekraczającej 55°C, tak więc dalsze doświadczenia nad przeżywalnością bakterii *Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus* będą prowadzone w tych temperaturach. Konieczne jest odtworzenie warunków panujących w trakcie higienizacji złoza (80°C w czasie 120 minut lub 100°C w okresie nie krótszym niż 60 minut). Najlepszym sprzętem do tego typu badań jest bioreaktor wyposażony w możliwość pomiaru pH, wilgotności i temperatury) co umożliwi modelowanie dynamiki wytwarzania oraz transportu ciepła. Zagadnienie dotyczące wykorzystania procesów towarzyszących produkcji biogazu do utylizacji bulw ziemniaków porażonych *Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus* wymaga dalszych, intensywnych badań.

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wymiernym efektem realizacji zadania jest wskazanie nowych metod utylizacji bulw ziemniaka porażonych bakteriami *Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus*. Metody te mają znaczenie w pracach PIORiN, która zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus* (Dz. U. z 2014. poz. 1121), jest zobowiązana do prowadzenia urzędowej kontroli w tym zakresie oraz określenia sposobów utylizacji bulw porażonych oraz prawdopodobnie porażonych *Clavibacter michiganensis ssp. sepedonicus*.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) metodyki integrowanej ochrony roślin: 1;
- 2) publikacje naukowe: 2;
- 3) publikacje popularno-naukowe: 1;
- 4) broszury i ulotki: 1;
- 5) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 5;
- 6) inne: 6 ekspertyz i opinii dla MRiRW.

Zadanie 2.6. Prowadzenie kolekcji mikroorganizmów patogenicznych dla roślin

Cel zadania

Celem zadania był zbiór, przechowanie i konserwacja oraz udostępnianie patogenów roślin: grzybów – patogenów fakultatywnych i ew. obligatoryjnych oraz patogenicznych bakterii w stanie ożywionym i w postaci zakonserwowanej, dla potrzeb rolnictwa, a także instytucji naukowych. Tym samym kolekcja istniejąca od 15 lat jest powiększana i zależnie od potrzeby wymieniana.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) rozszerzono kolekcję o prawie 300 nowych izolatów otrzymanych z porażonych roślin i otrzymanych ze współpracujących jednostek naukowych, także z zagranicy (ponad 50);
- 2) wykonano opis morfologiczny, fotografie (część pod mikroskopem elektronowym) i identyfikację patogenów zebranych z porażonych roślin;
- 3) zabezpieczono i zakonserwowano wprowadzane do kolekcji patogeny. W zależności od gatunku, izolaty zabezpieczano pod olejem mineralnym w temperaturze 17°C, zamrażano w 10% roztworze glicerolu lub w ciekłym azocie w -196°C (różna liczba, zależnie od metody: od 40 do 200 izolatów rocznie). Bakterie zakonserwowano metodą krioprezervacji - systemem Bacto Protect. Każdy patogen został zabezpieczony minimum dwoma metodami;
- 4) udostępniono patogeny dla potrzeb pracowników instytucji naukowych, hodowli, ochrony roślin (rocznie od 30 do 50 izolatów) oraz PIORiN (rocznie około 10 izolatów, wyznaczonych przez tę Inspekcję do celów szkoleniowych);
- 5) upowszechniano wyniki: na bieżąco uzupełniając bazę komputerową kolekcji (bardzo przydatną dla osób zamawiających patogeny) oraz wydano kolejne zeszyty „Kompedium symptomów chorób roślin i morfologii ich sprawców” (1 rocznie). W 2012 r. wydano duży zeszyt zbiorczy podsumowujący 10 dotychczas wydanych małych zeszytów. Publikacja znalazła zastosowanie przy oznaczaniu grzybów w wielu instytucjach (uczelnie, instytuty, hodowcy) ze względu na wysokiej jakości zdjęcia, zarówno kultur na płytkach (awers i rewers), jak i spod mikroskopu (także elektronowego).

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

- 1) udostępniono patogeny dla potrzeb pracowników instytucji naukowych (rocznie od 30 do 50 izolatów) oraz PIORiN (rocznie około 10 izolatów). Izolaty przechowywane w Banku Patogenów są czyste mikrobiologicznie, reidentyfikowane przy okazji każdego zamówienia i w związku z tym są cenione i uznawane za „pewne” wśród naukowców i wykorzystywane m.in. do badań molekularnych;

- 2) coraz częściej z usług banku korzystają hodowcy i pracownicy ochrony roślin (10-20 izolatów zamawianych rocznie), którzy wykorzystują izolaty do doświadczeń szklarniowych i polowych. Udostępnianie odbywa się zgodnie z zapotrzebowaniem. Ponadto udziela się informacji o sposobie przechowywania i postępowania z otrzymanymi z banku patogenami, tak aby jak najdłużej zachować ich właściwości, zwłaszcza patogeniczność;
- 3) na podstawie wydanych w latach 2001 – 2011 9 zeszytów kompendiów przygotowano monografię pt. „Symptomy chorób roślin i morfologia ich sprawców”. W 2012 r. wydano duży zeszyt pt. „Kompendium symptomów chorób roślin i morfologii ich sprawców”, podsumowujący i uzupełniający 10 dotychczas wydanych małych zeszytów. Publikacja cieszy się bardzo dużą popularnością, również za granicą. Znalazła bardzo szerokie zastosowanie w wielu instytucjach (uczelnie, instytuty, hodowcy, studenci) przy oznaczaniu grzybów ze względu na dobre zdjęcia, zarówno kultur na płytkach (awers i rewers), jak i spod mikroskopu (także elektronowego). Praktycy cenią sobie dokładny opis objawów chorobowych wraz ze zdjęciami. Wydawane corocznie kompendia są nieodpłatnie dostarczane do PIORiN (około 50 sztuk).

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) monografie/rozdziały w monografii: 41;
- 2) publikacje naukowe: 3;
- 3) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 30;
- 4) inne: Baza internetowa Kolekcji Mikroorganizmów Patogenicznych dla Roślin – uzupełniana na bieżąco <http://bankpat.expertus.com.pl/search/>.

Zadanie 2.7. Charakterystyka genetyczna oraz identyfikacja wciornastków *Thrips palmi* Karny i *Frankliniella occidentalis* Pergande przy wykorzystaniu technik biologii molekularnej

Cel zadania

Celem zadania było opracowanie procedur identyfikacji genetycznej dwóch gatunków wciornastków: *Frankliniella occidentalis* i *Thrips palmi* przy wykorzystaniu technik biologii molekularnej oraz identyfikacji na podstawie cech morfologicznych.

Efekty/najważniejsze osiągnięcia realizacji zadania

- 1) opisano cechy morfologiczne ważnych gospodarczo gatunków wciornastków przy wykorzystaniu również zdjęć z mikroskopu skaningowego, do opracowania klucza do oznaczania poszczególnych gatunków (zebrano kilkadziesiąt populacji gatunków wciornastków głównie z rodzaju *Thrips* oraz *Frankliniella* z różnych rejonów w Polsce oraz sprowadzono z zagranicy dwie populacje niewystępującego w Polsce kwarantannowego gatunku *Thrips palmi* (populacja z Japonii i Tajwanu);
- 2) przeprowadzono bioinformatyczne analizy baz danych dotyczących dostępnych sekwencji zdeponowanych w Banku Genów, w celu charakterystyki sekwencyjnej badanych gatunków wciornastków oraz zaprojektowania szeregu starterów. Startery te wykorzystywane są do charakterystyki polskich populacji badanych gatunków wciornastków oraz sprowadzonych z zagranicy populacji *Thrips palmi*;
- 3) przeprowadzono analizy porównawcze z uzyskanego materiału biologicznego izolowano DNA w oparciu o sekwencje zawarte w Banku Genów. Na tej podstawie określono różnicowanie międzygatunkowe i międzypopulacyjne badanych wciornastków;
- 4) wykazano między, innymi, że homologia analizowanych sekwencji rDNA dla badanych populacji polskich i z innych krajów kształtuje się na poziomie 97,4-99-9% a największe różnicowanie występuje w regionie ITS1 rDNA, stąd ten region wydaje się jednym z najbardziej użytecznych do celów diagnostycznych;
- 5) po raz pierwszy scharakteryzowano sekwencje rDNA dla *Thrips major* i *Thrips fuscipennis* (brak dotychczas danych w Banku Genów NCBI);
- 6) scharakteryzowano sekwencje typu SCAR (sequence-characterized amplified region) w oparciu o przeprowadzone profilowanie populacji tych gatunków metodą RAPD (oraz AFLP). Zsekwencjonowane sekwencje SCAR są zarówno dla *Thrips palmi*, jak i dla *Frankliniella occidentalis* i również zostaną wykorzystane do opracowania protokołów diagnostycznych dla różnicowania tych gatunków;
- 7) opracowano podstawy protokołu diagnostycznego do wykrywania *Frankliniella occidentalis* i *Thrips palmi* metodą LAMP (loop-mediated isothermal amplification).

Znaczenie dla praktyki rolniczej i służb państwowych

Wyniki zadania są przekazywane PIORiN do wykorzystania w pracy nad identyfikacją wciornastków *Frankliniella occidentalis* Pergande oraz gatunku kwarantannowego *Thrips palmi* Karny.

Mechanizmy promocji osiągnięć realizacji zadania

- 1) publikacje naukowe: 2;
- 2) publikacje popularno-naukowe: 1;
- 3) doniesienia (referaty/postery/streszczenia) na konferencjach krajowych i zagranicznych: 4.

II. OBSZARY TEMATYCZNE I ZADANIA REALIZOWANE W RAMACH PROGRAMU

OBSZAR TEMATYCZNY 1. Integrowana ochrona roślin oraz ograniczanie zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska

Zagadnienia ogólne

Dyrektywa 91/414/EWG nałożyła na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązki związane z nadzorem nad stosowaniem środków ochrony roślin oraz ograniczaniem ich negatywnego oddziaływania na środowisko naturalne. Jednym ze sposobów umożliwiających osiągnięcie tych celów było promowanie i upowszechnianie zasad integrowanej ochrony roślin. Stosownie do postanowień rozporządzenia nr 1107/2009/WE od 1 stycznia 2014 r. stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin w praktyce rolniczej stało się obligatoryjne. Promowanie integrowanej metody ochrony upraw i dążenie do zapewnienia stosowania przez rolników zasad zwykłej dobrej praktyki rolniczej jest również zgodne ze:

- 1) Strategią zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020;
- 2) Krajowym planem działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Zadania w tym bloku tematycznym będą uwzględniały również wymagania stawiane rolnictwu w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014 – 2020 (PROW 2014 – 2020).

Zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin decyzje o wykonaniu zabiegów ochrony roślin powinny być podejmowane z uwzględnieniem rzeczywistych zagrożeń upraw przez organizmy szkodliwe, określone na podstawie monitorowania ich występowania, z uwzględnieniem progów ich ekonomicznej szkodliwości. Jednocześnie, w celu redukcji strat powodowanych przez organizmy szkodliwe dla roślin, w pierwszej kolejności powinny być

stosowane niechemiczne metody ograniczania występowania tych organizmów, takie jak np.: odpowiedni płodozmian, uprawa odmian odpornych, właściwe nawadnianie i nawożenie. Pełne wdrożenie metod integrowanej ochrony roślin do powszechnego stosowania wymaga znacznego nakładu pracy edukacyjno – upowszechnieniowej, a także dostarczenia rolnikom odpowiednich narzędzi, takich jak metodyki i programy ochrony poszczególnych roślin uprawnych, poradniki sygnalizatora oraz zasady monitorowania występowania organizmów szkodliwych, w celu podjęcia optymalnych decyzji o terminie i zabiegach ochrony roślin.

Rolnictwo w Rzeczypospolitej Polskiej, szczególnie po przystąpieniu do Unii Europejskiej, rozwija się dynamicznie. Widoczne jest to również w ochronie roślin. Zwiększanie się powierzchni wielu upraw rolniczych, pojawienie się nowych agrofagów, nowych technologii uprawy oraz wpływ zmian klimatycznych spowodowało, że istniejące programy ochrony są nieaktualne i wymagają nowego podejścia, które powinno uwzględnić integrowane metody ochrony, zmierzające do ograniczania stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Muszą one uwzględniać przede wszystkim:

- 1) bezpieczeństwo żywności;
- 2) przeciwdziałanie skutkom zmian klimatycznych i adaptację rolnictwa do nowych warunków;
- 3) ochronę, pielęgnowanie i wykorzystanie zasobów przyrodniczych i krajobrazowych obszarów wiejskich.

Pierwsza grupa zadań w tym bloku tematycznym będzie uwzględniała wszystkie powyższe wymagania.

Druga grupa zadań będzie dotyczyła działań służących realizacji zobowiązań w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin. Wymagają one prowadzenia laboratoryjnych analiz jakości tych preparatów oraz ich pozostałości w płodach rolnych i w wodzie. Dla oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i planowaniem działań mających na celu jego ograniczenie, konieczne jest dysponowanie szczegółowymi danymi w tym zakresie.

W związku z powyższym, w ramach Programu, w tej grupie będą realizowane zadania na rzecz przeprowadzenia monitorowania:

- 1) zużycia środków ochrony roślin;
- 2) pozostałości środków ochrony roślin;
- 3) jakości środków ochrony roślin;
- 4) sprzedaży środków ochrony roślin.

Zadanie 1.1. Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin rolniczych oraz poradników sygnalizatora

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Entomologii;
- 2) Zakład Mikologii;
- 3) Zakład Herbologii i Techniki Ochrony Roślin;
- 4) Zakład Metod Prognozowania Agrofagów i Ekonomiki Ochrony Roślin;
- 5) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Toruniu i Rzeszowie.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie aktualizacja istniejących i opracowanie nowych metodyk integrowanej ochrony roślin rolniczych oraz poradników sygnalizatora, w szczególności takich jak: pszenica ozima, kukurydza, rzepak i burak cukrowy.

Metodyki integrowanej ochrony roślin bazują na kompleksowym wykorzystaniu dostępnych metod ograniczania agrofagów, ze szczególnym uwzględnieniem wspomagania naturalnych procesów samoregulacji zachodzących w agrocenozach. Większe znaczenie niż w tradycyjnych systemach ochrony roślin przed agrofagami odgrywają metody niechemiczne, czyli np. agrotechniczna i hodowlana. Jednym z elementów wykorzystywanych w integrowanej ochronie roślin jest stosowanie prawidłowego płodozmianu. Istotna jest też uprawa odmian odpornych i tolerancyjnych oraz wprowadzanie do praktyki rolniczej alternatywnych form uprawy, takich jak siew mieszanek odmian i gatunków, pozwalających na lepsze wykorzystanie zasobów środowiska rolniczego, bez zakłócania jego równowagi biologicznej. Agrofagi są często przyczyną wysokich strat oraz negatywnie wpływają na jakość plonu. W integrowanej ochronie roślin stosowanie środków chemicznych jest wprowadzane w drugiej kolejności, kiedy utrzymanie nasilenia występowania agrofagów poniżej progu szkodliwości jest niemożliwe przy zastosowaniu innych metod.

Metodyki ochrony roślin wymagają częstej aktualizacji, ponieważ muszą uwzględniać polskie i unijne prawodawstwo, a także nowe wiadomości na temat agrofagów, odmian i środków ochrony roślin wprowadzanych na rynek. Środki stosowane do opryskiwania powinny być możliwie bezpieczne dla osób przeprowadzających zabiegi, środowiska naturalnego oraz konsumentów produktów rolnych.

Tematyka zadania będzie obejmowała także opracowanie poradników sygnalizatora, zawierających instrukcje i wytyczne dotyczące monitorowania występowania agrofagów w uprawach, co wynika z zapotrzebowania doradztwa rolniczego i producentów rolnych.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, w szczególności dla pszenicy, pszenżyta, żyta i jęczmienia oraz opracowanie poradnika sygnalizatora ochrony zbóż ozimych i jarych.

Etap II – 2017 r.

Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, w szczególności dla ziemniaka, buraka cukrowego, kukurydzy, owsa oraz opracowanie poradnika sygnalizatora ochrony kukurydzy.

Etap III – 2018 r.

Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, w szczególności dla rzepaku, grochu siewnego, bobiku, łubinu (białego, wąskolistnego, żółtego) oraz opracowanie poradnika sygnalizatora ochrony rzepaku ozimego i jarego.

Etap IV – 2019 r.

Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, w szczególności dla soi, gorzycy (białej, czarnej, sarepskiej), lnu (oleistego, włóknistego), wyki (siewnej, kosmatej) oraz opracowanie poradnika sygnalizatora ochrony ziemniaków.

Etap V – 2020 r.

Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin na podstawie wyników badań przeprowadzonych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach, w szczególności dla słonecznika, gryki, prosa, wierzby energetycznej oraz opracowanie poradników sygnalizatora ochrony buraka cukrowego oraz ochrony roślin bobowatych grubonasiennych.

W realizacji tego zadania przewiduje się kooperację z osobami spoza Instytutu, które wykonają prace na rzecz realizacji celów określonych w tym zadaniu. Będzie to w szczególności dotyczyło pomocy w opracowaniu oraz recenzowanie i druk metodyk oraz poradników sygnalizatora.

W zadaniu zaplanowano podróże służbowe w Polsce. Poprawne wykonanie i osiągnięcie celów zadania wymaga bowiem ciągłej aktualizacji danych odnośnie prawodawstwa, agrofagów, odmian i środków ochrony roślin. Konieczny będzie więc stały kontakt wykonawców zadania z tzw. terenem i uczestnictwo w ważnych wydarzeniach branży rolniczej (konferencje i szkolenia organizowane w różnych regionach Polski), które wzbogacą i wniosą nowe, istotne treści merytoryczne do zadania, co korzystnie wpłynie na jego realizację.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

- 1) 2016 r. – wydanie ośmiu metodyk (4 dla producentów i 4 dla doradców) oraz 1 poradnika sygnalizatora;
- 2) 2017 r. – wydanie ośmiu metodyk (4 dla producentów i 4 dla doradców) oraz 1 poradnika sygnalizatora;
- 3) 2018 r. – wydanie ośmiu metodyk (4 dla producentów i 4 dla doradców) oraz 1 poradnika sygnalizatora;
- 4) 2019 r. – wydanie ośmiu metodyk (4 dla producentów i 4 dla doradców) oraz 1 poradnika sygnalizatora;
- 5) 2020 r. – wydanie ośmiu metodyk (4 dla producentów i 4 dla doradców) oraz 2 poradników sygnalizatora.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Opracowane metodyki i poradniki sygnalizatora przyczynią się do zwiększenia opłacalności produkcji roślinnej oraz jakości produktów rolnych. Będą one rozpowszechniane wśród osób bezpośrednio zainteresowanych tymi zagadnieniami, czyli przede wszystkim wśród producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.2. Opracowanie i aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Mikologii;
- 2) Zakład Entomologii;
- 3) Zakład Herbologii i Techniki Ochrony Roślin;
- 4) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Toruniu;
- 5) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Rzeszowie;
- 6) Zakład Metod Prognozowania Agrofagów i Ekonomiki Ochrony Roślin;
- 7) Zakład Biologicznych Metod;
- 8) Zakład Zoologii.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie pomoc i ułatwienie producentom rolnym dokonywania wyboru środków ochrony roślin i wskazanie odpowiedniego programu przy stosowaniu metody chemicznej w integrowanej ochronie roślin rolniczych do walki z agrofagami występującymi w uprawach o znaczeniu gospodarczym.

Rejestr środków ochrony roślin podlega ciągłym zmianom, corocznie wydawanych jest około 300 zezwoleń dla nowych preparatów oraz około 500 zmian w zezwoleniach. Dlatego programy integrowanej ochrony roślin wymagają częstej aktualizacji, ponieważ muszą uwzględniać unijne i polskie prawodawstwo, a także wszystkie nowe informacje na temat agrofagów, odmian roślin uprawnych i wprowadzanych na rynek środków ochrony roślin. Środki stosowane do opryskiwania powinny być możliwie bezpieczne i to zarówno dla osób przeprowadzających zabiegi, jak również środowiska naturalnego i konsumentów produktów rolnych. Programy komputerowe będą uwzględniały zarówno wybór środków chemicznych do walki z agrofagami występującymi w uprawach o znaczeniu gospodarczym, jak i możliwości zastosowania metody biologicznej.

Głównym celem wprowadzanych programów ochrony roślin, uwzględniających założenia rolnictwa zrównoważonego będzie połączenie dobrej praktyki rolniczej z ochroną środowiska i sukcesem ekonomicznym prowadzonych upraw. Cel ten jest zgodny ze Strategią zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020, która podkreśla między innymi, że w celu ograniczenia ilości zanieczyszczeń wynikających z prowadzenia działalności rolniczej, promowany będzie rozwój wiedzy na temat ochrony środowiska poprzez

upowszechnianie dobrych praktyk rolniczych. Opracowanie i aktualizacja programów ochrony roślin wpisuje się w powyższe działania.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

Przygotowanie założeń do doświadczeń polowych oraz wytypowanie środków ochrony roślin lub innych preparatów i programów ochrony do badań, z uwzględnieniem możliwości zastosowania metody biologicznej w integrowanej ochronie roślin (założenie doświadczeń ścisłych).

Etap II – 2017 r.

Przygotowanie i uruchomienie przed sezonem wegetacyjnym strony internetowej prezentującej opracowane programy integrowanej ochrony ważnych gospodarczo roślin rolniczych wraz z uzasadnieniami, w celu przekazania ich do szerokiego wykorzystania przez producentów i doradców w praktyce rolniczej. Wydanie programu integrowanej ochrony głównych roślin rolniczych. Prowadzenie uzupełniających doświadczeń polowych.

Etap III – 2018 r.

Bieżąca aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych.

Prowadzenie uzupełniających doświadczeń polowych.

Etap IV – 2019 r.

Bieżąca aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych.

Prowadzenie uzupełniających doświadczeń polowych.

Etap V – 2020 r.

Bieżąca aktualizacja programów integrowanej ochrony roślin rolniczych.

Prowadzenie uzupełniających doświadczeń polowych.

W ramach realizacji tego zadania przewiduje się kooperację z osobami spoza Instytutu, które wykonają prace na rzecz realizacji celów w tym zadaniu. Będzie to dotyczyło w szczególności prowadzenia uzupełniających doświadczeń polowych oraz różnego rodzaju konsultacji niezbędnych do opracowania pełnych programów integrowanej ochrony roślin.

W zadaniu uwzględniono podróże służbowe krajowe i zagraniczne. Będzie to udział wykonawców w konferencjach i szkoleniach poruszających zagadnienia związane z tematyką

zadania. Opracowywane programy integrowanej ochrony roślin rolniczych, wymagają dużego nakładu pracy związanej z częstą aktualizacją danych, ponieważ muszą one uwzględniać polskie i unijne prawodawstwo, a także zawierać najnowsze informacje na temat agrofagów, odmian i środków ochrony roślin wprowadzanych na rynek. Dlatego konieczne jest uczestnictwo wykonawców zadania w ważnych wydarzeniach branży rolniczej, które pozwolą im zaznajomić się z aktualnymi trendami i korzystnie wpłyną na realizację zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

- 1) 2016 r. – wydanie dwóch publikacji;
- 2) 2017 r. – wydanie dwóch publikacji i programu ochrony głównych roślin rolniczych;
- 3) 2018 r. – wydanie dwóch publikacji i programu ochrony głównych roślin rolniczych;
- 4) 2019 r. – wydanie jednej publikacji i programu ochrony głównych roślin rolniczych;
- 5) 2020 r. – wydanie dwóch publikacji i programu ochrony głównych roślin rolniczych.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Opracowane programy wpłyną na poprawę jakości produktów rolnych i przyczynią się do zwiększenia opłacalności produkcji roślinnej. Będą one rozpowszechniane przede wszystkim wśród producentów i doradców rolnych oraz pracowników służb ochrony roślin.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.3. Analiza możliwości ochrony przed agrofagami wybranych rolniczych upraw małoobszarowych

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Herbologii i Techniki Ochrony Roślin;
- 2) Zakład Ekspertyz i Opinii o Środkach Ochrony Roślin;
- 3) Zakład Mikologii;
- 4) Zakład Entomologii;
- 5) Zakład Ekologii i Ochrony Środowiska;
- 6) Zakład Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin;
- 7) Zakład Zoologii;
- 8) Zakład Metod Prognozowania Agrofagów i Ekonomiki Ochrony Roślin;

9) Laboratorium Badania Jakości Środków Ochrony Roślin.

W ramach zadania przewiduje się współpracę z MRiRW oraz przedstawicielami branżowych organizacji rolniczych, grup producentów, doradztwa i producentów środków ochrony roślin.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie analiza zagrożeń i opracowanie kompleksowych programów ochrony wybranych rolniczych uprawach małoobszarowych, dla których brak jest obecnie w Rzeczypospolitej Polskiej skutecznych metod zapobiegania i ochrony przed agrofagami.

Do opracowania tych programów wykorzystane będzie:

- 1) przegląd aktualnie obowiązujących strategii i metod ochrony upraw małoobszarowych oraz dostępnych środków ochrony roślin dopuszczonych do stosowania w państwach sąsiednich należących do strefy B – centrum, o której mowa w rozporządzeniu nr 1107/2009/WE oraz pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, pod kątem ich przyszłego wykorzystania w ochronie upraw małoobszarowych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) analiza unijnych i polskich aktów prawnych w świetle możliwości ochrony wybranych upraw małoobszarowych oraz ocena dokumentacji i baz danych z aktualnie stosowanymi metodami i środkami ochrony roślin wraz z wdrażanymi nowymi rozwiązaniami i technologiami;
- 3) wyniki badań i analizy porównawcze z użyciem środków ochrony roślin, zalecanych do stosowania w roślinach rolniczych, w tym ocena ich pozostałości.

W ramach realizacji zadania dokonana zostanie ocena możliwości rozszerzenia zakresu stosowania dopuszczonych do obrotu w Polsce środków ochrony roślin, przy zachowaniu wymaganych przepisami prawnymi zaleceń i wymogów w zakresie bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska. W celu określenia oceny ryzyka i skutków stosowania nowych środków ochrony roślin, przeprowadzone zostaną badania pozostałości w materiale roślinnym (dynamika zanikania), a także uzupełniające doświadczenia szklarniowe lub polowe nad wpływem środków ochrony roślin na roślinę uprawną.

W Polsce ogromnym problemem w rozwoju arealu małoobszarowych upraw rolniczych jest brak zarejestrowanych środków ochrony roślin lub niewielka liczba efektywnych metod i środków przeznaczonych do zwalczania szerokiego spektrum agrofagów. Taka sytuacja wpływa na obniżenie ekonomiki produkcji i często prowadzi do zaniechania przez plantatorów dalszej uprawy wielu gatunków małoobszarowych roślin uprawnych. Ustawa z

dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przewiduje wprawdzie w pewnych przypadkach, wskazanych w art. 49 ust. 1 i 4 oraz art. 53 ust. 1 tej ustawy, możliwość stosowania środków ochrony roślin nie zarejestrowanych, lecz nie rozwiązuje to problemu w dłuższym okresie czasu. Brak zaleceń może przyczynić się do nielegalnego i pozbawionego nadzoru stosowania różnych środków ochrony roślin, co może mieć negatywny wpływ na jakość produktu finalnego oraz bezpieczeństwo ludzi, zwierząt i środowiska. Obowiązujące przepisy rozporządzenia nr 1107/2009/WE, dają pewne możliwości rozszerzenia zakresu zezwoleń dopuszczenia stosowania środków ochrony roślin na zastosowanie małoobszarowe, dzięki wykorzystaniu procedury rejestracji strefowej i wzajemnego uznawanie zezwoleń (w tym także na zastosowanie na rośliny małoobszarowe).

W opracowywaniu kompleksowych programów ochrony roślin małoobszarowych zostaną uwzględnione najbardziej szkodliwe agrofagi, które w największym stopniu przyczyniają się do ograniczenia produkcji i jakości produktów roślinnych. Ważnym elementem będzie ustalenie skali nasilenia i poziomu zagrożeń ze strony agrofagów w warunkach kompleksowej ochrony, przy użyciu ochrony chemicznej, metody alternatywnej, czy zastosowanej agrotechniki.

W ostatnich latach dużym problemem w roślinach małoobszarowych staje się wzrost populacji szkodników, w tym ślimaków. Ślimaki są organizmami wielożernymi i uszkadzają wiele gatunków roślin rolniczych i ogrodniczych. Duże zagrożenie ze strony tych szkodników obserwuje się w uprawach roślin strączkowych oraz w uprawach: gorczycy, maku, słonecznika, facelii, cykorii, maku i innych roślin uprawianych na małych powierzchniach. W takich przypadkach rolnik pozbawiony wszelkich narzędzi i możliwości nie jest w stanie skutecznie i bezpiecznie ochronić upraw przed ciągle zwiększającą się presją ze strony wielu agrofagów.

Efekty realizacji zadania badawczego:

- 1) opracowanie programów ochrony i zwalczania najważniejszych agrofagów w wybranych rolniczych uprawach małoobszarowych, z wykorzystaniem różnych strategii i metod ochrony roślin (chemiczne i niechemiczne środki ochrony roślin, metody alternatywne, metody ochrony upraw ekologicznych, w tym polegające na zastąpieniu miedzi alternatywnymi środkami ochrony roślin);
- 2) opracowanie i aktualizacja listy środków ochrony roślin stosowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w wybranych uprawach małoobszarowych;

- 3) analiza możliwości rozszerzenia zastosowań środków ochrony roślin w wybranych roślinach małoobszarowych w wyniku oceny jakości plonu i analizy pozostałości w materiale roślinnym pochodzącym z upraw małoobszarowych;
- 4) ocena merytoryczna i przygotowanie DRR (Draft Registration Report) dla wytypowanych środków ochrony roślin na zastosowanie w wybranych roślinach małoobszarowych na podstawie dokumentacji dostarczonej przez MRiRW, posiadacza zezwolenia, podmioty urzędowe i naukowe oraz inne zainteresowane strony składające wniosek o rozszerzenie zakresu zezwoleń na zastosowanie małoobszarowe;
- 5) możliwość kompleksowej ochrony upraw małoobszarowych, z uwzględnieniem zasad integrowanej ochrony roślin przyczyni się do zmniejszenia zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i środowiska, związanych z niedozwolonym i nieautoryzowanym stosowaniem środków ochrony roślin w tych uprawach.

Planowane badania będą obejmowały zagadnienia z zakresu ochrony wytypowanych rolniczych upraw małoobszarowych przed chwastami, szkodnikami oraz chorobami, z uwzględnieniem bezpiecznych i skutecznych metod ochrony.

Dostarczenie wiedzy i wytycznych o możliwościach wykorzystania efektywnych strategii i narzędzi do ochrony upraw małoobszarowych, zapewni producentom lepszą opłacalność produkcji i zminimalizuje niekorzystne oddziaływanie na zdrowie ludzi, zwierząt i środowisko.

Ważnym aspektem realizacji zadania będzie także nawiązanie kontaktów lub rozwijanie współpracy z branżowymi organizacjami rolniczymi, grupami producentów i przedstawicielami producentów środków ochrony roślin. Cel ten będzie można realizować przez organizacje i udział wykonawców zadania w spotkaniach roboczych, konferencjach naukowych i szkoleniowych, a także przez działalność popularno-naukową i wdrożeniową.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – III: 2016 r. – 2018 r.

- 1) przegląd agrofagów i szkodliwych organizmów dla wybranych rolniczych upraw małoobszarowych oraz aktualizacja dostępnych metod zapobiegawczych i ochrony;
- 2) aktualizacja listy środków ochrony roślin dostępnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej i zalecanych do stosowania w wybranych uprawach małoobszarowych;

- 3) przeprowadzenie oceny porównawczej nad możliwością wykorzystania dopuszczonych w Polsce środków ochrony roślin na zastosowanie w uprawach małoobszarowych;
- 4) ocena i przygotowanie DRR (Draft Registration Raport) dla wytypowanych środków ochrony roślin w związku z rozszerzeniem zakresu stosowania na wybrane uprawy małoobszarowe;
- 5) opracowanie i adaptacja metod analiz pozostałości środków ochrony roślin w wybranych roślinach małoobszarowych oraz ocena próbek na obecność pozostałości;
- 6) udział w posiedzeniach grupy roboczej ds. ochrony upraw małoobszarowych na poziomie Polski, strefy B – centrum, o której mowa w rozporządzeniu nr 1107/2009/WE oraz na poziomie Unii Europejskiej.

Etap IV – 2019 r.

- 1) opracowywanie baz danych obejmujących informacje o występowaniu zagrożeń, nasileniu agrofagów i szkodliwych organizmów w wybranych rolniczych uprawach małoobszarowych oraz aktualizacja dostępnych metod zapobiegawczych i ochrony;
- 2) aktualizacja listy środków ochrony roślin dostępnych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej i zalecanych do stosowania w wybranych uprawach małoobszarowych;
- 3) przeprowadzenie oceny porównawczej nad możliwością wykorzystania dopuszczonych w Polsce środków ochrony roślin na zastosowanie w uprawach małoobszarowych;
- 4) ocena i przygotowanie DRR (Draft Registration Raport) dla wytypowanych środków ochrony roślin w związku z rozszerzeniem zakresu stosowania na wybrane uprawy małoobszarowe;
- 5) opracowanie i adaptacja metod analiz pozostałości środków ochrony roślin w wybranych roślinach małoobszarowych oraz ocena próbek na obecność pozostałości;
- 6) udział w posiedzeniach grupy roboczej ds. ochrony upraw małoobszarowych na poziomie Polski, strefy B – centrum, o której mowa w rozporządzeniu nr 1107/2009/WE oraz na poziomie Unii Europejskiej.

Etap V – 2020 r.

- 1) opracowanie zaleceń i wytycznych do ochrony wybranych upraw małoobszarowych przed agrofagami na podstawie przeglądu i aktualizacji dostępnych metod zapobiegawczych i ochrony;
- 2) aktualizacja listy środków ochrony roślin stosowanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w wybranych uprawach małoobszarowych;
- 3) przeprowadzenie oceny porównawczej nad możliwością wykorzystania dopuszczonych w Polsce środków ochrony roślin na zastosowanie w uprawach małoobszarowych;
- 4) ocena i przygotowanie DRR (Draft Registration Report) dla wytypowanych środków ochrony roślin w związku z rozszerzeniem zakresu stosowania na wybrane uprawy małoobszarowe;
- 5) opracowanie i adaptacja metod analiz pozostałości środków ochrony roślin w wybranych roślinach małoobszarowych oraz ocena próbek na obecność pozostałości;
- 6) udział w posiedzeniach grupy roboczej ds. ochrony upraw małoobszarowych na poziomie Polski, strefy B – centrum, o której mowa w rozporządzeniu nr 1107/2009/WE oraz na poziomie Unii Europejskiej.

W ramach realizacji tego zadania przewiduje się kooperację z osobami spoza Instytutu, które wykonają prace na rzecz realizacji celów w tym zadaniu. Uwzględniono w nich w szczególności prowadzenie prac badawczo-doświadczalnych, laboratoryjnych, ekspertyz i innych prac związanych z oceną i przygotowaniem DRR (Draft Registration Report) dla wytypowanych środków ochrony roślin na zastosowanie w roślinach małoobszarowych.

Realizacja zadania będzie też wymagała odbywania podróży służbowych w Polsce i zagranicą. Uczestnictwo w konferencjach i szkoleniach krajowych, których tematyka będzie związana z tematyką tego zadania, poza bardzo ważnym elementem – prezentacją wyników badań, wniesie istotne wartości merytoryczne do zadania i korzystnie wpłynie na jego realizację. W służbowych wyjazdach zagranicznych realizowanych w ramach tego zadania uwzględniono między innymi udział wykonawców w posiedzeniach grupy roboczej ds. ochrony upraw małoobszarowych na poziomie Polski, strefy B – centrum oraz na poziomie Unii Europejskiej. Prezentacja wyników uzyskanych podczas realizacji zadania, zarówno w Polsce, jak i za granicą jest wymiernym efektem jego wykonania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata:

- 1) 2016 r. – wydanie dwóch publikacji i dwóch doniesień z konferencji oraz opracowanie 3 DRR (Draft Registration Report);
- 2) 2017 r. – wydanie dwóch publikacji i dwóch doniesień z konferencji oraz opracowanie 3 DRR (Draft Registration Report);
- 3) 2018 r. – wydanie dwóch publikacji i dwóch doniesień z konferencji oraz opracowanie 4 DRR (Draft Registration Report);
- 4) 2019 r. – wydanie dwóch publikacji i dwóch doniesień z konferencji oraz opracowanie 4 DRR (Draft Registration Report);
- 5) 2020 r. – wydanie dwóch publikacji i jednego doniesienia z konferencji oraz opracowanie 4 DRR (Draft Registration Report).

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Efekty realizacji zadania będą udostępniane podmiotom zainteresowanym uzyskaniem zezwolenia na tzw. „pozaetykietowe” stosowanie środków ochrony roślin w uprawach małoobszarowych tj. instytucjom państwowym lub naukowym z dziedziny rolnictwa, społeczno-zawodowym organizacjom rolników oraz izbom rolniczym. Odbiorcami wyników będzie również MRiRW.

Wymiernym efektem realizacji zadania będą wszelkie formy upowszechniania wiedzy z zakresu:

- 1) problematyki ochrony oraz biologicznych i ekonomicznych konsekwencji braku środków dla zastosowań małoobszarowych;
- 2) możliwości i procedury uzyskania zgody na rejestrację dla zastosowań małoobszarowych;
- 3) sytuacji w innych krajach Unii Europejskiej i możliwości wykorzystania zdobytej wiedzy w warunkach Polski.

Wiedza będzie upowszechniana w formie: wykładów na konferencjach naukowych, wykładów dla rolników i praktyków, spotkań z różnymi zainteresowanymi stronami oraz w formie publikacji naukowych i popularnonaukowych.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.4. Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka z uwzględnieniem bezpieczeństwa pszczół

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Entomologii;
- 2) Zakład Mikologii;
- 3) Zakład Herbologii i Techniki Ochrony Roślin;
- 4) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Toruniu;
- 5) Zakład Zoologii;
- 6) Zakład Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin;
- 7) Międzyzakładowa Pracownia Biologii Molekularnej;
- 8) Zakład Badania Środków Ochrony Roślin.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie monitorowanie poziomu zjawiska odporności agrofagów na środki ochrony roślin stosowane do ich zwalczania bądź odstraszenia oraz tworzenie i aktualizacja strategii mających na celu ograniczanie tego zjawiska z uwzględnieniem bezpieczeństwa pszczół.

Zjawisko odporności organizmów na toksyczne substancje obecne w środowisku jest naturalnym zjawiskiem pojawiającym się w toku ewolucji jako przejaw procesów adaptacyjnych. Zjawisko to ma różną dynamikę u różnych gatunków agrofagów. Jest tylko jedna, stała cecha tego zjawiska, wspólna dla wszystkich gatunków agrofagów: zjawiska odporności nie można wyeliminować nie rezygnując ze stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Można natomiast opóźnić jego występowanie lub zmniejszyć negatywne skutki stosując strategie antyodpornościowe.

Kontrolowanie i sterowanie zjawiskiem odporności nie jest celem, który można osiągnąć, bez stałego monitoringu zjawiska. Jest to zjawisko zanikające bądź nasilające się w różnych okresach czasu, u różnych gatunków agrofagów i w odniesieniu do różnych substancji czynnych. Dlatego ciągły monitoring tego zjawiska, będący podstawą opracowywania strategii antyodpornościowych, jest elementem niezbędnym dla zapewnienia bezpieczeństwa polskiego rolnictwa i właściwej realizacji programów integrowanej ochrony roślin.

W Polsce oraz innych państwach Unii Europejskiej zjawisko odporności agrofagów uwidoczniło się we wszystkich grupach środków ochrony roślin. Największych problemów przysparzają rolnictwu owady (ślodyszek rzepakowy, chowacz podobnik, stonka ziemniaczana, liczne gatunki mszyc i inne) i niektóre gatunki ssaków (dzik, jelen, sarna). Wśród patogenów wiele problemów przysparzają takie gatunki, jak: *Fusarium culmorum* i *F. graminearum* oraz *Microdochium nivale* (dawniej *Fusarium nivale*) i *Cercospora beticola*. Również wiele gatunków chwastów coraz częściej wykazuje odporność na substancje czynne herbicydów. Do najważniejszych należą: miotła zbożowa, chaber bławatek, owies głuchy, wyczyniec polny, mak polny i chwasty rumianowate.

Jakiegokolwiek ustalenia związane ze zjawiskiem odporności danego gatunku agrofaga na określone substancje czynne mogą ulec zmianom. Przykładem zmian pozytywnych, wynikających ze stosowania dotychczas zalecanych strategii antyodpornościowych, może być zdecydowany spadek odporności stonki ziemniaczanej na pyretroidy. Do zmian negatywnych zaliczyć można silny wzrost odporności ślodyzka rzepakowego na wszystkie substancje z grupy pyretroidów (nawet te, w stosunku do których odporność była dotychczas bardzo słaba), obniżenie poziomu wrażliwości niektórych populacji stonki ziemniaczanej na niektóre substancje czynne neonikotynoidów, wzrost odporności tego szkodnika na metaflumizon, w odniesieniu do którego nie było dotychczas doniesień związanych ze zjawiskiem odporności, pojawienie się odporności chowacza podobnika na niektóre pyretroidy. Coraz częstsze są sygnały odnośnie odporności stonki kukurydzianej na neonikotynoidy i pyretroidy.

Ze względu na wielokierunkowy charakter zjawiska odporności, realizacja zadania wymaga kompleksowego podejścia do problemu. W tym celu, w zależności od potrzeb należałoby podjąć, oprócz doświadczeń monitoringowych, również inne doświadczenia (np. nad mechanizmami odporności), które mogą być pomocne w opracowywaniu strategii antyodpornościowych.

Konsekwencje zjawiska odporności agrofagów prowadzą do intensyfikacji ochrony chemicznej, przy jednoczesnym spadku jej skuteczności i wzroście zaburzeń w środowisku naturalnym, co jest sprzeczne z zasadami integrowanej ochrony roślin. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż problemu tego nie można raz na zawsze rozwiązać, a jedynym właściwym rozwiązaniem jest stały monitoring tego procesu w różnych grupach agrofagów i opracowywanie, na jego podstawie, zaleceń mających na celu minimalizację zjawiska i jego skutków. Zarejestrowanie preparatu na określony okres czasu nie gwarantuje, iż w okresie stosowania środka nie dojdzie do pojawienia się u zwalczanego agrofaga odporności, nawet jeśli wcześniej nie było takich sygnałów. Działania, które będą prowadzone w ramach tego

zadania mają na celu wczesne wykrycie zmian poziomów wrażliwości mogących prowadzić do wystąpienia odporności, jak również wprowadzenie odpowiednich programów ochrony przeciwdziałających temu zjawisku. Koniecznym elementem, który musi być uwzględniany przy tworzeniu strategii przeciwdziałających zjawisku odporności na środki ochrony roślin jest bezpieczeństwo pszczół. W ostatnich latach w wielu państwach Europy, w tym w Polsce, znacznie poszerza się badania dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa owadów zapylających, a wśród nich głównie pszczoły miodnej (*Apis mellifera*). Wynika to z faktu gwałtownego zmniejszania się liczebności i gęstości populacji owadów zapylających oraz z braku dostatecznego wyjaśnienia etiologii zespołu masowego ginięcia pszczoły miodnej. Za jedną z przyczyn tego zjawiska uważa się szerokie stosowanie niektórych chemicznych środków ochrony roślin (insektycydów, ale także fungicydów).

Komisja Europejska zleciła Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) opracowanie wytycznych dotyczących oceny ryzyka środków ochrony roślin dla pszczoły miodnej, trzmieli i pszczół samotnic. Należy się jednak spodziewać, że w konsekwencji wprowadzenia w państwach Unii Europejskiej proponowanych przez EFSA metodyk oceny ryzyka, w przyszłości nastąpi dalsze ograniczenie dostępnych substancji czynnych, zwłaszcza w grupie insektycydów i fungicydów. Będzie to skutkowało wzrostem zagrożenia ze strony zjawiska odporności agrofagów i prawdopodobnie spadkiem produkcji w uprawach niektórych gatunków roślin rolniczych i sadowniczych. Zarówno na forum krajowym, jak i zagranicznym, konieczne jest też wsparcie ze strony nauki. W Instytucie od lat prowadzi się badania dotyczące niektórych aspektów oddziaływania insektycydów na pszczoły. W opinii hodowców pszczół, substancje czynne uznawane za bezpieczne w zalecanych dawkach, a także wiele substancji czynnych z innych grup chemicznych, może powodować śmiertelność oraz zaburzenia w zachowaniu pszczół. Opinie te nie są jednak poparte dowodami naukowymi i stąd potrzeba rozszerzenia badań.

Sprzeczność opinii pojawiających się w odniesieniu wpływu środków chemicznych na pszczoły, brak wystarczających podstaw naukowych oraz badań pozwalających na jednoznaczną i nie budzącą zastrzeżeń ocenę sytuacji, stwarza konieczność podjęcia tych badań w ramach realizacji Programu. Instytut dysponuje zarówno kadrą naukową, jak i laboratoriami oraz polami doświadczalnymi umożliwiającymi przeprowadzenie badań przydatnych w znalezieniu optymalnych rozwiązań dla praktyki rolniczej w Polsce.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – V: 2016 r. – 2020 r.

- 1) zbieranie informacji, wśród producentów i osób zajmujących się ochroną roślin, na temat braku skuteczności zabiegów chemicznych i ewentualnego wystąpienia zjawiska odporności agrofagów;
- 2) zbieranie wybranych agrofagów, których dotyczy ryzyko wystąpienia odporności lub ważnych z gospodarczego punktu widzenia, z różnych miejsc na terenie Polski, w celu ich dalszego wykorzystania w doświadczeniach nad odpornością;
- 3) prowadzenie doświadczeń monitoringowych (laboratoryjnych, szklarniowych, polowych lub polowych w izolatorach) nad odpornością agrofagów na wybrane substancje czynne środków ochrony roślin toksycznością tych substancji dla pszczół; izolacja i hodowla laboratoryjna wybranych gatunków agrofagów, w razie zaistnienia potrzeb prowadzenie doświadczeń uzupełniających, np. nad mechanizmami odporności oraz pozostałościami wybranych substancji;
- 4) przekaz wiedzy dla rolnictwa przez publikacje (w wersji drukowanej lub elektronicznej) i udział w szkoleniach, w których zawierane będą bieżące informacje na temat odporności agrofagów, bezpieczeństwa pszczół, strategii antyodpornościowych bądź ich aktualizacji, pomocne w opracowywaniu zaleceń do programów ochrony roślin rolniczych.

W tym zadaniu przewiduje się kooperację z osobami spoza Instytutu, które wykonają prace na rzecz realizacji celów w tym zadaniu. Uwzględniono w nich w szczególności pomoc w zakładaniu i kontrolowaniu szczegółowych doświadczeń w terenie oraz wykonywanie testów laboratoryjnych, a także prowadzenie prac badawczo-doświadczalnych i konsultacji związanych z oceną poziomu zjawiska odporności w Polsce.

Realizacja zadania będzie też wymagała odbywania podróży służbowych w Polsce i zagranicą. Będzie to udział wykonawców w konferencjach i szkoleniach. Prezentacja wyników uzyskanych podczas realizacji zadania na konferencjach naukowych i szkoleniach dla rolników i osób zajmujących się ochroną roślin, zarówno w Polsce, jak i zagranicą, jest wymiernym efektem wykonania zadania. Przekaz wiedzy do praktyki rolniczej pozwoli na stosowanie środków, na które odporność nie została jeszcze wykształcona oraz na podejmowanie działań mających na celu zapobieganie wystąpieniu tego zjawiska. Uzyskiwany dzięki tym działaniom wzrost świadomości służb doradczych oraz rolników w sposób znaczący wpłynie na poprawę jakości i ilości produkcji roślinnej w Polsce. W zadaniu konieczne będą liczne wyjazdy jednodniowe w teren, które zgodnie z harmonogramem zadania, pozwolą wykonawcom na zbieranie informacji o zjawisku odporności na terenie

Polski, zbieranie agrofagów i prowadzenie doświadczeń monitoringowych nad odpornością.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

- 1) 2016 r. – wydanie czterech publikacji;
- 2) 2017 r. – wydanie czterech publikacji;
- 3) 2018 r. – wydanie czterech publikacji;
- 4) 2019 r. – wydanie czterech publikacji;
- 5) 2020 r. – wydanie czterech publikacji.

5. Informacje o wykorzystaniu wyników

Odbiorcami wyników będą producenci i doradcy rolni oraz MRiRW. Rezultatem realizacji zadania będą publikacje naukowe oraz popularno-naukowe, w tym ulotki, dotyczące odporności agrofagów w Polsce na środki ochrony roślin, a także prezentacje przedstawiane na konferencjach naukowych i szkoleniach dla rolników i osób zajmujących się ochroną roślin. Przekaz wiedzy do praktyki rolniczej pozwoli na stosowanie środków, na które odporność nie została jeszcze wykształcona oraz na podejmowanie działań mających na celu zapobieganie wystąpieniu tego zjawiska. Uzyskiwany dzięki tym działaniom wzrost świadomości służb doradczych oraz rolników w sposób znaczący wpłynie na poprawę jakości i ilości produkcji roślinnej w Polsce.

Uzyskane wyniki badań dadzą również odpowiedź, w jakim stopniu badane środki ochrony roślin wpłyną na przeżywalność, zachowanie i rozwój badanych gatunków pszczół, a w szczególności pszczoły miodnej. Wyniki badań będą przydatne do opracowywania integrowanych programów ochrony upraw rolniczych, uwzględniających ryzyko zatruc ostrych i przewlekłych dla badanych gatunków pszczół. Wyniki badań będą na bieżąco przekazywane do wykorzystania przez praktykę rolniczą oraz hodowców pszczół, a także będą podstawą w podejmowaniu decyzji przez urzędy państwowe.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.5. Opracowanie platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych oraz monitorowanie ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Metod Prognozowania Agrofagów i Ekonomiki Ochrony Roślin;
- 2) Zakład Mikologii;
- 3) Oddział Sośnicowice Instytutu ;
- 4) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Rzeszowie;
- 5) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Białymstoku;
- 6) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Toruniu.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Podstawowym celem zadania będzie opracowanie platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych oraz monitorowanie ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych. W ramach realizacji zadania będą między innymi upowszechniane zaadaptowane do polskich warunków (w ramach Programu na lata 2011 – 2015) systemy wspomagające podejmowanie decyzji o ochronie pszenicy ozimej i jęczmienia ozimego przed wybranymi chorobami grzybowymi oraz opracowywane na podstawie literatury i badań własnych.

Jednym z istotnych elementów integrowanej ochrony roślin jest wykonanie zabiegu ochrony roślin na podstawie wskazań programów określających optymalne terminy zastosowania środków ochrony roślin. Programy takie umożliwią ograniczenie liczby zabiegów przy jednoczesnym zabezpieczeniu skutecznej ochrony roślin uprawnych. Założenia te zapewnią ochronę konsumentów, środowiska naturalnego oraz zwiększą poziom ochrony roślin.

Realizacja zadania umożliwi rolnikom i doradcom korzystanie z funkcjonalnych systemów wspomaganie podejmowania decyzji dotyczącej terminu zabiegu, które zostaną udostępnione przez stronę internetową Instytutu, artykuły w czasopiśmie popularno-naukowym i wystąpienia na konferencjach naukowych. Upowszechnianie systemów wspomaganie podejmowania decyzji w prognozowaniu krótkoterminowym chorób grzybowych pszenicy ozimej, jęczmienia ozimego i wybranych szkodników pszenicy ozimej i ziemniaka będzie realizowane w terenowych stacjach doświadczalnych Instytutu oraz w gospodarstwach demonstracyjnych Wielkopolskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Poznaniu.

Efektami realizacji zadania będą też sukcesywnie opracowywane metodyki obserwacji polowych (informatycznie i graficznie) i zamieszczanie ich na stronie internetowej Instytutu dla prawidłowego monitorowania agrofagów w oparciu o najnowsze wyniki badań dla potrzeb sygnalizacji.

Prawidłowa sygnalizacja pojawiania się stadiów rozwojowych agrofagów, które należy zwalczać, jest ważnym elementem w ograniczaniu ich szkodliwości, a w konsekwencji strat w plonach. Dobra praktyka ochrony roślin, zakładająca prowadzenie monitorowania agrofagów

na chronionych plantacjach, wyraźnie podkreśla konieczność oceny nasilenia objawów choroby lub liczebności populacji szkodników na konkretnej plantacji, w celu prognozowania krótkoterminowego i stwierdzenia, czy został przekroczony próg ekonomicznej szkodliwości.

Informatycznie opracowywane metodyki będą uwzględniały nowoczesne metody sygnalizacji optymalnego terminu chemicznego zwalczania za pomocą np. pułapek feromonowych, aspiratora Johnsona i innych narzędzi sygnalizacyjnych. Zastosowane systemy wspomagania podejmowania decyzji w ochronie roślin, wskażą producentowi i doradcy, jak przeprowadzić szczegółowe obserwacje uwzględniając kryterium progu ekonomicznej szkodliwości, przed podjęciem decyzji o zwalczaniu chemicznym, co umożliwi racjonalne stosowanie środków ochrony roślin.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Systematyczne upowszechnianie systemów zaadaptowanych do warunków Polski, opracowywanych na podstawie literatury i badań własnych, wspomagających podejmowanie decyzji w ochronie roślin rolniczych. Informatyczne i graficzne przedstawianie opracowanych metodyk dotyczących ochrony: zbóż, kukurydzy, rzepaku, ziemniaka i buraka przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami. Prezentowanie wyników monitorowania stadiów rozwojowych agrofagów w celu sygnalizowania zabiegów ochrony roślin.

W ramach zadania przewiduje się współpracę z instytucjami i jednostkami pracującymi na rzecz rolnictwa, które pomogą prowadzić prace w zakresie monitorowania ważnych gospodarczo agrofagów i sygnalizowania zabiegów ochrony roślin. Przewiduje się także współpracę z informatykami w zakresie opracowywania graficznych aplikacji komputerowych i modelowania (algorytmy).

Etap I – 2016 r.

- 1) upowszechnianie systemów doradczych (prognozowanie krótkoterminowe): skrzypionki (pszenica ozima), PC-Plant Protection (pszenica ozima) i „KDG” + Degree-day (jęczmień ozimy);
- 2) informatyczne i graficzne przedstawienie opracowanych metodyk dotyczących ochrony pszenicy ozimej przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami – monitorowanie fuzarioz kłosów zbóż i mszyc zbożowych lub pryszczarka zbożowca;
- 3) kontynuacja Sygnalizacji Agrofagów;
- 4) badania uzupełniające do opracowania systemu doradczego dla mszycy brzoskwiniowo-ziemniaczanej;

- 5) analiza potrzeb i inwentaryzacja dostępnej wiedzy pod kątem możliwości jej wykorzystania;
- 6) utworzenie i uruchomienie interfejsu witryny;
- 7) utworzenie i uruchomienie interfejsu witryny dla administratora;
- 8) utworzenie i uruchomienie interfejsu witryny dla prowadzących monitorowanie agrofagów.

Etap II – 2017 r.

- 1) upowszechnianie systemów doradczych (prognozowanie krótkoterminowe): PC-Plant Protection (pszenica ozima), „KDG” + Degree-day (jęczmień ozimy), wdrożenie – rdza brunatna (pszenica ozima);
- 2) informatyczne i graficzne przedstawienie opracowanych metodyk dotyczących ochrony kukurydzy przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami – monitorowanie fuzarioz kolb kukurydzy i omacnicy prosowianki;
- 3) kontynuacja Sygnalizacji Agrofagów;
- 4) badania uzupełniające do opracowania systemu doradczego dla mszycy brzoskwiniowo-ziemniaczanej;
- 5) prowadzenie i administrowanie witryną dla prowadzących monitorowanie agrofagów;
- 6) bieżące wprowadzenie niezbędnych korekt aplikacji.

Etap III – 2018 r.

- 1) upowszechnianie systemów doradczych (prognozowanie krótkoterminowe): rdza brunatna (pszenica ozima), wdrożenie – stonka ziemniaczana (ziemniak);
- 2) informatyczne i graficzne przedstawienie opracowanych metodyk dotyczących ochrony rzepaku przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami – monitorowanie słodyszka rzepakowego i chowacza podobnika;
- 3) kontynuacja Sygnalizacji Agrofagów;
- 4) badania uzupełniające do opracowania systemu doradczego dla mszycy brzoskwiniowo-ziemniaczanej;
- 5) prowadzenie i administrowanie witryną dla prowadzących monitorowanie agrofagów;
- 6) bieżące wprowadzenie niezbędnych korekt aplikacji.

Etap IV – 2019 r.

- 1) upowszechnianie systemów doradczych (prognozowanie krótkoterminowe): rdza brunatna (pszenica ozima), stonka ziemniaczana;

- 2) informatyczne przedstawienie opracowanych metodyk dotyczących ochrony ziemniaka przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami – monitorowanie rolnic lub szkodników glebowych;
- 3) kontynuacja Sygnalizacji Agrofagów;
- 4) opracowanie systemu doradczego dla mszycy brzoskwiniowo-ziemniaczanej;
- 5) uruchomienie witryny dla następnych grup roślin;
- 6) prowadzenie i administrowanie witryną dla prowadzących monitorowanie agrofagów;
- 7) bieżące wprowadzenie niezbędnych korekt aplikacji.

Etap V – 2020 r.

- 1) upowszechnianie systemów doradczych (prognozowanie krótkoterminowe): rdza brunatna (pszenica ozima), stonka ziemniaczana (ziemniak);
- 2) informatyczne przedstawienie opracowanych metodyk dotyczących ochrony buraka przed wybranymi, gospodarczo ważnymi agrofagami – monitorowanie chwościka buraka i mszycy burakowej;
- 3) kontynuacja Sygnalizacji Agrofagów;
- 4) wdrożenie systemu doradczego (prognozowanie krótkoterminowe) – mszyca brzoskwiniowo-ziemniaczana (ziemniak);
- 5) prowadzenie i administrowanie witryną dla prowadzących monitorowanie agrofagów;
- 6) bieżące wprowadzenie niezbędnych korekt aplikacji.

W ramach realizacji tego zadania przewiduje się kooperację z osobami spoza Instytutu, które wykonają prace na rzecz realizacji celów w tym zadaniu. Uwzględniono w nich w szczególności prowadzenie prac w zakresie monitorowania ważnych gospodarczo agrofagów i sygnalizowania zabiegów ochrony roślin, a także opracowywania graficznych aplikacji komputerowych i modelowania (algorytmy) potrzebnych w rozbudowie i aktualizacji stron internetowych.

Realizacja zadania będzie wymagała odbywania podróży służbowych w Polsce i zagranicą. Uczestnictwo w konferencjach i szkoleniach krajowych pozwoli zapoznać się wykonawcom zadania z najnowszymi trendami w dziedzinie monitorowania i sygnalizacji agrofagów, co wpłynie korzystnie na realizację zadania. Prezentacja wyników uzyskanych podczas realizacji zadania na konferencjach i szkoleniach krajowych pozwoli na rozpropagowanie wśród rolników zarówno platformy sygnalizacji organizmów szkodliwych, jak i monitorowania ważnych gospodarczo agrofagów roślin rolniczych i sygnalizacji zabiegów ochronnych, co

ma ogromne znaczenie w integrowanej ochronie roślin i jest wymiernym efektem wykonania zadania. Udział w konferencjach zagranicznych umożliwi nawiązanie kontaktów i wymianę doświadczeń z naukowcami innych państw, w których systemy wspomagające decyzje o ochronie roślin funkcjonują i przynoszą oczekiwane efekty. Pozwoli to na lepszą realizację zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

- 1) 2016 r. – wydanie dwóch publikacji+ uruchomienie platformy;
- 2) 2017 r. – wydanie trzech publikacji;
- 3) 2018 r. – wydanie trzech publikacji;
- 4) 2019 r. – wydanie trzech publikacji;
- 5) 2020 r. – wydanie trzech publikacji.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Popularyzowanie na stronie internetowej Instytutu systemów wspomagających podejmowanie decyzji w ochronie roślin, będących elementem integrowanej ochrony roślin, do zastosowania w praktyce rolniczej i wyników Sygnalizacji Agrofagów.

Opracowane informatycznie i graficznie metodyki dla potrzeb monitorowania agrofagów, zamieszczane na stronie internetowej Instytutu będą przydatne, zwłaszcza tym producentom rolnym, którzy nie mają dostępu do danych meteorologicznych. Dane meteorologiczne uzyskiwane z automatycznych stacji polowych są niezbędne przy korzystaniu z większości systemów wspomaganie decyzji w ochronie roślin.

Korzystającym z systemów wspomaganie podejmowania decyzji wskażą jak dokonać oceny kryterium progu ekonomicznej szkodliwości, przed podjęciem decyzji o zwalczaniu chemicznym.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.6. Doskonalenie systemów działań kontrolnych PIORiN wraz z opracowywaniem wytycznych prowadzenia kontroli

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie - Oddział Sośnicowice Instytutu.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Dyrektywa 2009/128/WE wymaga od państw członkowskich Unii Europejskiej przyjęcia krajowych planów działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin oraz wprowadzenia wskaźników pozwalających na monitorowanie postępów w tym zakresie. Polski krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin przewiduje między innymi opracowanie podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych prowadzonych przez PIORiN w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego płodów rolnych pochodzenia roślinnego oraz wprowadzenie wskaźników ryzyka, obliczanych na podstawie wyników prowadzonych działań kontrolnych. Wiarygodność wskaźników zależy od konsekwentnego, corocznego stosowania ujednoczonych i dokładnie sprecyzowanych systemów kontroli, pozwalających na ocenę zmian sytuacji w monitorowanych obszarach. Wskaźniki pozwolą na ocenę postępów realizacji Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, w tym również na ocenę skuteczności prewencyjnego charakteru kontroli realizowanych przez PIORiN.

W Programie na lata 2011 – 2015 opracowano podstawy matematyczne dla planowania czterech rodzajów działań kontrolnych prowadzonych przez PIORiN:

- 1) kontrola jakości środków ochrony roślin;
- 2) kontrola pozostałości środków ochrony roślin;
- 3) kontrola stosowania środków ochrony roślin;
- 4) kontrola stanu fitosanitarnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Główną ideą opracowanych systemów było połączenie charakteru monitoringowego i kontrolnego (ukierunkowanie kontroli na obszary szczególnie zagrożone), co wymaga corocznego uwzględniania wyników kontroli z roku poprzedniego i ich obróbki statystycznej. Ponadto wdrażanie opracowanych systemów kontroli generuje nowe problemy praktyczne wymagające bieżącego doskonalenia opracowanych systemów.

Celem realizacji zadania będzie aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowywanie corocznych, udoskonalonych wytycznych dla tych kontroli, w oparciu o obliczenia uwzględniające rezultaty kontroli z roku poprzedniego.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

Aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowanie wytycznych dla tych kontroli na rok 2016 z uwzględnieniem rezultatów kontroli z roku 2015.

Etap II – 2017 r.

Aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowanie wytycznych dla tych kontroli z roku 2016.

Etap III – 2018 r.

Aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowanie wytycznych dla tych kontroli z roku 2017.

Etap IV – 2019 r.

Aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowanie wytycznych dla tych kontroli z roku 2018.

Etap V – 2020 r.

Aktualizacja podstaw matematycznych dla planowania działań kontrolnych przez PIORiN oraz opracowanie wytycznych dla tych kontroli z roku 2019.

Realizacja zadania, którego wyniki są podstawą do prowadzenia działań kontrolnych przez PIORiN, wymaga kooperacji ze specjalistycznymi firmami w zakresie obsługi informatycznej, jak również w zakresie specjalistycznych dziedzin (np. statystyka, prawo). W zadaniu konieczne będą konsultacje w zakresie naukowych metod badań statystycznych oraz statystycznej interpretacji wyników, konsultacje dotyczące specyficznych zagadnień analitycznych i inne konsultacje w obszarach naukowych i technicznych. Bardzo ważna dla realizacji zadania będzie obsługa informatyczna w zakresie rozwijania i dostosowywania baz danych do opracowywanych systemów kontrolnych PIORiN, w celu zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania baz, archiwizacji wyników, a zwłaszcza opracowania aplikacji umożliwiających łatwy import danych do baz. Konsultacje prawne będą konieczne głównie ze względu na poufny charakter niektórych danych i wyników wykorzystywanych i uzyskiwanych w ramach działalności kontrolnej PIORiN, problematykę ochrony danych osobowych, a także ze względu na interpretację przepisów unijnych i krajowych.

W realizacji tego zadania planuje się wyjazdy służbowe w Polsce. Będzie to udział wykonawców zadania w konferencjach i szkoleniach organizowanych w różnych regionach

Polski, a związanych z tematyką zadania. Udział w tych spotkaniach pozwoli poszerzyć wiedzę o istotne dla zadania elementy merytoryczne i pozwoli na jego lepszą i pełną realizację. W zadaniu konieczne będą także wyjazdy jednodniowe, ściśle związane tematycznie z badaniami prowadzonymi w ramach realizacji zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostaną wydane cztery opracowania w formie wytycznych dla PIORiN, obejmujących poszczególne rodzaje kontroli.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Wyniki realizacji zadania będą wykorzystywane bezpośrednio przez inspektorów PIORiN w skutecznym prowadzeniu działań kontrolnych, a pośrednio przez sektor rolniczy, w bezpiecznym prowadzeniu produkcji rolnej.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.7. Analiza pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pochodzących z produkcji pierwotnej oraz w wodach podziemnych i powierzchniowych w pobliżu miejsc produkcji oraz ocena poziomu ryzyka skażenia płodów rolnych przez mikotoksyny

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Badania Pozostałości Środków Ochrony Roślin;
- 2) Oddział Sośnicowice Instytutu;
- 3) Zakład Mikologii;
- 4) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Białymstoku;
- 5) Terenowa Stacja Doświadczalna Instytutu w Rzeszowie.

W ramach zadania przewiduje się ścisłą współpracę z inspektorami wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Głównym celem zadania będzie kontrola prawidłowości przestrzegania obowiązujących przepisów prawnych, przede wszystkim w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Powszechnie uznawana jest konieczność ochrony płodów rolnych, głównie za pomocą chemicznych środków ochrony roślin, przed bardzo licznymi agrofagami mogącymi spowodować straty przekraczające nawet jedną trzecią spodziewanych plonów. Wprawdzie zmniejszeniu do minimum ryzyka dla zdrowia konsumentów i środowiska ze strony tych środków służą w pierwszym rzędzie ostre wymagania higieniczno-toksykologiczne stawiane tym substancjom przed ich oficjalnym dopuszczeniem do użytku w ochronie roślin, ale nie można nigdy całkowicie wykluczyć ewentualnych pomyłek lub też celowego nieprzestrzegania przepisów w trakcie ich stosowania.

Dopóki więc w ochronie roślin stosowane będą środki chemiczne, istnieje konieczność stałego śledzenia ich pozostałości w płodach rolnych i wodach.

Obowiązek sprawowania kontroli nad stosowaniem środków ochrony roślin w produkcji roślinnej, w tym prowadzenia badań na pod kątem pozostałości substancji czynnych środków ochrony roślin, wynika zarówno z prawa krajowego, w szczególności z art. 80 pkt. 9 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i art. 46 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jak i przepisów Unii Europejskiej, w szczególności postanowień art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009 oraz rozporządzenia nr 396/2005.

Analiza zawartości mikotoksyn pozwala na stwierdzenie, czy właściwie była prowadzona ochrona roślin przed patogenami grzybowymi.

Ocena poziomu ryzyka skażenia płodów rolnych przez mikotoksyny będzie stanowić podstawę dla planowania kontroli płodów rolnych w obrocie.

Analiza wód będzie związana z przestrzeganiem postanowień art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009, art. 11 i 14 dyrektywy 2009/128/WE, jak również rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Głównym celem kontroli będzie zapewnienie nadzoru nad prawidłowością przestrzegania przepisów prawnych w zakresie stosowania środków ochrony roślin. Prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin podlega kontroli PIORiN.

W ramach zadania badane będą próbki płodów rolnych i wód pobierane przez PIORiN w ramach kontroli stosowania środków ochrony roślin, wykonywanych na podstawie art. 85 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Ponadto, regularnie pobierane będą próby z cieków lub zbiorników wodnych na obszarach o intensywnej produkcji rolnej. Wyniki badań pozwolą ocenić wpływ stosowania środków ochrony roślin na czystość wód oraz stanowić będą podstawę dla ewentualnych zmian przepisów, regulujących stosowanie środków ochrony roślin. Ponieważ badania przeprowadzane będą dla szerokiego spektrum środków ochrony roślin, w sposób ukierunkowany na obszarach, na których należy

spodziewać się znacznej presji rolnictwa na środowisko, zadanie to nie będzie dublowało monitoringu jakości wód, realizowanego przez resort środowiska.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – V: 2016 r. – 2020 r.

Kontrola pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pobieranych z miejsc ich produkcji oraz wód oraz ocena poziomu ryzyka skażenia płodów rolnych przez mikotoksyny (ujęcie krajowe i regionalne) – przygotowanie rocznych planów badań, wykonanie oznaczeń w ramach kontroli pozostałości, przygotowanie raportu okresowego i rocznego.

Realizacja tego zadania wymaga przede wszystkim sprawnego, doskonale funkcjonującego sprzętu, na którym prowadzone będą liczne analizy. Szczególne wymogi odnośnie aparatury naukowo-badawczej związane są z jej pracą w systemach jakości. W ramach realizacji zadania potrzebna będzie więc kooperacja ze specjalistycznymi firmami, w szczególności w zakresie serwisowania aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej do prowadzonych badań i analiz.

W zadaniu zaplanowano podróże służbowe w Polsce i za granicą. Będzie to udział wykonawców zadania w konferencjach i szkoleniach ściśle związanych z tematyką zadania, który wpłynie korzystnie na jego realizację. Udział w tych spotkaniach, zarówno w Polsce, jak i za granicą, pozwoli na wymianę doświadczeń i wiedzy przez pracowników naukowych, zajmujących się problemami badania pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych i w wodach oraz oceną ryzyka skażenia. Wykonawcy zadania będą mogli zapoznać się z najnowszymi trendami w technikach analitycznych i metodologii, co wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i pozwoli na jego lepszą realizację. Ponadto konferencje i szkolenia zagraniczne będą okazją do nawiązania nowych, cennych kontaktów i wymiany doświadczeń z przedstawicielami innych, cenionych w świecie laboratoriów. W zadaniu konieczne będą także wyjazdy jednodniowe, ściśle związane tematycznie z badaniami prowadzonymi w ramach realizacji zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostaną wydane dwie publikacje, w tym roczny szczegółowy raport zawierający wyniki przeprowadzonych analiz.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Raporty z prowadzonych krajowych badań pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pobieranych z miejsc ich produkcji oraz wodach, przekazywane będą do wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Dane zawarte w raportach będą wykorzystywane do oceny jakości polskich płodów rolnych, przez co będą stanowić wsparcie naszego eksportu do Unii Europejskiej i innych państw. Raporty, oprócz informacji o występujących skażeniach, zawierać będą również oceny prawidłowości stosowania środków ochrony roślin w badanych uprawach. W incydentalnych przypadkach raporty będą podstawą do egzekwowania przepisów od producentów przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa, jak i inne służby inspekcyjne oraz uruchamiać procedury powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznych produktach żywnościowych i środkach żywienia zwierząt.

Ocena poziomu ryzyka skażenia płodów rolnych przez mikotoksyny będzie przekazywana do Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.8. Wykonywanie analiz jakości substancji czynnych i środków ochrony roślin na rzecz kontroli obrotu środkami ochrony roślin

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie – Oddział Sośnicowice Instytutu.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Jakość środków ochrony roślin jest bardzo znacząca ze względu na ich skuteczność działania i prawidłowość stosowania. Zgodnie z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009 państwa członkowskie Unii Europejskiej mają prowadzić niezależną kontrolę porejestacyjną wielu obszarów ochrony roślin, w tym kontrolę spełnienia wymagań jakościowych środków określonych w procedurze ich dopuszczania do obrotu. Poza tym obligatoryjnym charakterem zadania, państwa Unii Europejskiej muszą mieć ogólny pogląd na jakość agrochemikaliów stosowanych w rolnictwie. Urzędowa kontrola jakości jest statutowym zadaniem PIORiN i zadanie to będzie realizacją części laboratoryjnej problemu jakości środków znajdujących się w obrocie handlowym i stosowaniu w Polsce. W ramach zadania będzie się rozpatrywać również wszelkiego rodzaju reklamacje użytkowników związane z brakiem skuteczności,

bądź niewłaściwym działaniem, fitotoksycznością, fałszerstwami itp. Ten obszar jest również bardzo ważnym elementem prawidłowego zarządzania ochroną roślin.

Celem zadania będzie sprawdzenie jakości środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie handlowym. Zadanie będzie polegało na analizowaniu parametrów technicznych środków określonych w procesie ich rejestracji. Celem będzie zarówno monitoring, jak i poszukiwanie nieprawidłowości w zakresie jakości środków, w tym badanie fałszerstw. Zadanie będzie wykonywane na potrzeby urzędowych kontroli prowadzonych przez PIORiN i będzie obligatoryjne, zgodnie z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – V: 2016 r. – 2020 r.

Wykonanie analiz próbek kontrolnych środków ochrony roślin dostarczonych przez PIORiN wg planu uzgodnionego z GIORiN. Dostarczanie atestów analitycznych do poszczególnych wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa, wraz z analizą wyników badań i opracowaniem opinii oraz wykonanie rocznego raportu zawierającego wszystkie wyniki analiz.

Realizacja zadania, którego wyniki są podstawą do wydawania decyzji administracyjnych przez PIORiN, wymaga kooperacji ze specjalistycznymi firmami, ośrodkami analitycznymi, ekspertami, kancelarią prawną oraz z pionami technicznymi (serwisowymi) producentów aparatury analitycznej. Konieczność współpracy wynika zarówno z szerokiego zakresu tematycznego badań jakościowych, jak i z rangi oraz znaczenia wydawanych atestów analitycznych (sprawy sądowe, duże odszkodowania, dochodzenia prokuratorskie). Będzie to kooperacja analityczna w zakresie niezbędnym do wydania orzeczenia o jakości środków ochrony roślin w przypadkach niemożliwych do wykonania w Oddziale Instytutu w Sońnicowicach, w zakresie opracowania unikalnych metod wykrywania zanieczyszczeń pestycydów i innych metod oceny jakościowej produktów, naprawy aparatury, przeglądów serwisowych, także kooperacja w zakresie obsługi informatycznej. Przewiduje się też konieczność korzystania z usług prawnych, np. gdy wymaga tego złożoność wykonywanej ekspertyzy i potrzebna jest interpretacja przepisów i regulacji krajowych i unijnych. W ramach współpracy, w zadaniu przewiduje się też ekspertyzy i konsultacje techniczne.

Do pełnej realizacji zadania przewiduje się konieczność odbywania podróży służbowych w Polsce i zagranicą. Będzie to udział realizujących zadanie w konferencjach i szkoleniach związanych z tematyką zadania. Konferencje i szkolenia dotyczące pestycydowej tematyki

analitycznej oraz zanieczyszczeń środowiska pestycydami podniosą kwalifikacje pracowników np. przez wprowadzanie nowych technik analitycznych. Udział w konferencjach i szkoleniach organizowanych w państwach Unii Europejskiej, a związanych z tematyką zadania - analitycznymi i kontrolnymi obszarami chemii pestycydów, wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i pozwoli na jego lepszą realizację. Jednodniowe delegacje krajowe dotyczyć będą konsultacji w sprawach związanych z realizacją zadania w GIORiN i wojewódzkich inspektoratach ochrony roślin i nasiennictwa (omówienie wyników, ustalenie sposobu postępowania w nietypowych sprawach interwencyjnych, pobieranie próbek z dużych opakowań oraz w przypadku interwencji i zagrożeń, wezwania do sądów i prokuratur).

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostaną wydane dwie publikacje, w tym jedna obejmująca roczny raport zawierający wyniki analiz wszystkich badanych próbek.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Wyniki wykorzystywane będą przez PIORiN do dalszego postępowania z towarem reprezentowanym przez badane próbki urzędowe. Wyniki będą również podstawą przy toczących się postępowaniach i dochodzeniach dotyczących reklamacji użytkowników i fałszerstw pestycydów.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.9. Opracowanie i analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie – Oddział Sośnicowice Instytutu.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celami zadania będzie gromadzenie danych otrzymanych z PIORiN i GUS z zakresu zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin, obliczanie i agregacja danych wraz z utrzymaniem i modernizacją systemu oraz analiza danych z monitoringu zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin.

Potrzeba gromadzenia i analizy danych statystycznych związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin została omówiona w Krajowym planie działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. W planie tym, w pkt IV.II w działaniu 7 określono zadanie I pt. „Zbieranie i analiza danych uzyskanych w trakcie działań kontrolnych, badań statystycznych dotyczących obrotu i stosowania środków ochrony roślin oraz systemów monitorowania zjawisk związanych ze środkami ochrony roślin”. Opracowanie i analizowanie danych pochodzących z badań zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin umożliwi realizację wymienionego w Krajowym planie działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin zadania.

Obowiązek monitorowania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin wynika z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009/WE i postanowień dyrektywy 128/2009/WE. Zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1185/2009 Polska jest zobligowana do przekazywania danych dotyczących sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin do Komisji Europejskiej. Innym bardzo ważnym aspektem gromadzenia danych pochodzących z badań zużycia i sprzedaży środków ochrony roślin będzie ich wykorzystanie w obliczeniach wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

Gromadzenie, opracowanie danych uzyskanych z PIORiN i GUS wraz z ich analizą oraz modernizacją systemu za rok 2015.

Etap II – 2017 r.

Gromadzenie, opracowanie danych uzyskanych z PIORiN i GUS wraz z ich analizą oraz modernizacją systemu za rok 2016.

Etap III – 2018 r.

Gromadzenie, opracowanie danych uzyskanych z PIORiN i GUS wraz z ich analizą oraz modernizacją systemu za rok 2017.

Etap IV – 2019 r.

Gromadzenie, opracowanie danych uzyskanych z PIORiN i GUS wraz z ich analizą oraz modernizacją systemu za rok 2018.

Etap V – 2020 r.

Gromadzenie, opracowanie danych uzyskanych z PIORiN i GUS wraz z ich analizą oraz modernizacją systemu za rok 2019.

Realizacja tego zadania wymaga kooperacji ze specjalistycznymi firmami, w szczególności w zakresie obsługi informatycznej. Projekty informatyczne oraz dedykowane oprogramowanie potrzebne do realizacji zadania zaplanowano do wykonania w specjalistycznych firmach.

W zadaniu przewiduje się konieczność odbywania podróży służbowych w Polsce. Będzie to udział pracowników realizujących to zadanie w konferencjach i szkoleniach organizowanych w różnych regionach Polski, a związanych z tematyką zadania. Uczestnictwo w tych konferencjach i szkoleniach wniesie do zadania istotne elementy merytoryczne i wpłynie korzystnie na jego wykonanie. Będą to także ważne dla realizacji zadania wyjazdy jednodniowe dotyczące zwłaszcza prowadzenia koniecznych konsultacji i rozwiązywania na bieżąco problemów powstających w trakcie realizacji zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostaną wydane:

- 1) sprawozdanie RRW-1 z badania zużycia środków ochrony roślin;
- 2) raport z badania sprzedaży środków ochrony roślin;
- 3) raport z analizy danych dotyczących sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Wyniki będą wykorzystywane przez MRiRW, w celu kształtowania krajowej polityki pestycydowej oraz w celach obliczeń wskaźników ryzyka i śledzenia postępów w osiągnięciu zrównoważonego stosowania pestycydów. Gromadzenie danych w tym zakresie jest wymagane rozporządzeniem nr 1185/2009 i będzie zadaniem statystyki publicznej.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1. 10. Analiza ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie – Instytut Oddział Sońnicowice.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie wsparcie w latach 2016 – 2020 realizacji Działania 7 w ramach Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin określonego w pkt IV. II Krajowego planu działania na rzecz

ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. W szczególności przewiduje się, iż w ramach realizacji zadania corocznie gromadzone będą dane z prowadzonych działań monitoringowych, kontrolnych i statystycznych, na podstawie których będą obliczane wartości liczbowe wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Opracowanie konkretnej postaci wskaźników wchodzi w zakres realizowanego obecnie Programu na lata 2011 – 2015. Przewiduje się również ewentualną modyfikację postaci wskaźników, wynikającą z bieżących doświadczeń praktycznych w pozyskiwaniu danych. Uzyskane wyniki obliczeń wskaźników wraz z pozostałymi informacjami zebranymi podczas prowadzonych działań monitoringowych, kontrolnych i statystycznych oraz obróbki uzyskanych danych, będą stanowiły podstawę do corocznej analizy sytuacji w zakresie ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin w skali kraju. Wyniki analizy będą podstawą do oceny postępów związanych z wdrażaniem Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego.

Dyrektywa 2009/128/WE w rozdziale V w art. 15 dotyczy problematyki wskaźników ryzyka. Państwa członkowskie Unii Europejskiej są zobligowane do obliczania wskaźników, co znajduje odbicie w krajowych planach działania. Polski krajowy plan działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin również określa konieczność obliczania wskaźników ryzyka. Wskaźniki ryzyka są funkcją ryzyka i parametrów związanych ze stosowaniem pestycydów. Potrzeba ich opracowywania, obliczania i stosowania wynika z konieczności posiadania „narzędzi” do tworzenia i realizacji polityki pestycydowej.

Rolą wskaźników jest:

- 1) wspomaganie monitorowania procesów rolno-środowiskowych;
- 2) wspomaganie tworzenia strategii i polityk;
- 3) identyfikowanie najważniejszych zagadnień środowiskowych;
- 4) tworzenie konkretnych podstaw liczbowych w programach;
- 5) ułatwianie zrozumienia współzależności między działaniami rolniczymi a środowiskiem.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

Obliczenie wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin za rok 2015. Analiza danych z działań kontrolnych, monitoringowych i

statystycznych, dotyczących środków ochrony roślin. Wykonanie opracowania zawierającego kompleksową ocenę sytuacji w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w roku 2015.

Etap II – 2017 r.

Obliczenie wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin za rok 2016. Analiza danych z działań kontrolnych, monitoringowych i statystycznych, dotyczących środków ochrony roślin Wykonanie opracowania zawierającego kompleksową ocenę sytuacji i postępów w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w latach 2015 – 2016.

Etap III – 2018 r.

Obliczenie wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin za rok 2017. Analiza danych z działań kontrolnych, monitoringowych i statystycznych, dotyczących środków ochrony roślin Wykonanie opracowania zawierającego kompleksową ocenę sytuacji i postępów w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w latach 2015 – 2017.

Etap IV – 2019 r.

Obliczenie wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin za rok 2018. Analiza danych z działań kontrolnych, monitoringowych i statystycznych, dotyczących środków ochrony roślin Wykonanie opracowania zawierającego kompleksową ocenę sytuacji i postępów w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w latach 2015 – 2018.

Etap V – 2020 r.

Obliczenie wskaźników służących do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin za rok 2019. Analiza danych z działań kontrolnych, monitoringowych i statystycznych, dotyczących środków ochrony roślin Wykonanie opracowania zawierającego kompleksową ocenę sytuacji i postępów w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w latach 2015 – 2019.

Realizacja zadaniawymaga kooperacji ze specjalistycznymi firmami w zakresie obsługi informatycznej, kooperacji w zakresie specjalistycznych dziedzin, jak również konsultacji z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi. Interdyscyplinarny charakter zagadnień objętych Krajowym planem działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin wymaga szerokiej współpracy z jednostkami naukowymi i firmami specjalistycznymi w ocenie rezultatów skuteczności wdrażania Krajowego planu działania na

rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Pomocne tu będą zarówno dane i wyniki badań pozyskane od tych jednostek, jak również zamawiane specjalistyczne opracowania tematyczne.

Należy się również spodziewać, że w okresie objętym Programem powstanie zestaw unijnych zharmonizowanych wskaźników ryzyka dotyczących uzupełnienia załącznika nr IV do dyrektywy 2009/128/WE. Pojawi się wówczas konieczność uzupełnienia wskaźników krajowych o wskaźniki zharmonizowane, co będzie związane między innymi z koniecznością ich wdrożenia, dostosowania lub zmodernizowania baz danych. W zadaniu przewiduje się także konieczność kooperacji w ramach pozyskiwania opinii toksykologicznych, opinii dotyczących narażenia zdrowia pracowników mających styczność ze środkami ochrony roślin, opinii dotyczących własności gleb i elementów klimatu.

W zadaniu planuje się podróże służbowe. Będzie to udział wykonawców zadania w pracach grup roboczych, konferencjach lub szkoleniach organizowanych w krajach europejskich, związanych z tematyką zadania. Udział w tych spotkaniach wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i pozwoli na jego lepszą, pełną realizację. Planowane w zadaniu jednodniowe delegacje krajowe dotyczyć będą konsultacji i uzgodnień w MRiRW, GUS oraz GIORiN.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

Miernikiem dla zadania będzie wykonanie corocznie jednego opracowania zbiorczego na potrzeby MRiRW, obejmującego kompleksową ocenę sytuacji i postępów w zakresie bezpieczeństwa pestycydowego w latach ubiegłych (opracowanie wykonane w 2016 r. będzie zawierało ocenę sytuacji w Polsce w 2015 r., natomiast opracowania w kolejnych latach ocenę sytuacji w roku ubiegłym i ocenę postępów począwszy od 2015 r.). Opracowanie jednej publikacji naukowej.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Wyniki realizacji zadania będą wykorzystane przez MRiRW w ocenie bezpieczeństwa pestycydowego w Polsce oraz skuteczności realizacji Krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, a także posłużą jednostkom prowadzącym działania kontrolne (PIORiN, Inspekcja Weterynaryjna, Państwowa Inspekcja Sanitarna i Inspektorat Ochrony Środowiska) w zakresie oceny formy i skuteczności prowadzonych działań. Pośrednio wyniki realizacji zadania przyczynią się do poprawy konkurencyjności polskiego rolnictwa.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 1.11. Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy z zakresu integrowanej ochrony roślin

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie

Zakład Transferu Wiedzy i Innowacji

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie upowszechnianie i wdrażanie wiedzy na temat zasad integrowanej ochrony roślin, zgodnie z najważniejszymi aktami prawa krajowego i międzynarodowego, wśród wszystkich profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin. Przestrzeganie tych zasad jest obowiązkowe od 1 stycznia 2014 r., zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie wymagań integrowanej ochrony roślin (Dz. U. poz. 505). Stosowanie w praktyce zasad integrowanej ochrony roślin ma zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzi, zwierząt i bezpieczeństwa środowiska naturalnego. Jest to nowoczesne podejście do ochrony roślin, które promuje wykorzystanie metod bezpiecznych dla środowiska i ograniczanie stosowania chemicznych środków ochrony roślin.

Stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin w praktyce wymaga dużego nakładu pracy edukacyjno-upowszechnieniowej i transferu wiedzy, której celem jest zwiększenie świadomości i podniesienie poziomu oraz kompetencji producentów rolnych, doradców, a także inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa.

Najlepszą metodą bezpośredniego dotarcia do doradców i producentów rolnych w całej Polsce będą organizowane szkolenia, które pozwolą na transmisję wyników badań do praktyki rolniczej. Te spotkania naukowców i specjalistów z dziedziny ochrony roślin, z doradcami i producentami rolnymi dadzą najlepszą możliwość wymiany poglądów, konfrontacji doświadczeń, dyskusji i rozwiązania wielu problemów. Uczestnicy szkoleń otrzymają materiały szkoleniowe na temat integrowanej ochrony roślin, dzięki czemu będą mogli ugruntować wiedzę zdobytą w trakcie szkoleń i sięgać do niej później, w dogodnym dla nich momencie. Dzięki organizowanym szkoleniom doradcy i producenci rolni dowiedzą się o nowych możliwościach zdobywania informacji, w tym korzystania z systemów

wspomagania podejmowanie decyzji w ochronie roślin, czy innych pomocnych w gospodarowaniu na roli narzędziach dostępnych wraz z rozwojem internetu i innych mediów. Na szkoleniach dowiedzą się także, jak dzięki nowym formom przekazu/komunikacji dotrzeć do specjalistów, w celu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji, a tym samym rozwiązania nurtujących ich bieżących problemów.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – V: 2016 r. – 2020 r.

W ramach realizacji zadania, w każdym roku zostaną zorganizowane cztery szkolenia na temat integrowanej ochrony roślin, podczas których omówione zostaną zagadnienia związane z praktycznym wdrażaniem i problemami związanymi z integrowaną ochroną roślin. Uczestnicy szkoleń otrzymają materiały szkoleniowe, które zawierać będą między innymi informacje na temat:

- 1) aktualnych polskich i europejskich przepisów prawa dotyczącego integrowanej ochrony roślin;
- 2) monitoringu występowania i progów szkodliwości wybranych agrofagów;
- 3) ochrony roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin;
- 4) środków i metod ochrony roślin zgodnych z zasadami integrowanej ochrony roślin.

Realizacja tego zadania wymaga kooperacji w zakresie przygotowywania materiałów szkoleniowych i wygłaszania wykładów na szkoleniach organizowanych w ramach upowszechniania i wdrażania wiedzy z zakresu integrowanej ochrony roślin. W zadaniu konieczne będą też usługi poligraficzne, z których trzeba będzie korzystać w przypadku przygotowywania ulotek, czy broszur upowszechnieniowych oraz usługi lokalowe, hotelowe, gastronomiczne i transportowe związane z organizacją szkoleń. W każdym roku realizacji Programu, będą organizowane 4 szkolenia w różnych miejscach Polski, a przy ich organizacji trzeba będzie korzystać z pomocy i usług lokalnych podmiotów.

W zadaniu planuje się podróże służbowe. Będzie to udział wykonawców zadania w konferencjach organizowanych w różnych regionach Polski, związanych z tematyką integrowanej ochrony roślin, w których uczestnictwo wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i pozwoli na jego lepszą realizację. W celu lepszego wykonania zadania, raz w roku planuje się udział osób realizujących zadanie w szkoleniach/kursach dotyczących doskonalenia formy przygotowywania i prezentowania wykładów oraz opracowywania

materiałów szkoleniowych i upowszechnieniowych. Konieczne będą też jednodniowe delegacje krajowe dotyczące konsultacji w sprawach związanych z organizacją szkoleń, a także konsultacje merytoryczne związane ze szkoleniami, w innych jednostkach naukowych lub naukowo-badawczych.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu przeprowadzone zostaną cztery szkolenia i wydane cztery materiały szkoleniowe.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Efektem realizacji zadania będzie:

- 1) przeszkolenie producentów rolnych w zakresie stosowania w praktyce zasad integrowanej ochrony roślin;
- 2) dotarcie z aktualnymi informacjami na temat integrowanej ochrony roślin do producentów i doradców rolnych w różnych rejonach Polski;
- 3) opracowanie i upowszechnienie materiałów szkoleniowych na temat zasad integrowanej ochrony roślin;
- 4) integracja środowiska producentów rolnych;
- 5) wymiana doświadczeń i kontaktów między naukowcami, specjalistami, a doradcami i producentami rolnymi.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

OBSZAR TEMATYCZNY 2. Ochrona terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia

Zagadnienia ogólne

Międzynarodowy obrót materiałem roślinnym, a także obserwowane zmiany klimatyczne, stwarzają ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych dla roślin, w tym organizmów szczególnie groźnych, tzw. organizmów kwarantannowych, których zwalczanie jest regulowane prawem międzynarodowym. Zharmonizowany na poziomie Unii Europejskiej wykaz organizmów kwarantannowych, a także obowiązki państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie ich zwalczania oraz ograniczania ich rozprzestrzeniania się określa dyrektywa 2000/29/WE. Dyrektywa ta została wdrożona w Rzeczypospolitej Polskiej przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz aktami wykonawczymi do tej ustawy.

Realizacja zobowiązań wynikających z dyrektywy 2000/29/WE, a także ochrona krajowych upraw i obszarów leśnych przed organizmami szkodliwymi dla roślin, stwarza konieczność opracowywania planów działania mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej najgroźniejszych organizmów szkodliwych lub w przypadku organizmów kwarantannowych obecnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – ich eradykację lub utrzymywanie ich populacji na kontrolowanym poziomie.

Zadania Programu obejmą wykonanie szybkiej oceny zagrożenia (express PRA) dla gatunków agrofagów będących w warunkach Polski potencjalnie największym zagrożeniem, ich diagnostykę opartą na nowoczesnych metodach identyfikacji, określenie obszarów potencjalnego występowania, zmienność populacyjną i określenie sposobów ograniczania występowania organizmów szkodliwych, w tym organizmów kwarantannowych. Badania nad organizmami kwarantannowymi będą prowadzone w Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych, które spełnia wymogi stawiane tego typu obiektom, zawarte w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych, niezbędne do zabezpieczenia przed rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych.

Badania prowadzone w ramach Programu pozwolą wywiązać się nauce i praktyce ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Zadanie 2.1 Analiza zagrożenia fitosanitarnego ze strony organizmów szkodliwych dla roślin

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych;
- 2) Zakład Entomologii;
- 3) Zakład Mikologii;
- 4) Zakład Biologicznych Metod;
- 5) Zakład Zoologii;
- 6) Zakład Wirusologii i Bakteriologii.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Obecnie przepisy Unii Europejskiej określają organizmy kwarantannowe, których wprowadzanie do Unii Europejskiej, a zatem także do Polski, jest zabronione. Przepisy te regulują również zakres towarów, które ze względu na stwarzane ryzyko fitosanitarne nie mogą być sprowadzane do Unii Europejskiej, a także towary, które przed wprowadzeniem na obszar Unii Europejskiej powinny być poddane granicznej kontroli fitosanitarnej.

Mając na uwadze pojawiające się nowe zagrożenia fitosanitarne, wiążące się z intensyfikacją międzynarodowego obrotu materiałem roślinnym oraz zmianami klimatu, konieczna jest stała aktualizacja sporządzonych do tej pory analiz ryzyka (dla agrofagów, jak i towarów objętych regulacjami fitosanitarnymi) oraz wykonywanie ich dla nowych agrofagów i towarów, które mogą wymagać objęcia ich środkami fitosanitarnymi, w celu zapewnienia bezpieczeństwa upraw oraz ekosystemów Unii Europejskiej. Analizy takie stanowić powinny podstawę dla opracowywania stanowiska Rzeczypospolitej Polskiej prezentowanego na forum Unii Europejskiej oraz ewentualnych zmian przepisów prawnych w zakresie ochrony roślin.

Szczególne zagrożenie dla bezpieczeństwa fitosanitarnego związane jest z nowymi pojawiającymi się zagrożeniami (emerging risks) - nowymi agrofagami, jak i nowymi

kierunkami importu, czy nowym asortymentem importowanych towarów. W celu ochrony terytorium Polski przed tymi zagrożeniami należy stworzyć system wczesnego ostrzegania. W ramach zadania utworzony zostanie mechanizm wczesnego wykrywania i reagowania na pojawiające się zagrożenia ze strony agrofagów na wzór rozwiązań przyjętych w innych krajach Unii Europejskiej. W ramach tego mechanizmu pracownicy Instytutu będą monitorować stan fitosanitarny (na podstawie danych literaturowych, doniesień prasowych, raportów służb fitosanitarnych) wykonując analizy dla nowych zagrożeń, które pozwolą ocenić potencjalne zagrożenie dla upraw w Polsce. W przypadku braku wystarczających danych zostaną przeprowadzone dodatkowe badania laboratoryjne na potrzeby wykonania analiz.

Szereg państw trzecich (państwa Ameryki Północnej, Ameryki Południowej i Azji), przed otwarciem rynku dla nowych towarów, wymaga dostarczenia danych niezbędnych dla dokonania analizy ryzyka. Dane te obejmują zarówno informacje o strukturze administracji państwowej odpowiedzialnej za obszar zdrowia roślin oraz bezpieczeństwa żywności, jak również dane o stanie fitosanitarnym państwa eksportującego, sposobach uprawy roślin i warunkach glebowo-klimatycznych. W ramach zadania Instytut opracuje dane wymagane przez państwa trzecie na potrzeby sporządzenia analizy ryzyka, na podstawie danych dostarczonych przez MRiRW oraz podległe mu jednostki.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r – 2020 r.

Wykonanie analiz ryzyka lub opracowań na podstawie potrzeb wynikających z pojawiających się nowych zagrożeń agrofagami, prowadzonych prac legislacyjnych na poziomie Unii Europejskiej oraz zainteresowania krajowych podmiotów eksportem towarów do państw trzecich uzależniającego otwarcie rynku od przeprowadzenia analizy ryzyka.

Wykonanie badań dodatkowych na potrzeby opracowania analiz.

W realizacji zadania będą konieczne konsultacje ze specjalistami zajmującymi się takimi dziedzinami nauki, których nie obejmuje działalność naukowa Instytutu (np. leśnicy, meteorolodzy, specjaliści z zakresu modelowania, statystycy), a które są konieczne do pełnej realizacji tego zadania. Konieczne będą także konsultacje ze specjalistami spoza granic Rzeczypospolitej Polskiej i Unii Europejskiej, zajmującymi się konkretnymi gatunkami i grupami agrofagów. Przewiduje się również kooperację w zakresie utworzenia i utrzymania

systemu informatycznego służącego do obiegu informacji oraz dokumentów niezbędnych do wykonania analiz.

W celu pełnej, poprawnej realizacji zadania zaplanowano podróże służbowe krajowe i zagraniczne. Będzie to między innymi udział wykonawców zadania w szkoleniach dotyczących wykonywania oceny zagrożenia agrofagiem PRA (Pest Risk Assessment), a także w specjalistycznych konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych oraz w spotkaniach międzynarodowych organizacji np. panelów EPPO (European and Mediterranean Plant Protection Organization – Europejska Śródziemnomorska Organizacja ds. Ochrony Roślin), EFSA (European Food Safety Authority - Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności) i innych. Planuje się również międzynarodowe konsultacje, które będą konieczne w trakcie wykonywania analiz. Jednodniowe wyjazdy terenowe pracowników realizujących zadanie, będą miały na celu przede wszystkim zebranie materiału badawczego, a także przeprowadzenie konsultacji z innymi naukowcami. Uczestnictwo w tych wydarzeniach pozwoli na pełną merytoryczną realizację zadania.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

- 1) 2016 r. – wykonanie łącznie 25 analiz i opracowań (w miarę pojawiających się zagrożeń);
- 2) 2017 r. – wykonanie łącznie 25 analiz i opracowań (w miarę pojawiających się zagrożeń);
- 3) 2018 r. – wykonanie łącznie 25 analiz i opracowań (w miarę pojawiających się zagrożeń);
- 4) 2019 r. – wykonanie łącznie 25 analiz i opracowań (w miarę pojawiających się zagrożeń);
- 5) 2020 r. - wykonanie łącznie 25 analiz i opracowań (w miarę pojawiających się zagrożeń).

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Odbiorcami wyników będzie MRiRW oraz PIORiN. Materiały uzyskane w wyniku realizacji zadania będą podstawą dla ewentualnych zmian legislacyjnych oraz będą przekazywane państwu trzecim, uzależniającym import towarów z Rzeczypospolitej Polskiej od wcześniejszego przeprowadzenia analizy ryzyka fitosanitarnego.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 2.2. Aktualizacja i adaptacja dla warunków Polski optymalnych metod monitorowania i zwalczania kwarantannowego nicienia węgorka sosnowca (*Bursaphelenchus xylophilus*) oraz jego wektora, żerdzianki sosnowki (*Monochamus galloprovincialis*)

1. Komórki organizacyjne Instytutu realizujące zadanie

- 1) Zakład Biologicznych Metod;
- 2) Centrum Badań Organizmów Kwarantannowych, Inwazyjnych i Genetycznie Zmodyfikowanych.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Celem zadania będzie bieżąca aktualizacja i adaptacja dla warunków Polski głównych elementów Programu działań, jakie należy realizować w celu niedopuszczenia do introdukcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej węgorka sosnowca, a w przypadku stwierdzenia jego obecności – w celu jego zwalczania oraz ograniczenia strat wyrządzanych przez ten organizm.

Cele te zostaną osiągnięte przez aktualizację stale rozwijanych na świecie metod monitorowania organizmów szkodliwych.

Metody monitorowania obecności węgorka sosnowca *Bursaphelenchus xylophilus* oraz jego naturalnego wektora - żerdzianki sosnowki (*Monochamus galloprovincialis*) w drzewostanach z udziałem sosny oraz w międzynarodowych transportach drewna i w przemieszczanych materiałach opakowaniowych

Prace te będą stanowiły niezbędną kontynuację (w odniesieniu do wcześniejszych programów wieloletnich realizowanych przez Instytut) badań nad izolacją i identyfikacją nicieni występujących w drewnie. Dzięki badaniom zrealizowanym w Instytucie w ramach wcześniejszych programów wieloletnich, do znanych gatunków *Bursaphelenchus* z grupy „*xylophilus*” dodano 3 nowo opisane gatunki z Europy i 1 z Ameryki Pn., co stanowi znaczne uzupełnienie wiedzy w tym zakresie i zostało uwzględnione w przeznaczonym dla europejskich służb kwarantannowych zaktualizowanym Standardzie EPPO (PM7/4(3) - 2013) oraz w znowelizowanym kluczu do identyfikacji gatunków *Bursaphelenchus* z grupy „*xylophilus*” (Braasch, 2013).

Prace będą obejmowały izolację oraz identyfikację nicieni zasiedlających drewno przy wykorzystaniu klasycznych metod morfologicznych oraz aktualnie rozwijanych metod molekularnych.

Metody monitorowania występowania żerdzianki sosnówki (*Monochamus galloprovincialis*) w drzewostanach sosnowych oraz w transportowanym drewnie

Prace te obejmują:

- 1) testowanie w warunkach Polski skuteczności dostępnych pułapek feromonowych - zarówno ich najbardziej przydatnej formy i rozmieszczenia w drzewostanie, jak i wykorzystywanych w nich feromonów;
- 2) ocenę potencjalnego wpływu istniejących praktyk leśnych (np. pozostawianie pozrębowych resztek ekologicznych, okresy przeprowadzania ścinki i wywozu drewna, itp.) na zmiany w populacjach żerdzianki sosnówki w drzewostanach.

Ponieważ obecnie głównym elementem programów ograniczania populacji węgorka sosnowca i strat powodowanych przez jego wystąpienie w drzewostanach Europy i Azji jest ograniczenie liczebności w populacjach jego wektora - żerdzianki sosnówki, w sytuacji przypadkowego zawleczenia tego nicienia do Polski i konieczności zwalczania główny nacisk powinien dotyczyć populacji tego owada - tj. monitorowania obecności *Bursaphelenchus xylophilus* w jego żerowiskach i w chrząszczach oraz ograniczania liczebności chrząszczy i ich rozprzestrzeniania się (uwzględniających bliskość odpowiednich drzewostanów, dostępność potencjalnego materiału lęgowego, itp.). Dlatego stałe uzupełnianie dostępnego w Polsce arsenału metod, które są ciągle doskonalone w różnych rejonach świata powinno być traktowane priorytetowo.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – III: 2016 r. – 2018 r.

- 1) izolacja i identyfikacja nicieni zasiedlających drewno w Polsce - aktualizacja najbardziej skutecznych (precyzyjnych i szybkich) metod identyfikacji *Bursaphelenchus xylophilus* na tle pozostałych gatunków *Bursaphelenchus*;
- 2) wyznaczenie rejonów najliczniej zasiedlonych przez populacje żerdzianki sosnówki (*Monochamus galloprovincialis*) - tj. najbardziej zagrożonych wystąpieniem i skutecznym rozprzestrzenianiem się *Bursaphelenchus xylophilus* w przypadku jego pojawu;
- 3) aktualizacja informacji literaturowych i ocena przydatności najnowszych metod monitoringu występowania i rozprzestrzeniania się żerdzianki sosnówki w Polsce (głównie z wykorzystaniem na bieżąco aktualizowanych pułapek feromonowych i sposobów ich stosowania).

Etap IV – V: 2019 r. – 2020 r.

- 1) stała kontynuacja izolacji i identyfikacji nicieni zasiedlających drewno w Polsce - aktualizacja najbardziej skutecznych (precyzyjnych i szybkich) metod identyfikacji *Bursaphelenchus xylophilus* na tle pozostałych gatunków *Bursaphelenchus*;
- 2) aktualizacja klucza komputerowego do identyfikacji nicieni występujących w drewnie, z uwzględnieniem nowych gatunków nicieni, zwłaszcza z rodzaju *Bursaphelenchus*, stwierdzonych podczas badań;
- 3) opracowanie praktycznego programu monitorowania populacji żerdzianki sosnowki w Polsce (ich dynamiki, potencjału dyspersyjnego i pełnienia funkcji wektora dla nicieni *Bursaphelenchus mucronatus* (obecnie najlepszy wskaźnik ich przydatności do pełnienia funkcji wektora kwarantannowego *Bursaphelenchus xylophilus*).

W zadaniu będzie konieczna współpraca z instytucjami i jednostkami, które poprzez prowadzenie prac w zakresie wykonania sekwencjonowania i syntezy oligonukleotydów molekularnych, pomogą osiągnąć założone cele. Potrzebna będzie też kooperacja w zakresie wykonania pułapek do odłowu chrząszczy oraz konserwacji i naprawy aparatury naukowo-badawczej i sprzętu komputerowego.

W realizacji zadania uwzględnia się podróże służbowe. Będzie to udział wykonawców zadania w konferencjach i szkoleniach organizowanych w Polsce, w państwach Unii Europejskiej i spoza Unii Europejskiej, a związanych z tematyką zadania. Udział w konferencjach zagranicznych, skupiających specjalistów z całego świata, dotyczyć będzie monitorowania oraz zwalczania kwarantannowego gatunku nicienia węgorka sosnowca. Pozwoli on z jednej strony na propagowanie wyników uzyskanych w czasie realizacji zadania, a z drugiej na wymianę doświadczeń i wiedzy w tej dziedzinie, przez co wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i korzystnie wpłynie na jego realizację. Spotkania międzynarodowe pozwalają na utrzymywanie od lat istniejących stosunków naukowych, które mają istotny pozytywny wpływ na rozwój badań. Jednodniowe delegacje krajowe związane będą z prowadzeniem doświadczeń stałych, dotyczących monitorowania dynamiki populacji *Bursaphelenchus* spp. (*Bursaphelenchus mucronatus*) oraz jego owada-wektora - żerdzianki sosnowki i z pobieraniem prób do badań nad obecnością nicieni z rodzaju *Bursaphelenchus* zasiedlających drzewa i drewno w Polsce.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostanie wydana jedna publikacja.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Uzyskane wyniki będą wykorzystywane w pracach inspektorów PIORiN, przeprowadzających rutynowe badania międzynarodowych transportów drewna (i opakowań drewnianych) w punktach kontroli granicznej oraz inspektorów i służb leśnych przeprowadzających lustracje drzewostanów pod kątem wykrywania potencjalnego pojawu kwarantannowego nicienia *Bursaphelenchus xylophilus* w Polsce, a także w działaniach podejmowanych w celu ograniczania jego rozprzestrzeniania się na nowe obszary w przypadku zadomowienia się tego nicienia w Polsce.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

Zadanie 2.3. Ochrona zasobów genowych mikroorganizmów patogenicznych dla roślin

1. Komórka organizacyjna Instytutu realizująca zadanie

Bank Patogenów Roślin i Badania ich Bioróżnorodności.

2. Cel i uzasadnienie zadania

Głównym celem prac będzie zbiór, identyfikacja, przechowanie i konserwacja oraz udostępnianie patogenów roślin (grzybów i bakterii) w stanie ożywionym oraz w postaci zakonserwowanej dla potrzeb rolnictwa oraz instytucji naukowych. Kolekcja będzie poszerzana o patogeny nowe, z coraz szerszej gamy roślin-gospodarzy, z nowych regionów Polski oraz o takie, które zostały włączone do kolekcji na początku istnienia. Stan kolekcji ma odzwierciedlać zmienność mikroorganizmów patogenicznych dla roślin na przestrzeni lat. Aby zachować cechy grzybów i bakterii (w tym ich patogeniczność), niezbędne jest ich przechowanie w odpowiednio dostosowanych warunkach. Właśnie takie warunki zapewnia Bank Patogenów Roślin i Badania ich Bioróżnorodności, gdzie każdy mikroorganizm konserwowany jest przynajmniej dwiema metodami, dobranymi ściśle do gatunku patogena.

W ramach realizacji zadania będą wykonywane następujące prace polegające na:

- 1) rozszerzaniu kolekcji przez zbiór patogenów z porażonych roślin. Ponieważ niemożliwe jest zaplanowanie chorób, które wystąpią w latach 2016 – 2020, w razie braku chorób na przewidywanej grupie roślin, będzie się zwracać uwagę i zbierać porażone rośliny uprawne zaplanowane na wszystkie lata badań. Będą to różne

warzywa (między innymi: korzeniowe, liściowe, cebulowe, strączkowe), rośliny kapustowate, rośliny z upraw mało- i wielkoobszarowych;

- 2) wykonaniu opisu morfologicznego, fotografii i identyfikacji patogenów zebranych z porażonych roślin;
- 3) zabezpieczeniu i konserwacji patogenów. W zależności od gatunku, patogeny zostaną zabezpieczone pod olejem mineralnym, w temperaturze 17°C, zamrożone w 10% roztworze glicerolu lub w ciekłym azocie w -196°C (różna liczba, zależnie od metody: od 40 do 200 izolatów rocznie). Bakterie będą konserwowane metodą krioprezerwacji - systemem Bacto Protect (liczba nieprzewidywalna). Każdy patogen będzie zabezpieczany minimum dwoma metodami;
- 4) udostępnianiu patogenów dla potrzeb pracowników instytucji naukowych oraz PIORiN (od kilku lat jest na podobnym poziomie: od 30 do 50 izolatów rocznie);
- 5) upowszechnianiu wyników: planuje się uzupełnianie na bieżąco bazy komputerowej kolekcji oraz wydanie kolejnych zeszytów „Kompendium symptomów chorób roślin i morfologii ich sprawców” i dostarczenie ich do PIORiN w liczbie co najmniej 60 sztuk.

3. Harmonogram realizacji zadania z podziałem na etapy

Etap I – 2016 r.

- 1) opracowanie patogenów zebranych w 2015 r.;
- 2) utworzenie zbioru patogenów z warzyw korzeniowych, liściowych i cebulowych oraz z innych roślin-gospodarzy nielicznie reprezentowanych w kolekcji, zależnie od warunków pogodowych i wystąpienia chorób w danym roku.

Etap II – 2017 r.

- 1) opracowanie patogenów zebranych w 2016 r.;
- 2) utworzenie zbioru patogenów z warzyw psiankowatych, strączkowych i dyniowatych oraz z innych roślin-gospodarzy nielicznie reprezentowanych w kolekcji, zależnie od warunków pogodowych i wystąpienia chorób w danym roku.

Etap III – 2018 r.

- 1) opracowanie patogenów zebranych w 2017 r.;
- 2) uzupełnianie zbioru patogenów z roślin kapustowatych oraz z innych roślin-gospodarzy nielicznie reprezentowanych w kolekcji, zależnie od warunków pogodowych i wystąpienia chorób w danym roku.

Etap IV – 2019 r.

- 1) opracowanie patogenów zebranych w 2018 r.;
- 2) uzupełnianie zbioru patogenów z upraw wielkoobszarowych oraz z roślin-gospodarzy nielicznie reprezentowanych w kolekcji, zależnie od warunków pogodowych i wystąpienia chorób w danym roku.

Etap V – 2020 r.

- 1) opracowanie patogenów zebranych w 2019 r.;
- 2) uzupełnianie zbioru patogenów z upraw małoobszarowych oraz z roślin-gospodarzy nielicznie reprezentowanych w kolekcji, zależnie od warunków pogodowych i wystąpienia chorób w danym roku.

W realizacji zadania planuje się wydanie kolejnych zeszytów „Kompedium symptomów chorób roślin i morfologii ich sprawców” i dostarczenie ich do PIORiN w liczbie co najmniej 60 sztuk. Przewiduje się więc konieczność nabywania usług od podmiotów zewnętrznych, w których uwzględniono między innymi recenzowanie, pomoc w tłumaczeniu, druk i usługi fotograficzne.

W zadaniu uwzględnia się podróże służbowe. Będzie to udział wykonawców zadania w konferencjach i szkoleniach organizowanych w Polsce i w krajach europejskich, których tematyka będzie związana z tematyką zadania. Uczestnictwo w tych spotkaniach, zarówno w Polsce, jak i za granicą jest doskonałą okazją do dyskusji i wymiany doświadczeń związanych między innymi z przechowywaniem i konserwacją patogenów. Ponadto jest to możliwość pozyskania nowych izolatów do kolekcji od uczestników spotkań. Nawiązane w Programie na lata 2011 – 2015 kontakty zaowocowały pozyskaniem licznych izolatów zagranicznych z Chin, Słowenii, Bułgarii, Grecji, Włoch, Holandii, Wielkiej Brytanii i Hiszpanii. Zatem uczestnictwo wykonawców zadania w konferencjach i szkoleniach wniesie istotne elementy merytoryczne do zadania i pozwoli na jego lepszą realizację.

4. Mierniki dla zadania z podziałem na lata

W każdym roku realizacji Programu zostaną wydane dwie publikacje.

5. Informacja o wykorzystaniu wyników

Wyniki z realizacji tego zadania będą wykorzystywane przez instytucje naukowe i PIORiN.

W ramach upowszechniania wyników, w każdym roku zaplanowano organizację konferencji, w celu prezentacji i podsumowania wyników badań oraz osiągniętych efektów zadania.

KOSZTORYS ZBIORCZY REALIZACJI PROGRAMU

Wyszczególnienie	Kosztorys zbiorczy realizacji Programu (w zł)					RAZEM (w zł)
	2016	2017	2018	2019	2020	
Lata						
I. Koszty bezpośrednie	9 837 000	6 787 000	6 814 000	6 829 000	6 892 000	37 159 000
1. Wynagrodzenia osobowe wraz z pochodnymi	4 021 000	4 039 000	4 046 000	4 052 000	4 061 000	20 219 000
2. Wynagrodzenia bezosobowe	60 000	60 000	60 000	60 000	60 000	300 000
3. Materiały i wyposażenie	1 261 000	1 307 000	1 346 000	1 398 000	1 429 000	6 741 000
4. Usługi obce	894 000	920 000	900 000	872 000	877 000	4 463 000
5. Podróże służbowe, konferencje, szkolenia	290 000	295 000	295 000	283 000	302 000	1 465 000
6. Wydatki na zakup aparatury	3 140 000	-	-	-	-	3 140 000
7. Pozostałe koszty bezpośrednie	171 000	166 000	167 000	164 000	163 000	831 000
II. Koszty ogólne*	1 217 000	1 222 000	1 224 000	1 226 000	1 229 000	6 118 000
O G Ó L N E (I + II):	11 054 000	8 009 000	8 038 000	8 055 000	8 121 000	43 277 000

* Koszty w tej pozycji nie zawierają amortyzacji i naliczane są od wynagrodzeń osobowych wraz z pochodnymi z cz. I, poz. 1.

Nazwa projektu

Program wieloletni pod nazwą „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
Zofia Szalczyk

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
22 623 24 70; rafal.kolodziejczyk@minrol.gov.pl

Data sporządzenia

20.11.2014 r.

Źródło:

Programy wieloletnie jako realizacja Średniookresowej Strategii Rozwoju Kraju –z przełożeniem na „Strategię zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa” na lata 2012 –2020. Realizacja zadań programu wieloletniego stanowi element realizacji działań ujętych w Krajowym planie działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Nr w wykazie prac:

ID210

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozwiązywane będą następujące problemy:

- 1) ograniczanie zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska oraz wdrażanie integrowanej ochrony roślin;
- 2) ochrona terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych organizmów stanowiących szczególne zagrożenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Program „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska, którego okres realizacji ustala się na lata 2016 – 2020, zwany dalej „Programem” jest kontynuacją Programu „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, przyjętego na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. i realizowanego przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w latach 2011 – 2015.

Ocena dotychczas uzyskanych wyników wskazuje na konieczność kontynuacji i doskonalenia badań prowadzonych w dwóch obszarach tematycznych: „Integrowana ochrona roślin oraz ograniczanie zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin dla ludzi, zwierząt i środowiska” oraz „Ochrona terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed przedostawaniem i rozprzestrzenianiem się organizmów kwarantannowych i innych stanowiących szczególne zagrożenia”. Zgodnie z zasadami integrowanej ochrony roślin decyzje o wykonaniu zabiegów ochrony roślin powinny być podejmowane z uwzględnieniem rzeczywistych zagrożeń upraw przez organizmy szkodliwe, określone na podstawie monitorowania ich występowania, z uwzględnieniem progów ich ekonomicznej szkodliwości. Jednocześnie, w celu redukcji strat powodowanych przez organizmy szkodliwe dla roślin, w pierwszej kolejności powinny być stosowane niechemiczne metody ograniczania występowania tych organizmów, takie jak np.: odpowiedni płodozmian, uprawa odmian odpornych, właściwe nawadnianie i nawożenie. Pełne wdrożenie metod integrowanej ochrony roślin do powszechnego stosowania wymaga znacznego nakładu pracy edukacyjno – upowszechnieniowej, a także dostarczenia rolnikom odpowiednich narzędzi, takich jak metodyki i programy ochrony poszczególnych roślin uprawnych, poradniki sygnalizatora oraz zasady monitorowania występowania organizmów szkodliwych, w celu podjęcia optymalnych decyzji o terminie i zabiegach ochrony roślin.

Druga grupa zadań będzie dotyczyła działań służących realizacji zobowiązań w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin. Wymagają one prowadzenia laboratoryjnych analiz jakości tych preparatów oraz ich pozostałości w płodach rolnych i w wodzie. Dla oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i planowaniem działań mających na celu jego ograniczenie, konieczne jest dysponowanie szczegółowymi danymi w tym zakresie. W związku z powyższym, w ramach Programu, w tej grupie będą realizowane zadania na rzecz przeprowadzenia monitorowania:

- 1) zużycia środków ochrony roślin;
- 2) pozostałości środków ochrony roślin;
- 3) jakości środków ochrony roślin;
- 4) sprzedaży środków ochrony roślin.

Badania prowadzone w ramach drugiego bloku tematycznego przedmiotowego Programu pozwolą wywiązać się nauce i praktyce ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej z wymagań w zakresie utrzymania bezpieczeństwa fitosanitarnego. Cel główny Programu będzie uzyskany za pomocą pięciu celów szczegółowych, tj.:

1) opracowanie metodyk i programów integrowanej ochrony roślin uprawnych oraz poradników sygnalizatora (prognozowanie i sygnalizacja terminów zabiegów ochrony roślin);

W ramach Programu zostaną opracowane i udostępnienie rolnikom i doradcom on line na stronie internetowej Instytutu Ochrony Roślin metodyki i programy integrowanej ochrony wybranych upraw rolniczych. Będą one cyklicznie aktualizowane w oparciu o autorskie zalecenia Instytutu Ochrony Roślin, w celu przekazania optymalnego doboru preparatów i możliwości ich łącznego stosowania.

2) wykonywanie analiz na rzecz urzędowej kontroli pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych i w wodach oraz kontroli jakości środków ochrony roślin;

W ramach Programu, na potrzeby oceny zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, prowadzone będą badania pozostałości środków ochrony roślin i mikotoksyn w płodach rolnych pochodzących z produkcji pierwotnej oraz w wodach podziemnych i powierzchniowych w pobliżu miejsc produkcji, a także jakości środków ochrony roślin

3) analizowanie wyników badania statystycznego dotyczącego sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

W ramach Programu będzie prowadzony monitoring sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin. Uzyskane wyniki będą wykorzystywane przez MRiRW, w celu kształtowania krajowej polityki pestycydowej oraz w celach obliczeń wskaźników ryzyka i śledzenia postępów w osiąganiu zrównoważonego stosowania pestycydów. Gromadzenie danych w tym zakresie jest wymagane rozporządzeniem (WE) nr 1185/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie statystyk dotyczących pestycydów (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 1) i będzie zadaniem statystyki publicznej.

4) opracowanie analiz ryzyka dla organizmów szkodliwych dla roślin oraz opracowanie sposobów ich ograniczania;

W zakresie realizacji zadań związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa fitosanitarnego Rzeczypospolitej Polskiej, analizowane będzie zagrożenie ze strony organizmów szkodliwych dla roślin, a także opracowane zostaną programy ich zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się.

5) udoskonalanie systemu transferu wiedzy, który zwiększy świadomość i podniesie poziom oraz kompetencje producentów rolnych, doradców rolnych oraz inspektorów.

Wszystkie opracowania wynikające z Programu będą miały charakter praktyczny i będą upowszechniane dla praktyki rolniczej on line na stronie internetowej Instytutu Ochrony Roślin, poprzez publikacje popularno – naukowe, broszury i ulotki, publikacje recenzowane oraz podczas szkoleń, warsztatów, kursów i konferencji tematycznych.

Odbiorcą wyników zadań realizowanych w ramach Programu będzie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz inne urzędy administracji państwowej i samorządowej na szczeblach centralnych i regionalnych, a także jednostki doradztwa rolniczego oraz producenci rolni.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Działania Programu należy porównać do działań podejmowanych w państwach o podobnych uwarunkowaniach środowiskowych i rolniczych. Niemcy wdrożyły dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71) i opracowały Narodowy Plan Działania na rzecz zrównoważonego użycia środków ochrony roślin. Obejmuje on zagadnienia związane ze zdrowotnością roślin, stanem środowiska, bezpieczeństwem operatorów opryskiwaczy i jakością produktów. Plan ten zakłada redukcje ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin o 30% do roku 2023. Do oceny polityki w zakresie ochrony roślin jest wykorzystywany między innymi: SYNOPSIS – wskaźnik ryzyka środowiskowego. W ramach tego wskaźnika, tak jak w niniejszym Programie analizuje się sprzedaż substancji czynnych oraz prowadzi monitoring pozostałości środków ochrony roślin w środowisku (woda, gleba, żywność). Ogniwem łączącym służby ochrony roślin państwa z instytucjami publicznymi i prywatnymi usługodawcami jest Centralna Instytucja dla Wspierania Decyzji w Ochronie Roślin (ZEPP). Wynikiem współpracy jest opracowanie i wdrożenie przy pomocy służb doradczych ponad 40 modeli prognostycznych dla chorób i szkodników opartych na danych pogodowych.

Założenia integrowanej ochrony roślin we Francji określa Francuski Narodowy Plan Działania na rzecz ograniczenia użycia pestycydów 2008-2018 (ECOPHYTO 2018). Celem tego planu jest zmniejszenie zużycia środków ochrony roślin w ciągu 10 lat o 50% oraz wycofanie z rynku produktów, które zawierają 53 substancje czynne o największym dla roślin/środowiska zagrożeniu. Plan ten ma na celu zmniejszenie konieczności stosowania środków ochrony roślin przy zachowaniu wysokiego poziomu produkcji rolnej, co do ilości i jakości. Integrowaną ochronę we Francji wdrażają Centra ECOPHYTO, które w ramach swojej działalności prowadzą gospodarstwa szkoleniowo-doświadczalne.

Niniejszy Program uwzględni w swoich działaniach przepisy międzynarodowe, które obowiązują w Unii Europejskiej, w szczególności:

- 1) Międzynarodową Konwencję Ochrony Roślin z dnia 6 grudnia 1951 r. sporządzoną w Rzymie (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151 oraz z 2007 r. Nr 73, poz. 485).
- 2) rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd do Spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w sprawie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1 z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);
- 3) rozporządzenie (WE) nr 2004/882/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym

- oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. WE L 191 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200);
- 4) rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 70 z 16.03.2005, str. 1, z późn. zm.);
 - 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów;
 - 6) dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 29, str. 258)
 - 7) rozporządzenie (WE) nr 1107/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywę Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1, z późn. zm.)
 - 8) rozporządzenie (WE) nr 1185/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie statystyk dotyczących pestycydów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby fizyczne, które stosują środki ochrony roślin w celach innych niż własne niezarobkowe potrzeby, w szczególności w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, w tym w rolnictwie i leśnictwie	Ponad 1,5 mln użytkowników środków ochrony roślin	Rocznik Statystyczny Rolnictwa GUS, 2013 r.	Wdrażanie do praktyki rolniczej zasad ochrony roślin uprawnych uwzględniającej bezpieczeństwo żywności oraz ograniczenie do możliwego minimum strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska
Ośrodki doradztwa rolniczego	16 wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego oraz Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie i Oddziały w Krakowie, Poznaniu oraz Radomiu	Ustawa z 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. z 2013 r. poz. 474).	Upowszechnienie wśród doradców zasad integrowanej ochrony roślin i związanego z nią bezpieczeństwa żywności (dostęp do wiedzy poprzez realizację szkoleń)
Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Główny Inspektorat oraz 16 Wojewódzkich Inspektoratów Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Dane Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa z 2014 r.	Wyniki Programu są podstawą do prowadzenia działań kontrolnych realizowanych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz do wydawania decyzji administracyjnych w sprawie jakości środków ochrony roślin

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach prowadzonych konsultacji publicznych projekt będzie przesłany do konsultacji z wymienionymi podmiotami: Business Centre Club, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych w Słupi Wielkiej, Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacja Konsumentów, Federacja Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych; Forum Związków Zawodowych; Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa; Poznańska Hodowla Roślin, Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Krajowe Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Krajowa Rada Spółdzielcza, Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ Solidarność '80, Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych Izba Gospodarcza, Krajowy Związek Plantatorów Roślin Okopowych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowy Związek Stowarzyszeń Producentów Ziemiaków Skrobiowych w Polsce, Niezależny Samorządny Związek Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy "Solidarność", Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Izba Nasienna, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju, Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Gospodarki Żywnościowej, Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszenie Konsumentów Polskich; Stowarzyszenie "Polska Federacja Producentów Żywności,

Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP; Związek Zawodowy Rolnictwa "Samoobrona", Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związek Zawodowy Rolników "Ojczyzna", Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni” oraz Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa "Solidarność Wiejska".

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	11,054	8,009	8,038	8,055	8,121	0	0	0	0	0	0	43,277
budżet państwa	11,054	8,009	8,038	8,055	8,121	0	0	0	0	0	0	43,277
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Budżet państwa, część 32 Rolnictwo											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty realizacji Programu są finansowane w całości ze środków budżetu państwa, ujmowanych corocznie w ustawie budżetowej, w części której dysponentem jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Środki na realizację Programu w roku 2016 zostaną uwzględnione w dokumentach planistycznych podczas tworzenia założeń do ustawy budżetowej na rok 2016 dzięki wpisaniu projektu do wykazu prac programowych rządu.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0		
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0		
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0		
	(dodaj/usuń)									
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Realizacja Programu wpłynie pozytywnie na konkurencyjność polskiego rolnictwa, zarówno na rynku Unii Europejskiej, jak i w relacjach z państwami trzecimi i przyczyni się do zwiększenia opłacalności produkcji. Realizacja zadań z zakresu ograniczania występowania i rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych, także z zakresu stosowania środków ochrony roślin, ograniczy ryzyko powstawania pozataryfowych barier w eksporcie polskich towarów pochodzenia roślinnego. Ponadto stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin, racjonalizujące stosowanie środków ochrony roślin, oraz opracowanie programów przeciwdziałania powstawaniu odporności na te preparaty wśród agrofagów pozwoli zwiększyć efektywność produkcji roślinnej. Realizacja Programu przyniesie wymierne korzyści polskiej gospodarce w postaci ograniczenia strat powodowanych przez agrofagi. W Polsce produkcja zbóż wynosi około 29 mln ton ziarna. Średnia wielkość produkcji, która mogłaby być utracona w wyniku braku ochrony roślin wynosi około 6 mln ton, co stanowi wartość powyżej 2 mld złotych w skali całej								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw									
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe									

		gospodarki. W Polsce produkuje się ponad 2,5 mln ton nasion rzepaku. Średnie straty plonu, które wynikają z braku ochrony, mogą wynosić około 20%, co stanowi wartość ponad 0,5 mld złotych. Powierzchnia uprawy kukurydzy w Rzeczypospolitej Polskiej przekracza 0,7 mln ha. Straty spowodowane brakiem ochrony roślin mogą wynosić około 15%, co w skali ogólnej daje wartość powyżej 0,2 mld zł.
--	--	---

	(dodaj/usuń)	
--	--------------	--

Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
--------------	--------------	--

	(dodaj/usuń)	
--	--------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy Program nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Realizacja zadań z zakresu ograniczania występowania i rozprzestrzeniania się organizmów kwarantannowych, także z zakresu stosowania środków ochrony roślin, ograniczy ryzyko powstawania pozataryfowych barier w eksporcie polskich towarów pochodzenia roślinnego. Stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin będzie miało istotne znaczenie dla poprawy konkurencyjności polskiego rolnictwa na rynku Unii Europejskiej, jak i w relacjach z państwami trzecimi, przyczyni się także do zwiększenia opłacalności produkcji. Ponadto stosowanie zasad integrowanej ochrony roślin, racjonalizujące stosowanie środków ochrony roślin, oraz opracowanie programów przeciwdziałania powstawaniu odporności na te preparaty wśród agrofagów pozwoli zwiększyć efektywność produkcji roślinnej. Realizacja Programu przyniesie wymierne korzyści polskiej gospodarce w postaci ograniczenia strat powodowanych przez agrofagi. Niniejszy Program przez tworzenie narzędzi umożliwiających wdrożenie do praktyki zasad integrowanej ochrony roślin, która postuluje niskie zużycie chemicznych środków ochrony roślin, wpłynie na zwiększenie bioróżnorodności biologicznej w środowisku naturalnym.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wyniki realizacji Programu będą na bieżąco udostępniane. Dla każdego z zadań są określone cele roczne oraz zakres merytoryczny prac przewidzianych do wykonania w danym roku. Postanowienia te będą podstawą oceny postępu prac w okresach sprawozdawczych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Działania uregulowane niniejszym Programem będą realizowane w okresie 5 lat pod nadzorem Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Efekty 14 zadań współtworzących Program będą oceniane na podstawie półrocznych i rocznych sprawozdań merytorycznych i finansowych. Będą też prezentowane i oceniane przez specjalistów MRiRW i PIORiN podczas konferencji podsumowujących realizację wszystkich zadań w danym roku.

Jako mierniki (ocena programu) będą stosowane:

- 1) liczba publikacji;
- 2) liczba zaktualizowanych i opracowanych metodyk oraz poradników sygnalizatora;
- 3) liczba strategii przeciwdziałania odporności agrofagów na środki ochrony roślin;
- 4) liczba systemów informacji/programów komputerowych;
- 5) liczba opracowanych DRR;
- 6) liczba raportów;
- 7) liczba wykonanych analiz;
- 8) liczba konferencji i szkoleń;
- 9) liczba uczestników konferencji, warsztatów i seminariów.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)